

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur
horologiu[m] eterne sapi[enti]e**

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

Jncipit liber prim[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

aut etiā penitus supprimere: qd ne fieret diuina sapiētia per ap-
tissima signa t pulcras reuelatiōes omnino phibuit. Sed t be-
ata virgo cū filio suo cuidā psone appārēs hec eadē omnibus
deū diligētib⁹ cōmunicari p̄cepit. **E**xplīcīt plogus.

In̄cipiunt tituli p̄imi libri:

Materia p̄imi libri ē xp̄isti

Mpassio preciosissima: que vc se ad amorē feruidū multū
ē motiva: t qualif ver⁹ sapiētie discipulus i suis actib⁹
se eidē debet cōformare. **D**is iterferunt quedaz materie cōmu-
nes t motive ad p̄positū pertinētes. **M**qualif quidā electi t di-
uina gratia p̄uenti ad deū mirabilē trahunt: t specialiter quō
qdam iuuenis fuerit tract⁹. **Q**uomodo xp̄i passio sit p̄ambu-
la ad cognitionē diuinitatis: t qualē formā xp̄us cōtraxerit ex
acerbitate sue passionis. **D**e quibusdā xp̄i passionib⁹: t quali-
ter verus amator se eisdē debet cōformare: t quare de⁹ p̄ tales
mortē voluit genus humanū redimere. **M**qualiter aia q̄ spon-
sum per peccatū pdiderat: ip̄m sub cruce per feruidā penitētiā
inuenit xp̄i passione adiuuāte. **D**lāctus sup̄ extincto feryore
deuotionis in diueris p̄sonis virtusq̄ sexus modernis tēpori-
bus: quos xp̄s per suā passionē reuocat ad verū amorē. **Q**ua-
lis sit diuina sp̄osa eterna sapia: t de ip̄i amoris qlitate. **D**e di-
uina sapia sit anībilis parit t terribilis. **D**e vicissitudine vi-
fitatiōis diuine: t qliter aia debet se tūc tenere. **Q**uare diuina
sapiētia suos caros i hoc mūdo p̄mittit tā multiplicit tribulari.
De cruciatib⁹ infernalib⁹. **D**e gaudys sup̄celestib⁹. **D**e
minatio quarūdā obiectiōnū q̄ in p̄cedētib⁹ sunt obmissē. **D**e
vtile fit seruo dei in hoc mūdo multas sustinere tribulationes.
41 **D**e vtile fit passionē xp̄i iugit habere in memoria. **Q**uo ve-
rus xp̄i discipulus debet se configurare passionib⁹ ip̄ius. **C**on-
mēdatio singularis beate Marie viginis: t de dolore ei⁹ inestī-
mabili quē habuit i passiōe filij. **E**xplīciūt tituli.

Incipit liber prim⁹. **E**t p̄mo qlit elci qdā t diuina grā preuē-
ti ad deū mirabilē trahut: t sp̄eciat quo qdā iuuenis fuit tract⁹

Hanc amauī t exq̄siui a iuuē-
tute mea: t q̄siui mihi sp̄osam assumere. **E**rat quidaz
iuuenis deo not⁹: q̄ dū in p̄meue iuuētutis flore seculi
vanitatib⁹ ip̄licari cepisset t p̄ labētia mūdi oblectamēta dflue-

Item Secundum

ret: atq; in regione dissimilitudinis et statu prie salutis oberra
re vellet: diuina misericordia modo quodam ineffabili illus
trae, et per blada parit et aspera tractat tandem ad semitas veritatis
per amorē sapie mirabilitē reducit. **L**ū enī iuuenis p̄fatur adhuc
puerulus et nouicius: nequā amori aptus quadam vice ad legēdum
in bibliā se cōtulisset: occurserunt int̄ alia quedam verba ad amo
rē sapie inuitatia: q̄bus valde delectat: ceteris oībus p̄termis
sis: ad cedulā quādam put melius potuit puer ingeniosus p̄dicta
verba trāscripsit: dū frequēti post hec lcionī mēse int̄fasset: audi
uit ibidē qualitē diuina sapia velut delicata spōsa et dilecta ami
ca se oībus exhibet ad amandū. **L**ūq; p̄cessu tēporis aliquātulū
creuisset: cepit habere cor valde amorosū: s; quo vel ad quē finē
hunc amorē flecteret qđ ve amor eēt nondū sciebat. **I**git̄ dum
crebruis p̄coniū tāte spōse diuine sapie audiret legere dicentis.
Melior ē sapia cūctis opib; p̄ciosissimis: et onē desiderabile nō
potest ei compari. **L**ogitudo dierū in dextera ei: et in sinistra il
lius diuicie et gla: lignū vite ē his q̄ apphenderūt eā: et q̄ tenuie
rit illā btūs: ne dimittas eā et custodiet te: dilige eā et seruabit
te: arripe illā et exaltabit te: glorificaberis ab ea cū eā fueris am
plexatus: dic sapietē: soror mea es: et prudentiaz voca amicam
tuā. **E**x his animo puerilis motus cepit gratiā cōcipere ad hanc
diuinā spōsanū: et eā diligere vehementē. **E**ius aut̄ dilicio adhuc
puerilis erat: q̄r p̄dicta spiritualit̄ put oportuit itelligere nequi
bat: nec tu in hā amore q̄c̄q; materiale aut ipurū int̄debat: s; in
quēdaz modū abstractiū dulcis amorosū: nō pure diuinū nec
plene humanū hec oīa trahebat: et hac dilcione miro ineffabili
mō diuinit̄ p̄fundebat: et trahebat quodam sapore dulcissimo et
gustu int̄no. **C**epit aut̄ cogitare hā iuuenis apud se dicens. **O** q̄
nūlta bona audio d̄ bac p̄clarissima spōsa. **I**git̄ q̄re dissimulas.
Nō obre nō p̄bas vtrū eā tibi amicā habere valeas. **O** q̄z btūs eēs
si hāc in spōsaz habere posses. **I**uuenis q̄ppe es: et amori aptus: et
neq̄q; cor tā viuidū poterit eē solitariū et amore p̄natuz. **A**ltera
q̄q; die cū lector mēse libros sapias legeret: audiuit cōmēdari
sapientiā in hūc modū. **S**apia speciosior sole et sup oēz dispositi
onē stellarū luci sp̄ata iuuenit prior: hāc amauit et exq̄liui a iuue
tute mea: et q̄siui mībi spōsaz assumerit: et amator sc̄us suū: forme
illi: habeo p̄pt hāc claritatē ad turbas: et honorē ap̄d seniores
habebō p̄ hāc imortalitatē: et memoriā eīnāz his q̄ p̄ me futuri
sūt reliquā. **I**ntrās i domū meā q̄escā cū illa: nō enī h̄z amari
tudinē cōuersatio illi: neq; tediū cōuict̄ illi: s; leticiā et gaudiuz.

In amicicia illius delectatio bona: si dormieris non timebis.
Quiesces et suavis erit somnus tuus: dominus erit in latere tuo et cuius
todiet te. **D**is itaque auditus iuuenis estuare cepit eius in amore
Dicebatque intra se. **L**erte si oes fratras lustraueris: huic similez in
gratias non poteris iuuenire. **F**actum est autem ut inceter malorum: huic
mani generis iuuenie: pfectum eius iuides: cogitationes hys con-
trarias imitteret dices. **O**stulte vis amare icognitum: vis despō-
sare iuuum. **M**elior est pugillus in possessioe quam viras manus ple-
na in sola expectatioe. **E**t enim quod in excelsis rupibus domiciliu si-
bi collocat: et in amicicia sua nimis alte nidiificant: sepius spe frus-
trantur quod re exultat: quod ventu in horreum suum pro pastu congregant
None melius est de lignea testa bibere ad sufficietiam: quam de cipho
aureo sustinere potius inopia. **T**iquidez hec sposa per oia amabilis
esset: si delicias corporales non phiberet: si ad libitum couinari et cipi-
lari permittaret. **N**unc autem ita est ut oia que sunt corpori delectabilia
eius doctrine videantur esse contraria. **I**pa namque dicit. **Q**ui amat vi-
num et pinguis non erit sapiens. Itaque paululus dormies et dormita-
bis: et paululum coseres manus. **A**nimaduerte nunc si est super terram
sposa tam crudelis quod hoc faciat: ut tot et tam durissimas leges suis
amatoribus iponat. **A**d hec et similia cogitationum temptameta quod
dam item sapientie gustus sic respodet. **D**adamande adoles-
cens respice amoroso corde quod oim amatum pprimum est: ob amoris
gratiā aduersa sustinere. quod quot conche in litora tot sunt in amo-
re dolores. **S**i ergo ita est: nonne iustissimum est: ut ille amator quod tam subli-
mē tamque decora ac in oibus gratias incomptabilitate portat: sibi pri-
uilegio speciali vēdicat spousam: aliquod aduersa patiat? **Y**mo certe
incomptabilitate eo plura ex animo sustinere debet: quanto obiectum ma-
gis delicatum laboris sui primū habet. **R**euolue nunc innumerā et
stupēda quod legisti et audiisti: quod per dolorum amatores huius mundi
ex amore vilissimo sustinuerūt. **N**onne ingemiscebas cum ad noti-
ciā tuā puenit: iuuenē quedam tibi notū intīmū fuisse festinatus ut
ob amore unius puelle ferrum quoddam carni sue fixum portaret. **O**
stupēda virtus amoris. **Q**uot sunt et fuerūt quod et res et corp' ac ani-
ma immortale discrimini dederūt: et piculis inumeris exposuerūt
se: amore ligati vel potius excecati: et illi quidem ut corruptibilez et
breue mercedē reciperebantur atque incorrupta. **A**udi fili mihi et accipe
cosiliū itellcus: et ne abuicias consiliū meū. **I**nice pedem tuum in oper-
es illius: et in torques illius collum tuum. **S**ubijce humerum tuum et
porta illam: et ne accidieris in viculis eius. **I**n nouissimis enim inuen-
tis requie in ea: et couertetur tibi in oblatione: et erit tibi opera

*V. m. L. De am-
ori. 1. 1. 1. 1. 1.*
fo.

Item Secundum

A
T
des eius in ptectionē fortitudis et bases virtutis: et torque illi^o
in stolam glorie. **D**e cor enī vite ē in illa et vicula illi^o alligatio
salutaris. Stolā glē idues eā: et coronaz gratulatiōis suppones
tibi. **N**odicū laborabis: et iuenies tibi multā requie: vinum et
musica letificat cor: et sup vtrūq; dilcio sapiētie. **N**ulli^o igit per
suasione desiste s; pcede: et te in amiciciā illius spōse ex toto cord
cōiunge. **T**alib^o igit et similibus recreat cōsolatiōibus i sancto
pposito cōfirmabat. **Q**uadā vice cū subtilissimis argumentatio
nibus ad amorē mūdi et dei desertiōē vrgeret: cor ei^o amoris
impatiēs: semetipz corā dco effundebat: et talia vba qrlula voce
pecabat. **O** felix amator q de ppe iuenit vbi suus amor quiescat
Nā si quis amat qd amare iuuat felicit̄ ardēt. **S**z pchdolor me
ifelice: q fructu amoris ac mercede desiderata careo: dū p cūcta
mūdi climata tāto cordis amorī correspōdentē nō iuenio: dedi
cōsiliū animo inqeto vt ab amore dīsteret: et se ad sectā epycu
rioz trāsserret: quietē carnis amaret. **E**cce inqt qz felicit̄ nūc tē
poris arictes pigues et pascuales oues in pratis virētib^o et pascu
is vberrimis pascunt: dicētes nō quidē vbo s; facto demōstrā
tes q gaudia sint stomachi sup oia gaudia mūdi: tu autez cum
amore tuo macie attenuaris per singulos dies: dū qd qris non
inuenis: nec de iuentis ḥtētaris. **A**udi g cōsiliū sapiētis. Suffici
at tibi inqt lac caprarū in vslus ancillarū tuarū. **E**t recte. **M**eli^o
ē videre qd cupias: qz desiderare qd nescias: vel si tibi magis
placet amare: et amore tuo sydereas affcās tāgere sedes: saltez
hoc facis vt tibi nibilomiu^b hinc ide puidreas: qbus p amore te
cōiungas q tediū depellat: et cordi gaudia cōferat. **E**cce qt amia
tores reperiunt b tpe: q et diuina petūt et trāsitoria p amore nō
deserūt: volētes a te diligi: et tñ nolētes ab amore carnali sepa
ri. **V**ade g tu et fac simili. **D**ec inqz discipulus itra se laten^r et q
si furtiue ptractās. a summa sapia tale itra se itellexit respōsuz. **E**r
rat valde q celebres epulones ātique secte dudū reprobate: no
nos sectatores q curā carnis in desiderio pagūt cu qtidie splen
dide viuū: arbitraf felicitate gaudere: nisi forte pecoz felicita
te gloriens q pecorib^o dissimiles nō sunt. **A**t vero hois rōnalis
mes generosa cognitiōe et amore surſū eleuata illic lōge altius
pfectiusq; felicitat: vbi suo amato contēplatiōe et amore pfecte
cōiungit. **N**ec obstat si hoc qd desideraf iterdu pci^o cōceditur:
qz modicū de balsamo p̄ciosius ē qz multū de acetō: melior est
enī racem^r effrāym vīdēmīs abiezer: porro nimīu delirat qui
amori diuino sociā sociare desiderat. **E**n duo amores t̄reni se i

folio 40

11. Jun.

vnū nō cōpatiunt: quō ergo celestis amor cū terreno sociabit.
Proorsus ipossibilia attēptat q̄ tantā maiestatez cū vilitate tāta
copulare se putat. Taliū igī cogitationū diuersa certamia ani
muis p̄dicti iuuenis lōgo tpe sustinuit: t nūc huc nunc illuc ani
muis flexibilis mouebat. **D**ū hec agerent̄ accidit vt h̄ vel si
milia legerent̄ iterū. Inueni amariore morte mulierē: q̄ laq̄us
venatoꝝ ē: t sagena cor eiꝝ: vicula manꝝ illius. q̄ placet deo effu
giet illā: q̄ aut̄ peccator̄ ē capieſ ab illa. Ecōtrario aut̄ ē de spon
sa diuina. Ego inqt̄ q̄si cherebint̄ extēdi ramos meos: t rami
mei honoris t ḡc: q̄si libanꝝ nō icisus vaporauit habitationem
meā: t q̄li balsamū nō mixtū odor meꝝ. Qui me inenerit: iuueni
et pacē t hauriet salutē a dñō. **D**is auditis iuuenis q̄daꝝ int̄
no clamore q̄si p̄ nimio affūc rugiēdo dicebat: verū ē: verū ē:
nec ē aliud qd̄ veriꝝ possit. Ex nūc fixū ē: dliberatum apud
me ē. Ego certe meip̄z morti exponā: vt hāc mibi in amicam t
spōsam acquirā: ipa spōsa t ego eiꝝ seruulꝝ: ipa magistra t ego
eius discipulꝝ. **O** si hāc p̄dilectā spōsaꝝ mibi alloꝝ licaret: ytinā
sola vice dareſ ipaz videre. Ab deꝝ etne q̄ vel q̄lis ē ista de qua
audio talia. Cūq; vehementē h̄ scire cuperet t d̄siderio estuaret.
ecce agnitio q̄daꝝ ieffabilis affuit: in q̄ sibi hec spōsa talit̄ mani
festata fuit. Eximū nāq; ac miri decoris thronꝝ ebūrneꝝ in colū
na nubis apparuit: in q̄ p̄dicta spōsa nimiū formosa ifulsit: i yes
titu deaurato circuāmicta varietate: eiꝝ corona fuit eternitas:
amict̄ iocūda felicitas: yba eiꝝ dulcis suauitas: āplexꝝ ois boni
p̄fca satietas. Cūq; discipulꝝ eā familiarit̄ alloꝝ vellet satis ppe
cē videbas: paulopost remotissime distare cernebas: iam supra
cōuexū celi sup̄mi statura sua pt̄igebat: nūc minima q̄titate ap
parebat: t in se inmobilis existēs: oībus mobilibꝝ mobilior vide
bas p̄ns erat: nec tū cernebas app̄hendere se p̄mittebat: nec tū
app̄hēdebas: ipa attingebat a fine vsq; ad finē fortē t dispone
bat oīa suauit̄. Cū iā putabas haberit velut delicata iuuēcula su
bito vt iuuenis pulcerrimꝝ iuueniebat. Interdū q̄q; habitum re
uerēdissimū q̄si oīm artū magistra eēt iducbat: deide venusto
aspectu t vultu roseo apparebat. In̄ hec cū discipulꝝ obnixe p
spiceret cupitosq; amoris in suspēso haberet ipa amicabilit̄ q̄si
inclinādo se ad eū cōvertit: t ḡtioso vultu: blādisq; ac ridētibꝝ
oculis: diuinissima tū admodū t cūctis mētibꝝ stupēda luce ex
vultu eiꝝ reuerēdissimo pcedēte eū salutavit dicens. Drebe fili
cor tuū mibi. Quo audito p̄ nimia amoris dulcedie liq̄factꝝ: et
quasi in extasi positus ad pedes eius p̄cidit: ḡas agēs eius pre

Item 8

sencia magnifice delcatius. Procedete vero tpe cū hec a memo
ria excidissent: et rursus cogitatiōes iniq̄ succrescētes eūz de bñ
factis molestarēt: ita vt iā pelagi fluctib⁹ pene imergereſ: max
ime pp̄t hoc qz ex oībus istis descriptiōib⁹ ip̄z quē diligebat cō
prehēdere neq̄bat. Cōtigit vt legereſ aplūs paulus q̄ predicta
evidēt̄ determinabat. Aiebat nāqz xp̄m dei v̄tutē et dei sapiētiā
eē. In xp̄oqz eē abscōditos oēs thesauros sapie et scie dēi: q̄ ver
ba tenero aio et palato nōdū sano nō bñ sapiebat: qz xp̄z sapien
ter diligere id ē secundū diuinitatē adhuc nesciebat magisqz p
sentia qz futura in amore suo q̄rebat. Landez puerilib⁹ ānis ex
cursis cū ad etatē iā naturā venisset: qdā vice mēs ei⁹ ieffabili
ter illustrat̄: ita vt tot⁹ qdāmodo absorpt⁹ in spū delectatiōe ni
mia repleret et tūc de pdcis plenissime iformat⁹ fuit: ita vt faci
es ei⁹ et cordis amo: ampli⁹ in diuersa nō mutarent̄. In hac yisi
one nō apparuit corp⁹ nec quicqz corporeū. et tñ oēs delectatiōes
possibilē illud qd̄ videbat icorpalit̄ et supeentalit̄ in se contine
bat: in h̄ fontali pncipio nec forma erit nec materia aut ymagō
depicta: s̄ pura ac simplicissima eēntia cū psonarū distinctiōe p
fecta. Sane ip̄z p̄ essentiā put in se ē in pdcā abstractiōe nō vidit
s̄ solū quandā diuinoz supluentiū radioz emanationē super
naturalē quā v̄bis exprimere nō valebat in se pcepit. Nōro ob
iectū illud mellifluū oīs boni cōtentiuū sibi bac vice mōstratū
nō fuit psona p̄is tñ: vel solū psona filij: aut spirituſci: nec fu
it ip̄a dcitas in sua abstractissima simplicitate accepta. s̄ fuit ip
sa eēntia diuina scđz n̄m modū itelligēdi put ē summū et ieffa
bile bonū: sumimū amabile sume pulcrū ac deliciosū: et oīm bo
noz in creatis reptoꝝ originales pncipiū supoptimū: et h̄ iteller
it eē p̄dicta sp̄osam eternā sapientiā. Uerū licet q̄libet psona p
se accepta sit sapia et oēs psonē simul vna etna sapia: tñ qz sapia
attribuit̄ filio et qz rōne sue generatiōis sibi cōuenit. iō dilectū
p̄is filiuū sub eodē significato ſuetudinalit̄ accipit: nūc qdē vt
deū deide vt hoiez: vt i vtroqz p̄f deuotiōis exercitia et amorj
solatia iueniret. Postmōz igit̄ hui⁹ discipuli vita et exercitia spi
ritualia cū deuota occupatiōe hui⁹ diuinissime spōse d̄currebat
quicqd enī amabile vel pulcrū seu d̄lectabile aut iocūdū occur
risset: totū illud reducebat a q̄ cūcta bona pcedebāt. Cū iterduz
q̄libet sp̄es amabilis et bñ compta occurrisset simulqz cogitatio
adesseret: q̄ salte h̄ pulcritudo in sua amabili sapia locuz nō habe
ret rūdebat. Esto. S̄ nec luminosus radi⁹ solaris ē lumen tale
qd̄ sit ex materia cere vel quis alio liqre ſectū: ē tñ lux purior

et excellētior ūni lumine ex quacūq; materia facto: sic ē in pposi-
 to: nā hec pulcritudo nihil ē ad h̄ qd̄ ē in suo exēplari pncipio:
 corde scz diuino abstracto nāq; ab hoc amabili: quicqd ē ipsec
 tiōis materialitatis et seculētie corporalis: et saluo eo qd̄ ē pfectio
 nis et bonitatis. h̄ totū nobiliori et eminētiori mō ē in et̄na sapi-
 entia: q̄ sit in hac vel in aliq; creatura. Ex his et similib⁹ adoles-
 cēs pdcūs ad hoc tandem puenit q̄ quādociūq; audiuit cātileuas
 amorosas vel similia: q̄ hec oīa ad suā quā diligebat sapientiā
 purissimo cordis affectu tāq; amoris ipi⁹ icitamēta retorqbat.
Dq̄tiens bāc pdulcissimā cordis sui singularē amicā affcū fer-
 uidissimo oculis dulcis amoris fletu stillatib⁹: brachysq; amo-
 ris p̄e auditate extētis itra cordis viscera āplexib⁹ ienarrabili-
 bus costrinxit. Quis dicere valet amorosos obtur⁹ qbus sepius
 ab ea pascebat: et secreta silencia qbus dulcissimo gustu ei⁹ fru-
 ebaſ pñtia. Interdū q̄q; cū aliq; de frīb⁹ dcā nona licētā peterēt
 vt citatē grā visitādi amicos itrare possent: p̄fat⁹ iuuenis secre-
 tū locū petijt: et amicā suā alloq; cepit dicēs. Eya amoris magis-
 tra p̄e cūctis viscerose cordi meo ipressa aiaduerte q̄ amor vir-
 tus ē vnitua copulās vel poti⁹ trāsformās amantē in amatum
Eya q̄lo veni et tu amica mea: veni itra cordis mei reclusoriuz
 tibi soli refuatū: amor tuo velut decoř roseo adornatū. vei inq̄
 et ibi febriemur solatiōis tue vberib⁹ et fruamur cupitis āplex-
 ibus. Igit̄ ex his et similib⁹ frequent̄ accidit vt cor suū p̄ amor⁹
 vhemētia sensibilē qdāmō eruere incipet: et motu ac pulsu ve-
 bementissimo vi amoris pderet. et p̄ alta suspiria ardore ignite
 caritat̄ apiret: et quēadmodū ifantul⁹ nōdū loqle apt⁹ i gremio
 m̄ris posit⁹ m̄ri letabūde arridere cupit: et motu capit⁹ ac gestu
 toti⁹ corporis applaudere nitit̄. Sic et cor isti⁹ in medio vētris ei⁹
 ad p̄sentiā tāte maiestatis qdāniō gestiēdo exultabat: et deside-
 rio suo ignito vhemēt̄ vt poterat dilc̄i sui pñtia demōstrabat:
 dicebatq; v̄bis métalib⁹ ad spōsaz suā diuinaz sapiam voce ḡtu
 labūda. Lu cordis mei nobilissima ipatrix r̄gina speciosissima
 et grārū oīm largitrix. In te habeo diuicias et glaz. dlicias et oīz
 bonoz copiā: et q̄cqđ optabile ē: p̄ te mihi ē: et h̄ suauit̄ ruminās
 statū cepit vult⁹ ei⁹ hylarescere: cor iubilare: anim⁹ exultare: et p̄
 exultatiōe prūpere in hāc vocē. Sup salutē et oēz pulcritudinē
 dilexi sapiam: et pposui p̄ luce habere illā: venerūt mihi omnia
 bona pariter cum illa.
¶ Quo xpi passio sit p̄ambula ad cognitionē diuinitatis: et q̄lē
 xps straxit ex passionis sue acerbitate formā.

b j

In terea dū hec agerentur:
discipulus assumpta ad deū fiducia suā quā desponsa
uerat amicā talis alloq̄s dices. **O** amātissima sapia: q̄
sola pfecte nosti cordis naturā amorosi tu manifeste scis q̄ ne
mo possit amare icognitū. **I**git ex q̄ req̄ris vt te solū diligaz: et
dilcīm cūctis amabilē reddā. **D**a ḡ apli te mibi cognoscer: vt q̄
iubes t̄ doces meli. **S**apientia processus emana
us valeā adimplere. **S**apientia tiōis creaturaruz a
summo rerū v̄tice deo sc̄d̄ ordinē nature fit p̄ descēsuz ex pfectio
nib̄ ad ipfectoria: qz oēs rerū pſciones qdā ordine a summo
rerū cardie deo dndūt: ipe aut hō naturalē ab iferiorib̄ icipiēs
t̄ ḡdati ascēdēs in diuinariū pficit cognitionē rerū. **U**n̄ si ad di
uinitatis cognitionē puenire dſideras: restat vt p̄ assumptā hu
manitatē t̄ hūanitatis passionē tanq̄ p̄ viā ḡdati ascēdere ad
altiora. **D**iscipulus Defna sapia q̄ d̄ excelsō th̄o
discas. **D**iscipulus no a regalib̄ sedib̄ de corde
ēni pris in hāc vallē miserie te iclinasti: t̄ xxxiiij. anis exilium
hui mūdi ptulisti: qz nimia caritatē q̄ gen̄ hūanuz dilexisti: p̄
amarissime passiōis t̄ mortis tue misteriū oñdere voluisti per
hāc tue mortis ieffabile caritatē te obsecro ex itimis viscerib̄:
q̄ten te mibi oñdere digneris i forma t̄ dispositiōe amātissima
quā ex amarissime passio. **S**apientia Oto ex mag
nis tue dolore cōtraxisti. **S**apientia nitudine amo
ris t̄ doloris i morte pallēs offuscatiōe qdā mortisera appareo
deformior: tāto cordi amoroso t̄ meti bñ disposite ero amabili
or: nā sic amās reamari appetit: sic t̄ ab amato amoris sui ma
nifestationē reqr̄it: qz amor iclusus nulli nisi amāti ē cognitus
Un̄ t̄ amātes cōsueuerūt conatib̄ qbus possunt signa t̄ idicia
dilcionis ab amatis expetere t̄ plerūq̄ cōtingit: qz tacēte ligua
yi amoris iclusi dispositio pdit sup̄ iducta. t̄ qd̄ in corde lateat:
signa pnūciāt exteriora. Nōnūq; etiā ḡtiḡt vt illud qd̄ i amato
nō amātes idecoz iudicāt. id amātes tanq̄ singulariē decoruz
extol. **D**iscipulus seris ita eē veracit̄ cognosco s̄
q̄uo in boē crucifixo hec eē possint nōdū clare video: qz licet i
amato hui mūdi nōnūq; iuenias qd̄ et̄ amāti displiceat sūt tñ
alia plura amori cōgrua q̄ videntē delectat. **D**ic autē dilcūs do
lore mortis d̄format̄ q̄uo amabilis videri possit nō itelligo: cu
ius nimirū amori cōtraria magis videat dispositio cū totus ex

linore sordeat exterisq; marcescat ex dolore: et neq; spes
neq; decorum ulli oculis amatum exhibeat: sed plenus dolore et mi-
seris existat: quo ergo tu dicis amabi. **Sapientia**
Ueri amatores non multum de spina q; rosam gignit curat: dum
rosam habet quam habere desiderat. Nec vere sapientes scrinea
pulchra et deaurata: q; tamen in se vilia continet capsulis vilissimis p-
ferunt q; preciosissima ornamenta inclusa abscondunt. Sic spose huius
mudi specientur quodam dulcia ac suauia offerunt: posterius autem q; si re-
gulus venena diffundunt. Exterius colore roseo niueoq; cadore
relucet. Interius autem putredine virulenta et sanie ac spurcicia ple-
ne sunt: ubi diligunt: factis autem ut frequenter infidelitate ostendunt
At contra aie tue sposa certa sapientia: exterius quodam scd; facie huius
lis abiecta et despiciabilis putatur: interius autem viue lucis triclinio
decoratur. Caro exterius mortua apparet: sed fulgor diuinitatis qui
non videtur interius lucet. Caro videtur misera: sed latet q; lis sit glorifi-
cata. Si credis vilia: crede et magnifica. Talis est dilectus quem sic a
foris deformatus cernis: ut si dare ipse in decore suo vel ad mo-
mentum videre: necesse esset te ex lucis amenitate: ex faciei pulcri-
tudine: ex gaudiorum imensitate desicere. Cum nullus homo possit ipsum
videre et vivere. Ipse enim in quem desiderat angelus proprie-
tate exterior mortificati corporis dispositio ac forma non est deformati-
tas censenda ut tu putas: sed maxima formositas: quod non q; lis apparuit
qui videtur attendere debes: sed q; lia pressus sit: et vnde: et propter quid.
Si quis vnde: constat quod ex nimia caritate et dilacione. Si propter quod:
certus est quod propter te: ut sua deformatitate te formosum facheret: suo li-
nore te sanaret: et sua morte phenis vite tibi immortalitatem tribu-
eret. Sic ergo dilectus amoris oculo respicie domine videbis plenum cari-
tate et dilacione: quod non solum verbis amavit: ut nonnullae dilectrices
et nonnulli diligentes: sed et factis se diligere cōprobauit: quod in mor-
te et usque ad mortem dilexit. Sic ergo patet quod exterioris hominis forma
et dispositio quam ex passiōis acerbitate contraxit: magis est amor
expressum quam deformatatis idicatio. Nec obstat si hoc ei quod non
amat non videat: quod oculis egris odiosa est lux quod purus est amabilis.

Discipulus Vere et idubitanus sic est: et beati oculi qui
id est feruide amatum: fallax pinde grā et vana est pulcritudo: nec
in merito stultus reputabit: quod secundum faciem et non secundum veritatem amat: et
quia falsum pro vero recipit. **Sapientia** Ad rediūnam
ideo fructu optato carebit.

meti salubre passionis mee i primenda memoriā: amorisq; mei
arcē atq; materiā ampliore p̄bēdā deuolissimis auribus tuis
quedā de mea passione breuiter explicabo

De quibusdā xp̄i passionib: t qualē ver⁹ amator se eisdem
det ɔformat: t q̄re de⁹ y talē mortē voluit gen⁹ hūanū redimerē

Paxio.

Hunc diem festū pasche vlti
ma cena iam facta cū discipulis: instāte tpe transit⁹ mei
Ex hoc mūdo ad p̄m. Egressus cū. xi. aby in montem
oliueti: vbi sc̄us in agonia cū plixius orasse: t itelligerē tam
crudelia supplicior̄ genera iam mibi iminere: tūc sc̄us ē sudor
me⁹ sicut gutte sanguis decurrētis in terrā. Vix enī credibile es
set alicui homini viuēti sub celo: q̄les angustias t q̄z vehemen
tes ac frible mortis pluras natura delicata mortē horrēdo ī
eius p̄sentia tūc p̄sensit. Postea veneſt filii tenebrarū hostiliq;
me durissime captiuātes t crudelissime ligantes ad ciuitatē re
duxerūt: noctē illā sacrilegi diversis supplicior̄ generib: in me
expēderūt: t se penis meis faciātes. ludibrys t vberib⁹: iurijs
t obprobryjs inumeris me afflixerūt: faciē meā amabile turpi
cōspuebat: oculos velabāt: collū cū subsanatioe p̄cutiebat. Da
ne aut̄ sc̄o in atrio cayphe veritatē confitendo reuiz mortis me
ēē cōclamabāt: mafnis q̄q; viscerib⁹ ip̄a q̄ me genuit super me
doluit: t irremeabilib⁹ lacrimis fleuit cū me in tātis obprobryjs
t agustys vidit. Dein an̄ p̄sidē pilatū fui adduct⁹: accusat⁹: ɔdē
nat⁹. Inimici mei frilib⁹ oculis me ituebant: t tāq; gygātes
steterūt cōtra me. Ego aut̄ māsuēt tāq; agn⁹ māsuēt⁹ q̄ portat
ad victimā stabā demiso capite:: patiētissimo corde. Post h ab
herode alba veste idut⁹ tanq; in fatu⁹ illūsus fui: corp⁹ meum fo
mosū flagellis acerrimis vberauerūt: caput delicatus spinis pū
gētib⁹ pforauerūt: facies mea amabilis sputis t sanguic dfluen
te sordebat: t sic tandem ɔdēnatū miserabilit̄: cruce bumeris pro
prys supposita ad locū supplicij eduxerūt: clamātes valent⁹. Tol
le tolle. cruci. **Discipulus** O summa pietas si tam
fige maleficū. amara fuit tue passiōis
inchoatio: heu q̄lis erit tāti doloris exit⁹ t ɔsummatio. Reuera
animal irrationabile tā crudelia pati eēt mibi videre miseria:
q̄ntomagis te oīm creatorē t speciosissimū hoiez sustinere tam
īmania tormenta t supplicia: merito p̄ide ex itimo cordis affū
t totis p̄cordys meis cōpatief tibi aīa mea. Sz vnum ē qđ a te
scire desidero: de quo etiā non desino mirari. Ecce q̄renti mibi

16

tuā diuinitatē: ostēdis humanitatē: querēti dulcedinem p̄fers
amaritudinē: petēti mammillas fugere: das robusta certamina d̄
certare. **D**eterna sapia cur hoc facis: vel qd p̄ hoc vis offendere:

Sapiētia Notū sit tibi q̄ nō daf̄ pueniri ad diuinita
tis altitudinē vel iūsitatā dulcedinem: n̄isi
tractis pio quodā fidei ac dilcionis affectu p̄ hūanitatis & passi
onis mee amaritudinē: & q̄zto hac neglecta quis ascēderit alti⁹
tāto cedit p̄fundius. **H**ec ē enī via p̄ quā itur: hec porta p̄ quaz
introit̄ ad desideratū finē cōcedit. **Q**ua ppter depone nuc oēni
cordis tui formidolosū timorē & idue animū virilez. **C**ōstanter
age & in acie fortī necū cōsiste: qz nō decet famulum deliciari:
vbi viderit dñm suū tam strēnue decertare. **R**espice oculo men
tali numerū fortū dauid inf̄ quos si spūalit̄ et̄no regi militatiū
rus annumerari desideras: necesse ē vt pr̄stinā ignauia dponas
& exēplo triū fortū dauid inf̄ aspera videlicet & aduersa equani
mit̄ te habēdo tanq̄z p̄ mediā aciē trāseas ūmicoꝝ: ac de cister
na betbleenitica aquā bauriēdo: potū desideratū ūmo regi of
feras: teip̄m videlicet exponēdo cūctis laborib⁹ vt eius soli⁹ pa
reas bñplacito volūtatis. **I**ndueř sicut gygas stola bellica: acci
pe armaturā mcā: nō p̄cedat s̄ sequař armiger dñm suū: qz de
calice de q̄ bibi potaberis: & aduersa q̄ ptuli: tu q̄ḡ p̄ posse spiri
tualit̄ patieris. **N**ēpe cor tuū ob mortificationē q̄tidianā sensu
alitatis rationi cōtrariātis: & ipetū multarū tribulationū te di
lectiōi mee disponētiū agustiabit̄: & quodā modo sudore sāgui
neo p̄fundet̄. **O**rtū q̄ppe plātationū tuarū roseis florib⁹: angus
tys videlicet & tribulatiōib⁹ impinguare desidero. **I**nueratas
nāqz in te cōsuetudies vincēdo captiuaberis & q̄si ligaberis: ab
aduersariis q̄qz meis occultas calūnias & manifestas iniurias
ac verecūdias sustinebis. **S**z & passionē meā i pectore tuo. tāqz
mat̄ fidelissima i suo pectore iugit̄ portabis. **R**ephensiōes & iu
dicia iusta a multis patieris. detractiōes multas ab emulis ha
bebis. & q̄si spinis caput tuū coronabif̄: cū spūalia exercicia tua
inuidie stimulis supp̄ment̄. **P**ost h̄ meciū extra castra educeris
simulqz iproperia mea portabis: qn̄ teip̄z & p̄priā volūtatē & oēs
creaturas de salute te ipediētes deserueris p̄ posse tuo velut hō
moritur cūcta deserit in vltimio exit⁹ spūs sui. **I**git̄ forti q̄o es
to: & p̄para aiaz tuā ad tēptationē: qz q̄ vētura sūt anūciaui tibi

Discipulus **D**indiciorū dei abyssiū iperscrutabil
losa. **C**ur si dicere licet nō decreuisti saluare genus humanum

b3

Item 8

per aliū modū magis quietū. Si liceret dicere miseris ad te. q̄ re sic fecisti: nūqd in tua et̄na sapia nō potuisti iuuenire aliū modū p̄ quē t̄ miseris saluares: t̄ tuā nobis dilectionē ostenderes vt sic t̄ teip̄z a tātis dolorib⁹: nosq; cōpassiōib⁹ tātis supportas ses. Merito pide olim ppheta sc̄us occulta animaduersioe cōsi liū hoc q̄s ipugnare ausus ē dices. Quār futur⁹ es velut vir vagus: vir fortis q̄ **P&apien&tia** Diuina substantia oēm nō potest salvār. **P&apien&tia** formā quā intellcūs humānus attigit sua v̄tute excedit. Unī sic nō potest ipaz apphēdere: ita nec profunditatē ipi⁹ iudicioꝝ: per q̄ creatā oia suū finē sorciunt̄ poterit iuestigare. Proinde a talib⁹ q̄ a solo diuinc volū tātis bñplacito depēdent a nimia t̄ curiosa inq̄sitiōe cauēduz ē ne videlicet scrutator maiestatis opp̄niaſ a gla. In hac aut imēsitate de⁹ p̄ suā oipotentē v̄tutē: humānā naturā mltis alij modis recuperare poterit: s̄z st̄atib⁹ cōditiōib⁹ vt nūc nullus alijs cōgruētior modus erat. Autor enī nature in sua oferatiōe nō attēdit qd sua v̄tus p̄ualeat: s̄z qd vnicuiq; creature congru se cundū suā naturā existat. Cū aut hō paucissimas v̄tates reruz etiā naturaliū t̄ inferiōꝝ: deductiōib⁹ sciētificis ob imperfectiōez intellcūs hūani sciat: t̄ easdē nō nisi cū maxio studio t̄ dintino labore tandem conqrat: itēq; naturalit̄ de v̄tib⁹ ad iuisibilia: de corporib⁹ ad spūalia pcedat: quo q̄so cōgruēti⁹ diuina mystēria sciri poterat: maxieq; illa p̄clara fidei pncipia oēz facultatez intellcūs excedētia: nisi vt ea sapia diuina carne induita: vtpote veritas ifallibilis reuelaret: vt sic iuisibilia dei a creatura mundi p̄ ea q̄ sc̄a sit itellecta cōspicerent: sempit̄na q̄q; v̄tus ei⁹ ac diuinitas p̄ assumptā hūanitatez nota fieret. **Nomo** etiā q̄ p̄ior dinatā delectationē gaudia amiserat: q̄liter ordinati⁹ q̄p̄ talez tribulationē amissa recuperare debuerat. Ampli⁹ aut cū via q̄ dicit ad vitā sit arta t̄ semite aguste: t̄ an incarnationē fuerūt mi nus triste: q̄liter poterat h̄ via lenior fieri nisi hoc mō. vt ipe qui hāc tradidit p̄iret: t̄ viā laboriosa amarissime patiendo alicuiā ret: t̄ sic facilior creature fieret: cū ipaz creator p̄cedēdo tāta sedulitate calcaset. Perpēde adhuc ex temetiōpo: si morte obnor ius iudiciale plectēdus fores: si q̄s ictū feriētis p̄ te exciperet i corpore suo: t̄ te illesū abire p̄mitteret: quo maiores caritatē t̄ dictionē tibi ondere posset: vel debitore sibi cōstitueret: tecq; ad remandū magis icitaret. **Int̄roga** singulas creaturez t̄ docebūt te ordinē toti⁹ v̄niuersi t̄ rñdebūt tibi: q̄ sc̄d̄z nullū cōgruētiorē t̄ pulcriorē modū seruāda fuerat iusticia simul t̄ mīa ostendēda.

Via augusta
folio 40.

Amico

10.

9.

natura hūana exaltāda: bonitas diuina effundēda: deniq; celū
et trā pacificāda: q; cū dolore passiōis tāti mediatoris et amari
tudie mortis ipi⁹. Nec te labor elcōz treat aut aduersa picula
frāgat. Ipa nāq; ineffabilis pñtie mee suauitas et amoris dulce
do admiranda aut nō sentire aut leuissime ferre faciet aduersa
oī: vñctiōe magistra. Quis enī pñilegio spūalis solatiōis aut
grā supne visitatiōis apli⁹ gaudet: q; durissimas ppter me tri
bulatiōes sustinet: amaritudinē teste min⁹ curabit q; nuclei dul
cedinē frequēti⁹ pgustauerit. Itē athleta q; fortē et ppiciuz adiu
torē in cōflictū habere dinoscif: p magna pte iā triūphasse spe
raf. Igit̄ nō xcidat cor tuū: s; passionē meā sp in mēte habeto:
et eā in corde tuo q; in libro scribe: et te ei qntū vales studas cō
formare. Nūc vō amaritudinē salutifere passiōis mee tibi affec
tus iulcare cupiēs: ordinē narratiōis ipi⁹ vñteri⁹ pseqmūr
Deductū me extra castra suspēderūt in crucis patibulo int̄ du
os latrones: ad h̄ solū vt mors mea turpior apperet. Cū sic fix⁹
manerē: et seuiissimis dolorib⁹ mortis circūdat⁹ eēm: oculi mei
luciferi. fuit cōtenebrati: aures diuine derisiōib⁹ replete. Olfac
tus pp̄ malū odorē affict⁹. Os meum dulcissimū felleo potu a
maricatu: pcusserūt nic: vulnerauēt me: et durissimis castigati
onib⁹ carnē meā laceraueit. Ita vt atroces ic⁹ sanguis vñ erū
pētes seqrent⁹: et p corp⁹ delicatū sparsim dcurrētes: ipz cruenta
tū sanguie cūctis denōstrarēt. O si vidilles me in illa hora taz
miserabilit⁹ pēdente in patibulo: defecisset tua aīa p dolore. En
in hora et in tpe illo flebili spacioſa t̄re latitudo mihi defecerat
ita vt nō haberē vbi caput miseris fessis reclinarē: s; iclinatū
depēdebat. Collū meū alapis et pcussiōib⁹ affixerat: faciē meaz
elegante sputis imūdā reddiderant. Pro viuido colore pallor
vmbrosus vultū occupauerat: et tota formositas mea intantuz
exticta fuit et emortua: vt aspect⁹ mihi debit⁹ iā nō esset: s; q; le
p̄t alicui⁹ aspect⁹. **D**iscipulus. O q; mihi det iaz i
viliissic putaret. **D**iscipulus. hac hora tuā hanc
faciē amabilē sub hac lugubri forma iux⁹ votuz pspicere: ipsaq;
pfundere vebemētissimo ymbre lacrimarū. Speculū mūditie
vñtu et grārū oīm pulcerrimū obiectū: in quē dñsiderat ageli p
spicere: iocūdissimisq; obtutib⁹ suos gaudēt oculos defigere fe
licitate idefessa. Quis dabit cordi meo tā crimiū et p̄cipiū sp̄as
siōis affectū: vt sua ex imēritate oīz singulari amore flagratiū
motiuas supet spassiones. O si possem oīz oculoz vberes lacri
mas effunder: öniūq; liguarū motiuas et flebiles voces habere
vt passioni tue tanto efficatius daretur rependere yices.

*meus vnu chris
et sonis*

Sapientia Nemo melius passioi mee repedit yices quam
mata id est cruci opa iugis in suo portat corpe: se meis humiliatur for
mado vestigys: prospera videlicz calcas: aduersa non formidans
quod ardenti spiritu desiderio ad culmen tedit spiritualis perfectionis. Dico tibi
quod nec tot lacrimarum ymbres: quod aquarum sunt gurgites coram me
cent tam acceptabiles: quis etiam pie lacrime ex ascensione passiois pre
cedentes: amabiles et **Discipulus** Amantissima
grate coram deo existit. **Discipulus** sapientia idcirco quod
lit me tibi in predictis passiois conformare debeam: cupio edoceri.

propositus domini

Sapientia Querte oculos tuos ne videantur nocuia: aut
me. Corpis tui superflua et iordanatas amoue dilectias: cordis tui
pacem et quietem in me solo requestras: cunctas tribulaciones gaudentem reci
pias: mala illata patientem sustineas: et despiciens ab omnibus ydiceri
coccupicas. Disce voluntates tuas in omnibus frage: et coccupicias
carnis tue ob amorem saluatoris per te morientem iugis mortificare
Hec sunt filii mihi: sed sunt in eis prima principia quod tibi ceterisque amatori
bus tradidit eterna sapientia: quod in libro apto videlicet corpe meo cru
cifixo: sicut vidi. **Discipulus** Tam copiosa et imensa est
desunt exarta. **Sapientia** redemptiois tue fidelitas
et cunctorum excedens ingenia mortaliuum: ut etiam postpositis omnibus ceteris
beneficiis multipliciter sola passiois ex amore procedetis tam larga ini
micitas et tam pia fidelitas sibimet totum in se iure rapiat dilacionis
affectum. Sed nunc eterna sapientia anima mea iterum a te audiens yebem est
fit: sed quod misericordia dulcis sapientia. Quid obsecro vult sibi tantus
amor: vel quod cogitasti quod tamquam pati voluisti: quod tibi non pro
uidisti et proprie tibi fuisti. Lenius namque absque omni dubio sed facere licu
issim si placet. **Sapientia** Amoris magnitudo sed me facere
cuisset. **Discipulus** non promisit. Caritatis flama ita
deserit quod in nullo posere voluit: nil descendere admisit: sed namque in
tum in me exarsit ut nullus unquam fitiens tam seruide lipidissimos aq
rum fontes desiderauerit: aut moriturus vita cunctis mortalibus optata
affectauerit: sic ego ex amore fitium preciosos salvos facere: et me
eis amabile exhibere. Facilius dies iam posterita reiterabis flores ab
inicio mundi aresceri reuinisceret: plusiuarum gutte inumerabiles re
colligeretur: quod mensurari aut estiuari possit caritatis et dilacionis
mee inimitas incomprehensibilis. Unde et corporeum formosum doloribus in
numeris tamquam quibusdam amoris signaculum multipliciter signatum fuit
quod non inueniebat nec spaciis unius puncti in meo corpe crucifixo quod non
dolor et amor singulare flueret: et sed tam in puncti tibi aliquatenus yderet

*Dilectio christi
non potest
describatur*

10

disp̄satim cedit. **V**ide nūc manus meas vtrascq; lōgas t pul
cras: clavis acerrime p̄fossas: brachia atrocē extēsa: pedes pfo
ratos: crura admodū fessa: t violēta quedā cācellatiōe c̄stricta
Respice dilatata corporis mēbra tā arte inclusioni mācipata: san
guineq; respersa t pfusa. **C**orpus meū iuuēli decorē venustū
a flore suo decidit t emarcuit. **A**sp̄imū crucis lignū erat delica
ti dorsi reclinatoriū: corpus meū ponderosum clavis cōfixum:
deorsū sua mole trahebat: t inde dolor vulnerū meoꝝ augeba
tur. **Q**uid plura: a plāta pedis vscq; ad verticē seuissimis vulne
ribus t amarissimis doloribꝝ repleuerūt me. **D**eduxerūt ī lacuz
mortis vitam meā: non pepercerunt s̄z inebriauerūt me amari
tudine: t exq̄sitis cruciatibus regē glorie vexauerūt. **E**t bēc oia
amoris vulnera cū magno sustinui cordis desiderio: vt meo li
uore peccatorū vulnera sanarcz: pro p̄ctōribꝝ miseris satissime
rē: t omnes redire volētes patri celesti reconciliare.
Dualiter aia que spōsum per peccatū pdiderat ipz sub cruce
per feruidā penitentiā iuenit: xpi passione adiuuāte.

Gr̄m̄e p̄fossas

*finis chrysli
passiois.*

Es̄fūdite lacrimas oculi mei

Eplorate t nolite deficere: leta huius mūdi vniuersa ab
scēdāt. **L**uncta q̄ mihi solacia videbanſ eē. procul rece
dāt: t me solitudinē meroris amicā: tristicie sociā querēr fināt.
Vi deflere possum repētina mala q̄ mihi ex peccatorꝝ nebula sup
uenerūt: t me quōdā letis successibꝝ gaudentē: t iuuēli floren
tē decorē ad p̄sēntē miseriā deduxerūt. **A**d temetipani igitur o
aia mea itroſi recurrēs t labētia cūcta supgrediēs vastaz soli
tudinē p̄fundissimarum tristiarū perquire: t excelsos mōtes
rememoratarū miseriarum pete: cordeq; sauciato: voce flebili:
t euulatu miserabili exclama tam valide vt montiū t collium
alta cacumina aerisq; excelsa auspicia vscq; ad supīmi celi ɔuxa
vox ista lamētabilis ptingat: t ad aures illas pietate plenas ce
lestiū spiritū pueniat: talibusq; clamoribꝝ eosq; aggredēr t dic
Dlapides viui: mōtes excelsi: cāpi luīnos syderarum māsionū
quis mihi det vt ignis ille vehemētissim⁹ caloꝝ nimio p̄cordia
mea adurēs: t lacrime amarissime vberrime iā p̄fluentes vos
moueāt ad ɔpatiendū mihi: t ad leuiādū dolore meū: dolorem
yticq; incōpabilē cordi mco vim facientē aie viscera cruciantē:
t me prementem medullitus. **D**eu me infelicem siqdēm spon
sus ille celestis me sua caritate preuenērat t enutrierat: in spon
saz elegerat: anulo suo subarrauerat t ornauerat multipliciter,

Item 9

Nel lac ex eius ore mellifluo frequētius suscepī. **O**sculo oris
sui iterdū pfruitus sū. Nōnūq; etiā me amplexi spūali spūalis
ille spōsus lilioꝝ amator lenierat & repleuerat multiplicibꝫ bo
nis. **A**t ego misera oībus his inḡta cū in honore eēz nō itellexi
ſz ab ipo aufugi: recessi: apostataui: ve mihi qr ipz pdidi: ve mi
hi qr vnicū cordis mei gaudiū dereliq: dereliqui venā aquarū
vuentiū dñm. **A**dilecto dilcā quōdā me alienauit: ab ipso me i
fidelit̄ sepaui. **H**eu me miserā ad qd hoc facere volui: **C**ur ipz
deserui: **A**ya quot & qlia cū ipo pdidi: **M**eipaz etenī amisit: & o
nes celestes spūs offendit. **T**rīstia venerūt: solaciosa qz me dre
liquerūt. **S**edeo nuda vana ac desolata: cōfusiōe & ignominia
plena: qr mei falsi amatores ymimo veri dceptores: phdolor d
ceperūt me & miserabilit̄ dereliquerūt. & oībus bonis qbus a di
lecto ditata erā spoliauerūt. **O** honoris amissio: gaudioꝝ perdi
tio: ōniūq; cōsolationū pūatio: qr vna hora veit vniuersoꝝ deli
derabiliū meoꝝ plena deſtitutio: de cetero cōsolari non potero
ſz hec erit mibi maria cōsolatio: nullā cōsolationē recipie: ſz sp
gemere ac flere: donec miserabili morte pfungar. **V**e mihi quo
me vertā: ad quē ibo: quis me cōsolabit̄? **E**cce enī tot⁹ mūdus
me dereliq: qr dilectū meū dereliq. **H**eu me: qre h̄ feci: **O** qm
miserabilis hora: q̄ hui⁹ quidē mali extitit cōscia. **D**rubescētes
rose & lilia albescētia: ac viole iuolate: aīe videlicz scē & imacu
late: ituemini nūc quē pfero serotinū flore: attēdite & viōte me
spineto cōsimilē & ponite ad cor q̄ citissime marcescit & decidit
flos ille quē hic mūdus carpit: qr de cetero nil restat vt vīnus
moriār: flores marcescā: iuuenis aī tēpus senescā: & san⁹ lāgui
dus fiā: ſz hec oia dissimulare leui⁹ posse: at h̄ ſolū q̄ tuā ama
bilē & paternā faciē offendit. & te dilectū cōtristauit: hoc mibi ifer
nus ē & dolor ſup oēz dolorē. **O** mi dulcis mēte deficio cū reco
lo q̄nta mie caritate & dilcione pūneras: cū quāta dulcedie ad
monebas: & q̄ amicabilit̄ me ad te quōdā trahebas. **N**e p̄mit
dolor eo q̄ oībus his inḡtus fui: q̄ tāta bona tā modicū cuīui.
tantū theſaurū tā leui⁹ abieci. **O** mortis ifelicis optata p̄ſentia
ad quid retardas: cur mie nō tollis? **O** cordis hūani fortitudo
p̄ualida: qr tāta patiēdo nō dſicio. **O** cordis mei duricia ferrea
q̄re nimio dolore p̄mor & nō dirūpor: **O**baudite me diuini flo
res. & cōdolete oēs p̄y amatores. **E**go illa quondā dilecta noīe
excellētissimo decorata: spōsa ūimi regis appellata fui. **O**liuam
pulcrā: vberē: fructiferā: speciosam vocauerat dñs nomē meū.
Heu me infelicē: qr nūc nō ūim digna vocari ipi⁹ focaria lotri

cis officio deputāda. **O**culos meos pre rubore t verecūdia neq
q̄ de cetero audeo leuare: s̄z neq; os meū ampli⁹ ad ip̄z aperire
O cordis angustie. Angustie nāq; sūt mihi vndiq;. Et qd eligā
ignoro. **D**ilectū eni absq; spe recuperandi pdidisse: ḡuius ē ōni
morte ip̄z vō sicut pri⁹ rehahere: apud tristissimā aīaz meā iudi
cat ip̄ossible. En quo vndiq; coartor in toti⁹ mundi latitudine
spaciosa. Atq; vtinā in solitudie vastissima eēm: vbi oculus hu
man⁹ nō me videret: neq; auris audiret: vt me liberi⁹ clamori
bus t fletibus faciare possem: qz hoc finis cōsolatiōis mee exis
tit. **O** peccatū qd mihi cōtulisti: **O** infelix culpa t laboriosa vo
luptas: ad quē me miserū statū pdixisti: **O** mūdus imundus:
deceptiōe t fallaciuz v̄tigine plen⁹: ve ei q̄ tibi famulat t vo
lūtati tue se subycit. **O** qntis hic tribulatiōib⁹ t miserys angus
tiabif: nā t si exterius blādiri videaf iterius latet tñ qd morde
at. Et si a foris seren⁹ videaf: ifinita tñ occurrēt q̄ aiam miserā
iugis affligat. Neu heu deceptrix qnta mihi i inicio pmisisti: dū
me decipe voluisti: dulcib⁹ litteris: crebrisq; munusculis mihi i
fidias posuisti: v̄bis suauissimiis t ad alliciendū cōpositis: velut
syrenarū vocib⁹ fistulariuz dulcissimis modulatiōibus sensuz
mihi abstulisti: vultu meretriceo: guttere mitenti: ridētibusq;
oculis cor stulti trāssixisti. Aquā peteti: vtrē cū lacte apernuisti:
t me dulci toxicō t suavi absinthio iebrasti. Pomella pulcrat
suauia ob solā gratitudinē fulgētia manu ppria exhibuisti. Ro
fas de rosario pro munere dedisti. Jurastiq; valide q̄ me sum
me diligeres: nec vñq; mihi letis successib⁹ p̄sperisq; euētibus
deficere velles. **O** callida vulpecula: o vipera yenenata. Ecce
his alysc⁹ inumeris falsis blādicyis me irreticū post te i mortē
traxisti: sic cū oui ram⁹ viridis oñdit: t ad mortē leta gaudēsc⁹
pducit. **O** fera pessima: o bestia crūeta: nūc pūgis crudelit̄ quē
lenit vñxisti: atrocis allidis quē lenis leuasti: vocē syrene simu
lās: aculeū te habere pdis: t ecce oia versa sūt in cōtrariū: dū in
finu tuo nie tuci⁹ reqescere puto: capilli abscidunt: oculi eruūt
recedit spūs: robur tollit: t iūmicoz gladyis inermis occumbo
Hec recolēs: hec mēte ptractās: in memetiō marcesco: scūsq;
sum mihimetip̄ ḡuis. Felix pinde aīa: regina merito diuitiarū
nūcupāda: quā aliena reddiderūt picula cautani: q̄ suā mētis t
corpis seruauit inocentiā. **O** qnta felicitate talis etiā nesciēs p
fruis. Haudeat vita pura: letet t aīa a cōcupiscētys mundanis
aliena: qm̄ semip̄ p̄sumit seuia cōturbata cōsciētia. Hec plūbo ḡ
uior: leone ferotior: tonitruo terribilior: absinthio amarioz esse

*Ms. 1. 2.
fol. 30. 2.
70.*

Cofrancia

cōprobat. **H**ec ē vernis interiora corrodēs qui non comedere
nec quiescer sinit: s̄z plerūq; etiā dormiētes horrore cōcutit. **T**ot
z tāta sunt q̄ inqnatā conscientiā ledūt: q̄ hec incoinqnatī vix
credere possent. **C**reatura enī tua tibi factori deseruiēs excādes
cit in tormentū aduersū iūstos: z lenior fit ad bñfaciendūz his
qui in te cōfidūt. **H**ec dīci: qz hec dicere experētia docuit: z pre
sens amaritudo cordis mei amarissima ad hec me prouocauit.

Folio. 23.
Iā enī miseria me pueniēte cogor exclamare z dicere: qz malū
z amarū mibi ē reliquise spōsum meū: z pceptis ei⁹ nō obtēpe
rasse: quis mibi det mēbranas celi habētes latitudinē: attrāmē
tū: maris excedēs q̄ntitatē: z calamōs tot quot sūt arborū folia
z pratoꝝ grāmina: vt pstrigere possem dolozē: simulq; damnuz
irrecupabile qd incurri: qz dilectū meū dereliqui. **N**eū vt qd in
hūc mundū nascebar: **A**ur in vtero m̄ris nō perh: tot⁹ deficio:
z qd agā ignoro: qd ampli⁹ moro: quid circuibor: qd ploro: qd
amplius restat nīsi vt meipz despiciā: z in baratrū infelicis des
peratiōis a facie glorie dei. **S**apientia An ignoras:
me prouiam desolatum.

mea res ē desperatio: Desperare etenī de salute tua nullatenus de
bes: qz ego veni in hūc mundū q̄rere z saluū facere qd perierat

Discipulus O quid ē hoc quod audio: qd tam dul
citer sonat in aurib⁹ meis: in homine
misero z ca. **S**apientia Quid factum ē: qz me nō re
ne abiecto: **S**apientia cognoscis quo sic corruēs in
terra collapsus es: nuqd p̄e dolore nimio alienationē mentis
fili mi pateris: O dilecte mi. Ecce ego sū illa et̄na sapia: celestis
p̄is filius: misericordie baiulus: clemētie dux: z legifer pietat⁹.
qui abyssuz mīe oībus creatis spiritib⁹ ex sua ifinita incōprchē
sum aperui: teipm̄ ūnesq; ad me redire volētes sinu p̄yssimo re
cepturus. Agnosce vultū meū: ego enī sum q̄ paupertatē sustinui
vt te ditarē: mortē ptuli amarissimā vt te viuificarē. Ecce ego
hic sto mediator dei z hoīni: reseruata habēs stigmata crucis: i
terponēs ip̄a districto iudicio et̄ni p̄is z cunctis peccatis tuis.
Nūc noli ḡ timere. En ego sū frater tu⁹: spōsus tuus patus tibi
misereri z tegere peccata tua z pycere in p̄fundō maris: z sic re
mittere q̄si nuq; fuerit dūmodo cūerti z de cetero tibi voluer⁹
caue⁹: lauare in sāguine meo: sāguine inq; agni īmaculati: amore
plenissimi z roseo colore p̄fulgēti. Leua de tra caput tuū: aperi
oculos tuos: z aie qz esto. Ecce p̄fers tibi stola prima: dat⁹ anu
lus itelligētie: z calciamēta exhibent: vitulus saginat⁹ occidit.

12

nomē amabile redditur: ut sponsa eterni regis sis t̄ appelleris.
Etenī nō corruptibilis auro t̄ argento: s̄ p̄cioso sanguie meo
te redemi: t̄ cū tanto labore adquisiui: ut non imerito debeam
gaudere de salute tua: t̄ ad veniā eē facilis. Mirū ē t̄ valde mi-
randū qđ dicere volo: certissima tñ t̄ idubitata fide tenendum
nō būt: Ecce si tot⁹ mūdus eēt globus igne⁹: t̄ in medio ei⁹ de stipula li-
ni pugillus yn⁹: hic ex naturali sua inclinatio⁹ nō tam cito flam-
marū incēdia recipet: sicut abyssus miserationū mearū pctōrē
penitētē t̄ cōuerti volentē: qz in illa actio⁹ naturali aliqualis
licet minima t̄ iperceptibilis req̄rereſ morula: s̄ nulla penit⁹
mora int̄ penitētē t̄ remittentē int̄ gemētē t̄ gemit⁹ exaudiētē.

Amen.

Discipulus O p̄atnaru viscerū pietas iaudita. O
vnici cordis mei gaudiū: tu ne illū abiectū pdisionis filiū dig-
naris adhuc recipere: nūqđ nō mibi reo mortis oibus iniqtati-
bus obnoxio: gratia; vis ipendere. O grā singularis. O benig-
nitas ienarrabilis. O diuine mīe pelag⁹ infinitū: cūctis mortali-
bus icomp̄hensū ercedens igania: superās vota: deniqz supgre-
diens merita vniuersa. Hui⁹ ergo rei grā flecto nūc genua cor-
dis mei ad te paf̄ misericordiarū: t̄ i terrā puolut⁹ p̄sterno me
corā pedib⁹ tuis clemētissimis: grās agens ex itinis p̄cordys t̄
peto vt respicias vñigenitū tuū filiū: quē ex nimia q̄ nos diley-
sti caritate in mortē tradidisti: vt pp̄ter multitudinē dolorum
eius oīm iniqtatū mearū obliuiscaris. Recordare q̄so mīaruz
tuarū t̄ p̄missionū antiquarū. Evidē tu ore tuo scō quondam
mūdo per diluuiū pdito signū recōciliatiōis tradidisti dicens.
Ponā arcū meū in nubibus: t̄ recordabor federis mei qđ pepi-
gi vobiscū: t̄ erit signū int̄ me t̄ terrā. Eya respice nūc p̄yssime
pater arcū illū tunc p̄figuratū scz dilectissimū filiū tuū in cruce
suspēsum. Considera diligētissime quo ex omni pte ē expāsus
t̄ p̄tensus: vt libeat dinumerare oia ossa ei⁹. Ecce qualē man⁹
eius t̄ brachia ceteraqz mēbra validissime sunt extēta: vulnera-
bus attrita: sanguine p̄fusa. Nec q̄so ituere t̄ per ipius vulnera-
tu nīra sana vulnera: ac dimittē pctā. Memento dñe q̄re miseri-
cors t̄ p̄ mīaruz dicaris. Nā ex eo videlicet q̄ oīm miserorū
misereris. t̄ iiuriarū in te cōmissarū nō memineris atqz pctōz
obliuiscaris. Nō enī pp̄ter iustos q̄ nō indigēt penitētia: s̄ pp̄
nos qui peccauim⁹ t̄ iniq̄ egim⁹ misericors appellaris: aut nū
quid solos iustos t̄ inocentes quorū vita eximia t̄ celibata no-
bis cōtinue in exemplū relegis: auricularios in secreto ponere

c j

decreuisti: et eos solos gratia et amicicia tua singulariter decorare
disposuisti: aut nūquid innocentium dñs tñ: nōne et penitentium:
yūmo et penitentium et eorum qui conuertuntur ad cor. Nonne ubi
abundauit delictum: et gratia supabundare consueuit. Igis ad te
patrē misericordiarū cōfugio: p̄tectiōis tue gratiā quero. **Ans**
per affectu q̄q; feruidissimo amplexu p̄cordiali o filii regis etni
me int̄ extenta et nuda cōstringo brachia tua sanguine cruentata:
nolens a te neq; viu⁹ neq; mortu⁹ vñq; separari. Nob̄e o dulcis
et pie pater remitte mihi. Remitte mihi ppter amorē vniogeniti
tui peccata mea: qbus iram merui et malū corā te feci: qz tātus
ē mihi pro peccatis meis dolor: vt potius mille mortes yellem
sustinere: qz te pater p̄fissime de cetero vñq; offendere. Omnes
nāq; calamitates quas patior: seu etiā infern⁹ quē demerui. aut
purgatorū scuissimū non tñ pondero: nec me tñ contristant
sicut off̄ensa qua te creatorē meū offendī. Te inq̄m o dominus
meū et deum meū redemptorē meū et vnicū cordis mei gaudiū
qz te cōtristau vel aliquā irreuerentiā exhibui. Un̄ z si possem
nūc omnes celos replere claimorib⁹ irremedialib⁹; et tantā yini
cordi meo inferre vt mille scissuris frangeref: hoc mihi eēt op
tabile p̄ eōibus solachys q̄ habui oibus diebus vite mee: et quā
to mutius meci agit tanto amplius lacrimosus anim⁹ affligit
eo qz tā pio amico et p̄i fidelissimo tā ingratus fui. **Sed nūc tu**
doctrīnē discipline dei o etna sapientia . doce me obsecro qualitē
tua stigmata dulcissima et suauissima in corpe meo deferā: qua
liē ipa iugiter in memoria retinere debeā: vt saltez per hoc ostē
dani celigenis et frigenis quā gratiā referaz p̄ tam inumeris
bonis ex supabundatia pietatis tue largit mihi misero collat.

Sapientia Leipz et omnia tua mihi offeras: nec ob
fluis s̄ etiā interdū a licitis abstineas: et ecce man⁹ cōfixas cru
ci mee exhibuisti. Quod bonus ē debes facere: et mala illata eq̄
nimic sustinere: animūq; tuū mutabile ac sparsas cogitationes
debes recolligere: et recollectas in me sumo bono firmare: et pe
des tuos cruci affixisti. **Virtutē animi et corporis non p̄mittas**
accidiose tepercere: s̄ ad similitudinē brachiorū meoꝝ iugis in
meo famulatu extēdere toto conamine stude: fessus et fatigat⁹
ex labore quoq; gratias age et patiēter sustine. Motusq; sen
sualitatis virilē restringe: et sic lassitudini et violētie quā crura
patiebant respōdebis. **Corro caro mea refloreat p̄ carnis tue d**
uotā rationabilēq; mortificationē. **Sed et dorso meo crucis ex**

asperitate afflito dulce reclinatoriū ad quiescendū facias per
diuersorū incōmodorū voluntariā p̄missionē: animūq; corpore
pregrauatū semp sursum ad dñm habeas: mēbra tua iusticie et
sanctificationi exhibeas: sicut ea prius iusticie exhibet solēbas
cor p̄mptū tibi sit ad omnia aduersa sustinendū pro noī e meo:
et sic tanq; fidelis discipul⁹ cuī dñs suo sp̄ualit̄ crucifix⁹ et quo
damimō sanguine ōpassiōis resp̄sus: mihi simili⁹ amabilq; efficeret.
Dlanetus super extinto feruore deuotiōis in diuersis perso
nis vtriusq; sexus moderni tēporis: quos xp̄s p̄ suā passionem
reuocat ad verū amoreni.

Quoniam modo sedet sola ciuitas

plena populo: facta ē quasi vidua dñia gentiū. et cetera. **D**um
quada vice discipulus sapientie mente lugubri periculo
sum statu iam huius mudi reuolueret: et q̄ntū amor diuin⁹ suis
tēporibus defecisset simulq; amor p̄uatus in plerisq; locis sub
forma religiosa furtive succreuisset. **A**ccidit ut int̄ lacrimosas
præces ad dei sapientiā effusas: sp̄uali quodā ac dulci sapore op̄
primereb̄. **E**t ecce similitudo quedā subito affuit: q̄ eū te p̄d̄cis
pleniū informauit. **N**ā in visioe apparuit peregrin⁹ paup̄ q̄daž
et exul foris stās: baculū in manu gestās: miseria et egestate ple
nus: iuxta quē videbāt q̄si cuiusdā antiq;llime ciuitatis ruine:
cui⁹ muri et edificia q̄ndā pulcerrima: turribusq; ac fossatis por
tis et seris ceterisq; armaturis firmata fuerāt. **N**is aut̄ q̄ deint⁹
erāt negligēt̄ agētib⁹ pars q̄dā citatis hostiū icursoe dirupta
ē: q̄dā aut̄ ex negligētia ihabitantū corruit: ea vō ps q̄ remāse
rat ruinā minabat. **V**inc idē adhuc rupturis q̄busdā in altu⁹ p̄
minētib⁹. **I**n hac citate appueit quēda aialia veluti mōstra ma
rina in effigie hūana: a q̄b⁹ p̄egrin⁹ ille auxiliū petēs idignant̄ r̄
pellib⁹: eiq; auxiliari cupiētes a nōnullis phibebāt p̄p̄t quod
turbat⁹ et mot⁹ ab eis repulsus recessit: et celū ac trā ī eos ī tes
timoniū iuocauit. **H**ec iquiēs discipul⁹ vidi: et ei⁹ significationē
mibi peto oīdi a te o etnā sapia q̄ cūcta nosti misteria et oia scis
occult⁹. **S**apientia **R**es mirāda et ōpassiōe dignissima
ta. **E**cce ego sū p̄egrin⁹ ille hui⁹ citatis
destructe: q̄ndā p̄nceps iclit⁹ et sp̄ous p̄clar⁹. **C**iuitas aut̄ h̄ quā
vidisti ruinosa ipa ē m̄f religio xp̄iana: q̄ndā feruida et duota
in q̄ tot fideles ab inicio nascētis ecclesiē vnanimis et corditer
cū duotiōe p̄cipua scāz et deo placētē vitā religiōe plenā duxerit
q̄ sp̄etis oīb⁹ mūdanis ī solo ōditoris amoī flagrabat: qui scis

meditatiōibus t̄ bonis operibus semp intēti sc̄ip̄os t̄ prox̄ios
edificabāt: neminē circumueniētes: neminē ledentes: s̄z in sim-
plicitate t̄ sinceritate vitam beatā ducebāt: carnē sua z̄ cū vīcīs
t̄ cōcupiscēt̄s crucifigebant: exercicia magna t̄ cōsticitudines
deuotioē plena habētes: diuersorū monasteriorū t̄ solitudinū
ac religionū viri: viri v̄tīq; virtutum fortissimi ac strēnuissimi
bellatores cōtra sp̄uales nequicias iūmici: semetip̄os q̄q; pro d-
fensione veritatis t̄ iusticie in mortē v̄sq; tradētes. Tales inq; z
cīues illustres ac filios p̄clarissimos predicta ciuitas sc̄ā mater
feruida religio parere t̄ nutrire t̄ ad prouectū v̄sq; p̄ducere so-
lebat. Sed probdolor multis iā in locis his tēporib; ac regioni
bus p̄dicte ciuitati nō modicū incipit excidiū imminēr. Quib;
nāq; quibusdā ac eorū rectoribus negligentē se habentib; tota
structura sp̄ualis edificij ifirmata ē t̄ cōcussionib; vastata: vt s̄
modicū qđ adhuc stare putat cōtinuis defectiōib; perire videa-
tur. Jam enī pleriq; eiusdē religiōis sc̄ē filii ac pfessores in tan-
tā pteruiā cōtra suos superiores prūpere austi sunt: vt pene nul-
lus correctiōi loc⁹ pateat: s̄z si dilecto adhibeat correctio peior:
scissura fiat. Armati ei sb̄tilitatib; philosophicis: ac allegationi-
bus iuris supfluis in mediū adductis man⁹ corrigētis neq; ad-
mittūt: s̄z saltū v̄lra īminos quos posuerūt p̄es eoꝝ faciētes:
cōtentioib; periculis seip̄os t̄ alios iuoluūt. O certū iudiciū
ext̄miny huius edificij sp̄ualis. O verisimilū p̄slagii future i pxi
mo calamitatis: qđ diu putas edificium hoc sp̄uale poterit stare
subimoto lapide āgulāri: t̄ colūna subuersa totā structurā sp̄ua-
lem cōscrūate. Cū videlicet p̄mpta t̄ hūilis obediētia p̄iecta fu-
erit: t̄ vnuſq; hoc qđ sibi placet vel libet fecerit: nec qſq; dice-
re audiat quare sic facis. Deū heu vbi ē obediētia pauli simpli-
cis: mauri t̄ quo rūdā discipuloꝝ pbatisimorū q̄ antiquis patri-
bus ip̄ossibilia īparātib; deuotissime obtēpauerut. Sileat nunc
de hoc loq̄ lingua: s̄z deuota gemāt corda vniuersa. Necq; enim
de hoc loq̄ p̄derit: p̄derit t̄ tacuisse: nā bene tacuisse i bac ma-
teria ē philosophatū eē. De paupertate aut̄ voluntaria q̄ nutrix t̄
fomentū ē toti⁹ religionis: quā quidā sc̄oꝝ patrū in sp̄osam ele-
gerāt: qđā etiā dominā suā appellabāt: quidā etiā p̄ testamēto
suis carissimis eā legabant: quid dicam? Necq; enī iā a pleriq;
vt sponsa amat: sed velut ancilla saray foras eycif: duꝝ proles
ip̄ius cōtra omnes: t̄ manus oīm cōtra eā eē videantur. Mil-
le enī artes lucrandi querunt: t̄ artes salutis operatiue i artes
lucrativas trāsierūt: ita vt argutissima ouicula sit q̄ yl̄ modicū

L. 63. 58.
fol. 32. *

obedientia

Vnuſq;

fol. 4.

10

14

de lana cōtra frigoris asperitatē sibi ob venatorū calliditatē ac
tonsoꝝ cupiditatē reseruare possit: tꝫ qꝫ sub forma pecunie reser-
uari indecēs indicat: dū i aliū ysum pietatē quidē pferentē: re-
aut̄ vera cupiditati deseruientē comitāt̄: de eo quodāmō quasi
ydoliū fabricat̄. Nēpe peculiū ad hoc in aliā spēm. s. librorū vel
pamētoꝝ ecclesiasticoꝝ trāsserūt: vt dū iā habita defecerint: qſi
de⁹ nō sit in israel deū acbaron quē in marsubio reposituz hñt
cōsulere possint. **D**e castitate aut̄ q̄ v̄tutū decor ē psequi non
expedit nisi tātillū: qꝫ pchdolor agni nouelli dū seuos iā lupos
fugiūt: t ad pastorū ptectionē cōfugiūt: i muscipulā deteriorem
cadūt: t dū dētes lupinos declinare cupiūt: ifidiosis masticatio
nib⁹ arietū letalī vulneran̄: aut penitus occūbunt. **Q**uidam
enī spēm hñtes pietatis: v̄tutē aut̄ abnegāt̄es: dū notā ihonesta
tis ex proditione solis timēt icurrere: studēt clāculo latrocinia
aiaru exercere: violasqꝝ celestis spōsi violare vel cōrectatione
inhonesta maculare. **V**y exemplo quorūdā sacerdotū mosayce
legis mittūt fuscinulā in ollā: t de his q̄ deo offerre deberet ra-
pinā exercēt: t qz totū sacrificiū cōsumere nō audēt: saltem liba-
mina sacrificioꝝ qualit̄ sapiūt put pñt degustat̄. **P**orro de ca-
ritate que ē cōnexio toti spūalis structure qd dicā: exinanita ē.
Exinanita ē v̄sqꝝ ad fundamēntū in ea. **N**ōs enī que sua s̄e que-
rūt: nō que aliorū: magisqꝝ nūc locū habet periculosa detractio
qꝫ sincera dilectio: t fraternū odiū fraternā caritatem supplāta
uit: ymmo t veri⁹ dicā pstrauit caritatē: vt merito exclamare li-
beat cū gemitu ac dolore ac dicere. **U**nusquisqꝝ a suo p̄ximio cu-
stodiāt: t in omni fratre suo non habeat fiduciā: qz ois frat̄ sup-
plantās supplātabit: t ois amic⁹ fraudulentē incedet. **V**ir fratrē
suū deridebit: t iūmici hoīs domestici ei⁹. **S**agitta vulnerās ait
ppheta lingua eoꝝ dolū locuta ē. In ore suo pacē cū amico loq-
tur: t occulte ponit infidias: t qz se inuicem mordēt: prouocat̄:
iuidēt: lacerant: timendū ne tandē abinuicē cōsumāt̄: neqꝫ aut̄
ista t similia adeo occulta sunt vt nō scian̄ vel vt hec tanqꝫ ab-
sccondita in lucē pducant̄. **S**ed heu in omnē terrā exiuit sonus
eorū: t in fines orbis terre verba eorū. **S**anctas aut̄ cōsuetūt
dines t pietatis exercitia iuxta antiquoꝝ semitas patrū si quis
iā seruare voluerit derisioni patebit: t inter ceteros notā singu-
laritatis incurrit̄: vt pote dissimilē alys viuens non modicas
iniurias sustinebit. **Q**ue oia vigente adhuc pie memorie sancta
ac feruida religione i statu erant bono atqꝫ pfecto fuerūtq; tūc
pro certo aurea tempora: dies vtiqꝫ salutis: qz a superfluis sibi

c 3

Castitas.

4
Chastitas

Exinanita
fictatis.

folio 35.

Item

cauebat: nec adulatio[n]ib[us] inseruiebat: pro aliena dānatiōe: nec
cōtentio[n]ibus nec brigis intēdere pmittebat: sed opibus v̄tutū
sanctisq[ue] studys ac meditationib[us] tēpus suū occupabat. Et erat
illis cor vnum t aīa vna i dñō: in cōmuni viuētes: t nō singuli
sibiip[s]is cōquirētes: t iō erat viri i omni v̄tute pfecti: de pdic[i]ō
aut̄ spiritualib[us] exercitus nō remansit nisi modicū ibi. Quedaz
nāq[ue] v̄suetudines antique: velut hui[us] spiritualis edificij partes
qualeſcūq[ue] adhuc stare t sursum pminere cernunt: in quib[us] tñ
nō tam modernorū deuotū ppndit exercitium: q[ue] antiquorū
laudabile studiū cōmendat. **D**icitur aut̄ vidisti ibidē multitudinem
copiosam quoruā aialiu: q[ue] velut mōstra marina in effigie huā
na apparebant: ipsa sunt corda secularia sub habitu religioso la
titantia: q[ue] honestatē habit[us] exteriū pferunt: interius aut̄ grā t de
uotiōe vacui s[unt]: t dū sic deformes interiū t exteriū existunt: mon
struosis vtiq[ue] aialib[us] dissiles nō sunt: q[ue] velut alina balazz voce
quidē huāna resonātes verba abstractiua t documēta spūlia
pferunt: sed cōcretiue t carnaliē viuūt q[ue] qd̄ v̄bis t habitu pdicat
moribus ipugnat. Ex his sunt qui penetrat domos curiose agē
tes: ac mulierculas captiuas ducentes: sp[iritu] discentes t nunq[ue] ad
scientiā veritatis pueniētes: qui p[er] veritatis t insanias falsas a
corde suo t alioz me excludunt. **S**ed q[ui] vidisti ibi quosdam i
habitū t forma decēti qui mihi manus pbuerent: signat numerū
electorum qui iuste t pie inter alios cōuersantes: eoꝝ exemplo
nō deprauat: sed i medio natiōis praece t puerse velut lumina
ria lucētia in hoc mūdo caliginoso: verbo vite p̄ximos quosq[ue]
illuminat t inflammant. Qui licet i magno adhuc numero iue
niant in omni statu t religione: ac etate vtriusq[ue] sexus: cōpara
tione tñ ceterorū pauci sunt: quia reuera plures sunt q[ue] p[er] latam
t spacio[n]am viā que dicit ad mortē ingrediunt: q[ue] qui per artā
viam t angustam portā intrare contēdunt: t h[ab]u inter alios sic
agiti inf̄ lupos se habētes. Hic ut liliū inf̄ spinas odorez virtu
tum extollerantia reddunt aduersitatū. **V**bi sunt quos reserua
uit sibi domin⁹ qui nō curuauerūt genua sua coram baal: q[ue] non
fecerunt curā carnis in desiderijs: qui habent thau scriptum in
frontibus suis: videlicet mortificationez iesu xp̄i vbiq[ue] circūfe
rentes in corpē suo aliorū transgressiōes quas emēdare neque
unt gemūt ac lugent. **V**bi ppter inumerā aduersa que emergūt
possunt dicere cum apostolo: foris pugne: intus timores: t post
omnia alia picula habuisse se picula in falsis fratrib[us] cōcludere
possunt: tales non imerito martiribus cōpanēt: q[ue] exceptia alijs

74.
Electi
augusti
lauras.

agni

matris
cōp[er]at.

afflictionibus multiplicib⁹ quot transgressioēes cōtra deum vel iusticiā fieri viderint: q̄ si tot gladiis intimi cordis trāsuerberā tur: s̄z nō ad ipsiēntiā sibi: ad ip̄os nāq̄ ē vox que dicit. Dicito iusto qm̄ bene fructū adiuētionū suarum comedit: ve impio ī malū: qz retributio operū ipius fiet ei. Ipsi esuriēt: t̄ vos come detis. Ipi sitient: t̄ vos bibetis: t̄ q̄nto ex omni pte difficilior ē eorū cogressus: vt pote cōmilitonib⁹ a dextris t̄ a sinistris eos n̄ adiuuātibus: s̄z phdolor partē aduersam fauētibus: tato mltis p̄decessoribus q̄ inumeros coadiutores sui p̄positi habuerint: maiorē in futuro mercedē scđni suum labore recipient. **Unde** qđ in predicta similitudine vidisti quosdā qui nō nullos ad me accedere volentes phibebant: significat eos qui ceteros bonū propositū habentes suis malis depravant cōsilijs vel exemplis ad instar phariseorū ad vitam nō intrant: nec ī troeuntes sinunt intrare: qui etiā dei sapientiam ore ip̄issimo blasphemabāt. et ceteros in ip̄m credentes modis oībus auertere cupiebant: se ductorē eum appellantes. **Hic** pleriq̄ nō vrgente consciētia s̄z stimulante iuidia: alios in gratijs se p̄cedentes de bono opere lapidant: dum eoꝝ bona opera corā mltis damnare nō cessant t̄ ybi factū in se propter bonitatis euidentiaz puertere non pos sunt: saltem intentionē inuidi detractores caluniari conantur: vt sic quidē eos quos positue sibi equare nō poterant: saltē pri uatiue precedāt. Inuidia nāq̄ dyaboli intrauit mors in orbez terrarū: ip̄m sequunt̄ qui sunt ex pte eius. **Baculus** quē me portare in habitu peregrini vidisti: mortem quā in cruce ptuli significat: quā in signum amoris prefero fidelibus vt amorem terrenū deserant: t̄ se in toto corde suo ad me cōuertant. **Cla** mor quē audisti: seueritas ē iusticie mee sup̄ hos q̄ nec timore nec amore opūcti p̄ctā deserūt: s̄z in eis ptinacit vsq; ad mortez perfis. **Discipulus.** Dū hec attento corde audio: et tunt. ita eē veracit cognosco: magis flere liber qz aliud dicere. Quis enī nō lugeat: quis non ploret: t̄ ingemiscat videns virgulta nata t̄ fructecta in tam sancto loco suborta: videns primitiue ciuitatis splēdidas delicias t̄ spirituales diuicias gratie copiā vñctionis t̄ deuotionis: t̄ omniuz carismatū diuinorū abundantiam: nunc autē inopiam tantam modicum gratie: malicie plurimum: quis nō suspireret t̄ pre dolore exclamat: Deu quomodo sedet sola ciuitas plena populo: t̄ illud. Quomodo obscuratū est aurum: mutatus ē color optimus. Durus est valde t̄ irreligiosus: qui hec damina diligenter

perpendit: et non ex toto corde gemit: et ecce materia huius tristie et fletus augeſ: dum iam totus mūdus in maligno positi⁹ cōſpicitur: et hostis antiquus appropinquāte eius termino tan tum preualere apud multos euidenter cognoscitur.

*Mudi. mlf. 24
att. und. 1.
52. 58.
53. 74.*

Sapiētia Nihil tibi ad presens de his que foris sunt q̄ in plateis aras edificant et carnes suillas immolant: qui in omni loco sublimi: et sub omni ligno frondo ſo ſe impudice proſternunt. De huius mundi aperte cultoribus loquor: qui manifesta peccata. s. adulteria: furta: et similia committere non verentur. Sed excidiuꝝ ciuitatis sancte defectum videlicet feruoris p̄mitiae religionis te cupio ad cor ponere et pie deflere: atq; pro eius restauratione ac bono ſtatū oratiōes ad deuꝝ effundere lacrimosas. Siquidem ipsa eſt ciuitas ſupra montem poſita: lucerna ſuper candelabrum locata; et ſal ſpiale per quod condiendi ſunt homines terreni: ſpectaculum mūdo et angelis et hominibus: eius quippe verbo et exemplo ceteri coſueuerunt illuminari ac ſapientia condiri. Cum autem ciuitas hec malum exempluꝝ dabit: cum lumen extinctum fuerit: et ſal infatuabitur: heu heu quomodo tunc ſtabit in mundo: Cum hy qui mundo hoc abrenunciauerunt: toto niſu mundana ſe quunē. Cum hy qui ſpirituales dicuntur carnalia desideria ſecati fuerint: et ſe multiplicabunt ſecularibus negocys. O ſacro ſancta mater ecclesia quanta tunc erit tribulatio tua: quis eſt q̄ ſurgat et teneat iudicem iratum: Nam et in preſenti quoq; tem‐poore multi qui iſpsum placare debuerāt non minime iſpsum offe‐dunt. Sabbatum eorum odiuit animia mea. Amor namq; ſpi‐ritualis eorum tranſit in carnalem: et carnalis incaute palliat ſub ſpecie ſpirituali: ſicut zizania ſub tritico: et admixtione eius viluit: ſicut balsamum ſophisticatum vilibus liquoribus: ſacri‐ficiuꝝ deo offerunt fermentatum: nam ambitio vſquequaq; in cordibus eorum preualuit et regnat ſupra modum: dum glo‐riam in prelationibus querunt tam ſollicite temporalem: et du‐quidam eorum hec iuxta votum habere non poſſunt: animo moti ſectas introducere non metuunt: et veluti preuaricatores iudaici populi gymnasium in hierosolomis facere querunt: et ſe ac alios ad instituta gentium traſferre contendut: termios transgredientes quos poſuerunt patres eorum

Hoc fin. fin.

REferā qđ ſilencio trāſire cogitauerā: vt ſimul cū miā tri‐ſtice: crescat et materia pie cōpaſſionis et deuote ordīs.

16

Erat in ciuitate predicta vixit quidam precipuus: unus de principiis
lioribus: ceteris contributis sapientia ac doctrinaz particularissime
administras. Multi autem de senioribz populi illi morientes de me-
dio sublati sunt. Fuit ictus ibi quodam homo dei qui pro salute loci
dei assidue depescabat. Aspiciebat igitur in visu noctis. et ecce quis
de parte loci eiusdem occidente aries unus de grege surrexit habens
duo cornua: et in capite suo coronam ferre. et data est ei potestas
ut regnaret in predicto loco: quem sequens quodam lxx. vulpecule vel
amplius adherentes arietem: qui et ipse singulas coronas accipiebat
quibus multitudo diuersorum animalium utriusque sexus iuncta erat.
quedam vero ex timore. quedam ex cupiditate. nonnulla et simplici
quodam aio nesciudine sequebantur. Agit aries volens sibi suisque ipsius
loci usurpare: circuibat in manu valida: desueit in oculis qui sibi resistebat.
potentes ducebat. magnates humiliabat quodam exilio damnabat
Et scimus est timor eorum magnus super oculos icolas et concaneos loci eius
dei. Volentes enim siue per fas siue per nefas pessime nulli obstat percep-
bant omnino nec sexui aut etati: cuiuscumque existeret meriti vel
vite. Unde et plerique metu victi eis iuncti sunt: nonnulli extirpari de
terra. Nonnulli tamen de populo relictii sunt: qui magis deum quam homines tem-
perantes in tribulationibus maximis virilius et constanter persistebant: pa-
tri pro patriis ac deo legibus mori fortis: quam pruaricato parere vo-
luntati: per quorum lascivias et transgressiones locum idem statim in nihilum
redigi poterat. Licet autem et inter hos essent qui ad viam veritatis non
recte ambularent: neque semitas iusticie et equitatis ut oportet ob-
seruarent: malis tamen grauioribus que per aduersarii pertinem sub introi-
re ceperant: obuiare cupientes se eisdem pro posse opponebant: qui
bus in adiutorium fuit dux filiorum dei loci eiusdem superius gu-
bernator vir utique per omnia laudabilis et magnanimus: iusti-
cieque zelator: diuersi quoque qui fugiebant mala additi sunt ad eos:
facti quoque sunt eis in firmamentum. Agit aries natus est cornibus suis
impetrare ducem gentis sue: euque modis quibus poterat deuincere
niteratur. At vero dux invictissime stabat. Quo viso aries cum
quibusdam de suis ad principem totius multitudinis se trastulit
ac ipsum contra dominum populi sui interpellabat: dolosique suggestionibus
principatum sumpsit in populo suo. Quod audiens ecclesia fide-
lium altius ingemuit: et nonnulli lacrimantes vociferabantur in
celum: minimam quidem curam pro se habentes: maximam
autem pro sanctis dei legibus: patruque traditionibus quas viola-
ti aperte non sine scandalo multorum videbant: supplicantibus

errata

aurib^o diuinis: ut si fieri posset cor principis multitudinis sani^o
informaret. **L**ūq; durissimo famulatu multi inocen^e pmerent
clamauerūt ad dñm. et clamor eorum puenit ad deū: et audiuit
gemitu eoru: descēditq; liberare eos. adhucq; iuenta sūt bona
opera in israel: quodā igif tpe in insula quadā cōnenerūt impy
aduersus filios obediētie i manu forti et multitudine pualida i
vtute sua cōfidentes. **Q**uod vidētes ex aduerso h̄i qui erant de
prope de parte dñi: yehemēt extinuerūt: et desperabāt se posse
euadere. **E**rat enī cōgregatio magna et fortis. et h̄i docti et pati
ad plūm. **P**aucissimi vō ex aduerso erāt relieti simplices: nec
armorū cōsuetudinē habētes. **U**n^o autē de his qui ptem dñi ad
iuuabāt: ceteros timore pterritos ad cōstātiā cōstant aiabat: et
ad orationū suffragia cōfigere hortabaf. **E**t ipse quidē ad locū
oratiōis se cōserens: pstratus ad terrā hec et bis similia i oīone
dicebat. **D**ñator dñie rex celorum et terre: in volūtate tua cūcta
sūt posita: et nō ē q possit resistere voluntati tue cū scis qr isti ve
niunt ad nos in sua audacia et multitudine confidentes: volen
tes regnare nō ex te. et patrias ac dei leges violare: et nos mise
ros de terra dispergere cupiunt. **E**ya dñie de^o aperi oculos tuos
et vide tribulationē nostrā et sancte cōgregationis tue. et ouerte
luctū nostrū in gaudiū: disperge illos i vtute tua et depone eos.
vt cognoscāt te adhuc curā tui populi gerere. **O**stēde nūc quia
victoria nō est ex multitudine s^z ex tua volūtate: et misererc no
bis. vt hanc magnā tribulationē quaz pro peccatis nostris pati
mur. te adiuuāte vincam^o: et quēadmodum patres nostri: sic et
nos tibi in pace et trāquillitate seruiam^o. **H**is itaq; gestis deus
qui nunq; deseruit sperantes in se: vocē suorū seruorū ad se cla
mantū exaudiuit: et vtutē aduersariorū eliminauit. **N**ā i crasti
no eodē loco in cōspectu multitudinis cōgregate: aries in trāz
corruit. et vnu de cornib^o suis cōfractū est omnib^o deū laudanti
bus. et exinde cepit potestas ei^o deficere ac decrescere de die in
diem: nā nūlti itelligētes fraudē ipius: penitētia ducti ceperūt
ab eodē recedere: et ps filioꝝ obediētie crescere cepit et pficere:
adiuuāte dño populū suū: iimicos aut pacis pscquēte: per ōnia
benedcūs. **D**iscipulus **R**es stupenda parit et mi
de^o. **A**mē. **R**anda: q; imperscrutabilis
abyssus iudiciorū dei electos suos sic tribulari permittit: nec ta
mē vsqueq; deserit: s^z tam paterne liberat et protegit: s^z velle^z
evidētius noscere miste. **S**apiētia **I**ntelligentibus
rūz similitudinis huius.

amplius querere noli. fructū tamē non modicū ex his colligere debes. Primo vt discas in nulla vñq; aduersitate desperare: s; omnē spem in deū ponere: t oratiōis refugia querere in tribulationib; cūctis: nec viā iusticie ppter rabiē cūiūq; psecutionis scuiētis deserere t super oia cautelā t circūspectionē debitā ne gochys ptractādis adhibere Prelatus enī vel rector fratrū tuoꝝ cū tu sis: licet in minimo gradu: discas ex his nō statim adhibere fidē his q; ceteros deferre cōsueuerūt: nec proximorū suggestiōnib; qbuslibet in patrocinīū cōductis semp velle adqescere: nec faciliter accusationē aduersus approbatos recipias: quia ex his disciplina omnis psteriū: t pestilentibus audatia resistēdi confert: ac vigor destruīt religionis. H; causam quā nescis diligētissime inqras: vel p teīpm vel per viros iustos t prudētes ac deū timētes: t sic tandem veritate coimpta cū debito liberamē sentētiā pferas iustam: t sic pculdubio nōnūq; iuenies actores cause in causā obnoxios eē. Nēpe iterdū grauamina īdebita superiorꝝ ppendūt: q; cēsurā monastice discipline effugere cupiūt: t se pugiles iusticie ac d̄fensores v̄tatis ianis mētiunt: q; se a correctionib; platoꝝ suorū eximere volūt: ac ceteris ianis pessē cōcu pscūt. Sic sic te decet causā quā ignoras inqrere: inuentā plene discerne: t ipys l; qd cōtra iustos cogitauerūt reddere ī caput ipoꝝ: vt sic gladi' eoꝝ itret ī corda ipoꝝ: t arc' eoꝝ ḡfrigat. Sic in iudicis suis capiūt ipy: sic lapidat̄ duo senes pleni iniq; cogitatiōe: q; suzannā in dño ḡfidētē cupiebat lapidari. Sic pērit aman hostis t aduersari ipyssim iudeoꝝ: q; p iniq; regi fcās suggestiones pplim dei perī laborabat. Sic t saul supbissim gladio ppo occubuit: q; iuste pseq. **Discipulus** Oiꝝ p̄fissima primū nō formidauit. **Discipulus** moderatrix cārum et̄na sapiētia: q; electis tuis t bona t mala in bonis cōueritis: hoc solūmodo mibi humilimo famulo tuo in hac materia faciendū estimo: recurrere sc̄z ad oratiōis presidia corde duoto. Igit̄ o paſ misericordiarū t deus toti cōsolationis pto būlit: vt miserearis pplo tuo t hereditati tue: t da pacē cordiū t tranquillitatē tēpoꝝ in diebus nostris. Sed t his q; oderūt pacez miserere ppter nomē tuum benedictū. Infunde eis qso spirituꝝ bonū: vt ab errorib; suis resipiscāt: t ad vnitatē t pacē redeant: vt tibi oēs in gremio sc̄e m̄ris ecclē catholice vñaniim̄ seruiam̄: t ad ciuitatē glosam celestis patrie puenire valeam̄. Imē. **D**ualis sit diuina sponsa eterna sapientia: t de qualitate amoris ipsius

Quelalis ē dilectus tuus ex di-
lecto: o pulcherrima muliebz. Si q̄s solutionē verbi au-
dire desiderat: aures nunc prebeat diuini amoris. Da
amante: da singulari amore feruentem: t̄ intelliget que dico. Ex
amore enī quēuis loquētē nō amans: ebrium pocius q̄z sobriuz
estimabit: qz nō interno gustu vim amoris p̄cipit: sed v̄ba tātuž
resonare audit: t̄ bñ quidē ebriū: s̄z nō a yino in quo ē luxuria:
s̄z in quo ē spūaliū exuberātia gaudiorū. Nobis igif tacētibz q̄
tali amoris sup effluētia adhuc lōge distam⁹: ppe autē fieri toto
corde desideramus: anim⁹ aniorosus in mediū pcedat: mens in
affectū diuinū p̄p̄at: dicatqz nobis modū qualit̄ a dilectio pre-
uentus: t̄ quō ad amorē ipius tract⁹ sit: vt simul ex hoc pateat
qualis sit ex dilecto dīlcūs: nec se occultet nimiu: qz amor inten-
sus seipm etiā pdere cōsueuit iuitus. Veite inq̄t anim⁹ amorosus:
audite q̄nta fecit dñs aie mee. Lū me florēs iuuētus t̄ recēs
anim⁹ tpe vernali ad prata virentia t̄ florū diuersa germina cū
sodalib⁹ coequis vtriusqz sex⁹ ad p̄fruēda desiderata solacia dul-
citer iuitaret: a plerisqz int̄ diuersos ludos vox lasciviens p̄stre
pebat. Caput enī mouētes: manibus plaudātes: t̄ velut arietes
ouiū exultātes salt⁹ quosdā dabāt: sicqz tripudiādo aiebāt. Exi-
guū t̄ cū tedio ē tēpus vite nr̄e: t̄ nō ē refrigeriū in fine bois: et
nō ē qui agnit⁹ sit reuersus ab iferis: qz ex nihilo nati sumus: t̄
post hcc erim⁹ q̄si nō fuerim⁹. Venite ḡ t̄ fr̄iamur bonis q̄ sunt
t̄ vtiamur creatura tanqz in iuuētute celeri⁹: vino p̄cioso t̄ vn-
gentis nos repleam⁹: t̄ nō p̄tereat nos flos tpis. Coronem⁹ nos
rosis anteqz marcescāt: nullū pratū sit qđ nō peritrāseat luxuria
nr̄a: ybiqz relinquam⁹ signa leticie: qm̄ hec ē pars nr̄a t̄ hec est
sors nr̄a. Italia inqm̄ t̄ similia dicētes: frenuz cōcupiscētie laxa-
bant: t̄ flores quos poterāt singuli carpebāt. Ego aut cū paululū
in meiō substitissem: t̄ qđ nā facerē in animo meo hesitarem.
Ecce flores humo nati quos vernali amenitate decoros viderā
t̄ recent̄ in vere cōspexerā: subito arefacti deciderūt: t̄ òcor ois
perierat. Qui⁹ nouitate visionis stupeſcūs t̄ in me reuersus cepi
denegare q̄ nullū ex floribus caducis velle adamare: quos taž
breui tpe florere t̄ extēplo arere cōspexerā. Quadā igif die duz
animus inq̄etus circūquaqz aspiceret: t̄ velut hymnul⁹ vmbro
sum locū peteret ad quiescendū: feruorē declinās meridianum.
ecce e regiōe in sūmis excelsisqz verticibus apparuit quasi flos
campi cōspicuus t̄ ad videndū delectabilis: oibusqz quos ante-

13.

viderā floribus incōpabiliter pulcior apparebat. **A**d quē vidē
dum cū festinassem: ecce subito iniutatus nō cōparuit: s̄z quasi
dea toti^o pulcritudinis aī me stetit: q̄ velut rosa rubens t̄ cādo
re miro refulgē sole clariss rutilabat: t̄ eloquia pulcritudinis
dabat: hec cūctoz in se sumimā optabiliū pferebat: odoreq; sua
uissimo ad modū panthere lōge lateq; diffuso circūq; ad amo
rem suū cūctos traherat: voceq; dulcissima sic dicebat. **T**rāsite
ad me oēs qui cōcupiscitis me: t̄ a generatiōibus meis adiple
mini. **E**go mat̄ pulcre dilcionis t̄ timoris t̄ agnitiōis t̄ sancte
spei. **Q**uibus auditis steti attonit?: fixisq; oculis in terrā obmu
tui. **S**tupor enī circūdederat me de tāte pulcritudis imensitate
vt oino respōdere nō possem. **Q**ue clement̄ manū extendēs cor
meū tetigit: t̄ ad loquendū cōfortauit: aptisq; oculis in eā curi
osius intēdebā t̄ hec tacit̄ in corde meo voluerat. **N**on ē huic
similis sup terrā: in aspectu: in pulcritudie: t̄ in sensu verboruz
Dixi q; itra me. **E**cce vere abyssus amoris: abyssum nūc reppe
ri totius pulcritudis: qz qd diu quesisti nūc inuenisti: quinimo
yltra q; cogitare potuisti repperisti. **H**icq; tandem ad eā quersus
cordis in iubilo dixi clara voce. **O**pulcerūna toti^o vniuersita
tis oīm creaturarū: q̄ ex animo letabudo cōditoris vniuersorū
pdysti. **E**dicito nobis nomē t̄ pgeniē tuā: ytrū ne cōdigna sint
t̄ cōgruentia tāte formositati. **I**pa aut̄ vultu sereno: micantib^o
oculis: labys mellifluis verba depremebat: q̄ auditū corporeū
penetratia ad cordis tricliniū velut sagitte ignee piolauerunt.
t̄ ad aliam amoris dulcedie liqfactā sic dicebat. **N**ā vir dīde
riorū tu es: ideo thesaurū absconditū cunctoz desiderabilium
punctū t̄ circūferentiā oīm cōcupiscibiliū: longitudinez: latitu
dinē: sublimitatē: atq; pfundū vniuersoz amabiliū veni ostēde
re tibi. **I**n p̄mis ergo rationē t̄ interpretationez noīs mei scire si
vis: sapientiā eternā me appellari a frigenis cognosce: qd vtq;
mee cōgruit poptime nobilitati. **N**ihil enim ē in entib^o creatis
qd tantū in corde cōditoris: cunctoz pfecite amantiū dultius
posset sapere: neq; enī sonit̄ tube ac fistule ac cythare sambuce
t̄ psaltery t̄ symphonie dulcisone seu vniuersoz genera musico
rum: nō phylomene cātus: omniūq; auī suauissim^o cōcentus:
aures iuueniles tantū demulcēt nec frēstris vñq; melodia vel
celestis armonia gaudioz vñq; prebere materiā ampliore. **S**a
por noīs mei velut botrus cipri in vineis engaddi. **L**ipzi cum
nardo: nardi t̄ croci: fistule t̄ cynamomi cū vniuersis lignis li
bani: mirre t̄ áloe cū oībus p̄mis vngētis aromatibusq; p̄cio

D 1

Item 8

fissimis. **Q**uasi libanus nō incisus vaporau habitacionē meaz:
et quasi balsamū nō mixtum odor meus. **E**t hec quidē de noīs
mei interpretatione. **D**orro qz amor tuus alta petit: nec coq̄siri
um et paneficiū vel vnguētariorū aliorūq; similiū ac dissimiliū
amore cōtent: igenuitatē ac p̄claritatē generis mei inqr̄is. **A**d
hec quidē respōdere nō imerito ratiōis ordo exposceret. si facul
tas adeslet: et ipossibilitas nō obstatet. **G**z tāta generatōis mee
pfunditas: vt cūctorū mortaliū ingenia excedat. **E**go nāq; sum
illa de qua scriptū ē. Generationē eius quis enarrabit: **E**go ex
ore altissimi p̄dīi: pmogenita aī oēm creaturam. **E**t egressus
meus sicut a p̄ncipio etnitatis. **E**go quasi fluuius dorix: sicut
aq̄duct⁹ exiū a padiso. **A**b et̄no ordinata sū: et ex antiq; anteq; z
terra fieret. **N**e cdū erāt abyssi: et ego iā cōcepta erā: ne cdū son
tes aquarū eruperāt: ne cdū mōtes graui mole cōstiterāt: ante
colles ego pturiebar. **A**dhuc terrā nō fecerat et flumiina et cardi
nes orbis ēre: qn̄ p̄parabat celos aderam: qn̄ certa lege et gyro
vallabat abyssos: qn̄ ethera firmabat sursū: et librabat fōtes aq̄
rum: qn̄ circūdabat mari ēminū suū et legem ponebat aquis ne
trāsirent fines suos: qn̄ appēdebat fundamēta ēre: cū eo erā cū
ta cōponens: et delectabar per singulos dies ludēs coraz eo onī
tēpore. **L**udēs in orbe terrarū et delicie mee eē cū filijs hominū
Vtūs homo q̄ me audit: qui vigilat ad fores meas q̄: idie: et ob
seruat postes ostij mei: q̄ me iuenerit iuenerit vitā et hauriet salu
tē a dño. **S**ic igit̄ dilcs i dilco sp̄ erā manēs ac dilcs ex dilco sp̄
manās: cū dilco ab et̄no ludēs erā. **H**abes igit̄ q̄ fiz et vñ pcessi
Dorro qd̄ sim in eēntia qntū ad plenā cōphensionē: ab hui⁹ p̄
scrutatiōe iubet ratio qescere: cū natura ordinata nō tendat ad
ipossi. **D**iscipulus **D**ū hoc sumo cū affectu audio:
bilia. **V**ix meipz pre cordis iubilo ca
pere valeo: totusq; spūs me⁹ exultat vehementē in dño. **O** quis
mihi det te dilectū spōsum ex dilco genitore pgenitū: vt iueniā
te foris et deosculer te et iā nemo me despiciet. **G**z obsecro te di
lecte mi: qd̄ cause q̄ tam̄ crebro rebus te corporalib⁹ i amore tuo
cōparare cōsueuisti: cū tñ scđm verba tua et scđm sententiā oīm
bñphilosophantiū nec cor. **S**apientia **R**eruz altissi
pus sis nec virt⁹ in corpe. **S**apientia marū verita
tes in sua simplicitate acceptas intellcūs human⁹ capere nō po
test. **E**t ideo necesse ē eas tradere p̄ imagines et cōsuetas simili
tudines. **P**ulcritudo q̄ppe mea tanta ē: vt si quis magnis cru
ciatib⁹ multis annis se exponeret: vt vel ad ictū oculi me i tāto

decore cōspicere posset: absq; òni dubio labor p̄mio minus ad
huc respō.

Discipulus Ex quo vt assēris de supce
deret. **Discipulus** lestibus t̄ diuinis reb⁹ alie
loqui nō possim⁹ nisi p̄ modū corporaliū: liceat simplici discipu
lo magistro prudētissimo verbū simplex ppouere: cui⁹ declarati
onē habere cupio. En spēs celi: gloria stellarū: atq; venustas cā
pi ex multitudine ppendit florū. Sic nōnūq; decor iuuēcularū
seu sponsarū trigenarū ex ornatū attēdis vestimētoꝝ. Unī t̄ au
ro tecte: gēmis choruscātib⁹ infuse: subtilib⁹ induit: sertis micā
tibus redemite pulcre. **Sapientia** Prudens pictor
pcedunt: tu vero qd: vbi subiectū defi
cit: accidētia multiplicare cōsuevit: t̄ qd maculosū eē cognoue
rit: rubrica linire festinabit: vt ex sophisticata forma ignoretur
q; latet anguis in herba. Ridere apparent cogit: qd nec sensibi
le qdeꝝ ē: sicq; oculos hūanos decipit dū qd deformē sub tegmi
ne ē colorifero splēdoore pliniēs reddit formosū. In quo tñ ma
gis artificis q̄ artificiati pconiu iure preferē. E regione vō sol
radioꝝ suorū circūdat fulgoribus: aliena nō egit mēdicata for
mositate: quē in eēntia sua luminositas tā imensa inestuit. Sic
sic sapia eēna sol iusticie: qnino ipa cuius pulcritudinē sol t̄ lu
na mirant: lucē habitās iacessibilē in splēdorib⁹ scōꝝ ex vtero
ante luciferū genit⁹ fulgoribus imensissimis circūdatus: aliena
forinsecus cōpositiōe nō eget: qui ē totū qd ē: qd pulcrū ē: quod
speciosū: qd decorū. Lui idē est eē qd pulcrū qd delectabile esse.
Omnis nimirū gloria el⁹ abint⁹ in fimbrijs aureis circūamicta
varietate. Amictus nāq; lumine sicut vestimēto: tāta ex omni
parte luminositatis pulcritudie resp̄gif: vt sui fulgoris excellē
tiam hūanus oculus ferre nō posset. Non enī inqt videbit me
homo t̄ viuet. Deniq; ois creature decor qd aliud ē: q̄ quoddā
speculū in quo sumi opificis relucet magisteriū: Or si lily vt as
seris decorē eiusq; indumēti nitorē miraris cur nō miraris lili
orū autorē: Si venustus aspect⁹ ac decent ornata facies oculis
tuis mūdanis quondā sic coplacuit: o q̄ digne p̄c cūctis inessa
bilit pulcra: t̄ p̄ essentiā decora: cordis oculis placebit. Nempe
si recte ispēxeris ornata cūcta cū suis ornamētis: ipius sunt pre
conia qui substantiaz cū qualitate t̄ ceteris generib⁹ pduxit in
eē. Patet igif q; ea q̄ te vanitatis tēpore ad creaturam trabere
solebat: potius ad horū oīm creatorē trabere debeant absq; eo
quod intrī secus latet. **Discipulus** Et quid est hoc quod itri
secus latet:

Iam d

Sapientia Simplicissime eentie mee iocundissima
visio: supsubstantialissime diuinitati mee
poptata fruitio: intaminabilis vite tota simul et pfecta possesso:
In his eni cunctis beatorum spirituum agminib[us] tata das iocunditas:
tanta gaudiorum materia geminat: ut pre amoris magnitudine
et exultationis imensitate mille anni sint ann oculos eorum tanquam di-
es que pterunt. Siqdem tota celestis frequetia cotinue cernentes
tot mirabilia: nouaque audietes catica: oculos in me iugit defix
os habet: stant suspensis vultibus: et cordibus amore flagrantibus
in me intendit: pedes habet obliquos quasi ad iubilandum: facie re-
uelata ad contemplantum: sicque sursum corda leuantes in hyant ore
cordis piter in superna flueta fontis vite. O quis beatissimus qui huic feli-
cissime iocunditati: et iocundissime felicitati inesse meruerit: qui
choris interit celestium puellarum: quae mecum choreas ducentes in ce-
lestibus iocundans felicit: ubi chorus sacratus virginum post me ca-
nentes curvantur: ymnosque dulces psongant. En vincu amoris vobis
de labiis mee caritatis egressum ad cor amoris: omnia superat
angelorum melodias: omnique cytharedoque cytharizantium armo-
nias: oia denique instrumenta musicalia et symphonias. Eya re-
spice quodso metis nunc in iubilo quoque abilis sum ad amandum: quoque affabi-
lis ad amplexandum: et ad posculandum aie sincere quoque sume delec-
tabilis. O dulce et preciosissimum osculum: labiis mellifluis affectuo-
se impressum. O beata aia: cui vel in tota vita sua saltu vna vi-
ce fuerit hoc cocessum. Or si ppter hoc etiam mori contigerit: graue
no erit. Sunt denique semper presto amanti ad reamandum: presens in
thoro: presens in choro: in mensa: in via: in claustro: in foro: ita ut
non sit locus ubi non sit presens caritas dei: ubique amanti per amorem
correspondens. Singulare quippe hoc sibi diuina sapientia propria inter-
cuntas vendicat sposas: ut ad votum amantis ubique presens esse pos-
sit et cuncta per se emissa suspiria desideria immissa: facta seruitia in
presentia norit: ppter hoc prudenter ait quidam amator sapientie: domini
in conspectu meo semper. Et iterum. Propterea hoc letatum est cor meum: et
exultauit lingua mea. Rursus tanta est bonitatis mee progratia
singularis: ut si quis ex ea vel modicam guttam ad gustandum susce-
perit: de cetero oia huius mundi oblectamenta tanquam sterlus reputa-
bit. Amor meus peccatoque sarcinis oneratos exonerat: conscientiam
purificat: mentem corroborat: perfectis libertatem donat: et ipsos sic
eterno copulat principio. Quid plura? Qui me sibi in sponsam
accipit: meque super omnia diligit: vivit cum tranquillitate: moritur
cum securitate: et quodammodo gaudia in presenti inchoat que per-

eterna secula durat. Multa dicimus et verbis deficimus: quia eminentia amoris mei nulla lingua hominum vel angelorum sufficit enarrari. Experiri potest fari non potest. Nec tamen quasi et abrupto plecta potius quam dicta sunt. **D**iscipulus. O mensuram de qualitate divini amoris. **D**iscipulus. cordis mei tripudiū. Numquid enim non vere ista est hora salutis: hora leticie spiritualis: tempus visitationis et gratiae. Dies quam fecit dominus: in qua melius facti sunt celi: in qua timor transiit in amore: et familiaritas tue gratia experientia fiduciam prestat loquendi pleniori. Aperiatur igit os meum: et secreta quae tanto tempore in cubili cordis mei clausa tenueram tibi nunc reserabo. Vulnus quod amoris diu inclusum detegam in corde languentis. Tu scis. Extremum enim alloquor in arte amandi: quod amor intercessus socius non patitur: non sustinet pluralitatem. Regna quippe et amor sicut olim audiuitur socios non copartunt. Nam et amarus magnus in plures riuos diuisus minoratur sic et amor dum socios querit minuitur et deficit. O vincus et singularis cordis mei possessio: nunc ita se habet ad te cordis mei ipsius tuos affectus: ut vnicare te diligenter vicez sibi singularis rependi affectet amoris. O quod optabile hoc mihi erit ut me ex nomine cognoscas: cognitumque singulariter diligentes: ac dilectum inter specialissimos amicos tibypius eligeres. O deus meus vtinam oculo clementie tue gratoe me respiceres: omniaque opera mea dirigentes: et familiarissimum amicuz me tibi ac seruum faceres. O quod letus existem: si hec mihi iuxta votum precuinarent. Ego certe cresci divici as: et oim hominum delicias me habere estimare. Nunc autem quod et cum gemitu cordis dico te soli et vnicum diligens omnibus amoris legibus cogor contentari. Queso: oes per amatores aures vestras perbetem: mibique codescendite: et infra me et dilectam dyadicate. Ecce dulcissimus meus vnicus thesaurus mihi est. et amoris speculum ipsum mibi constitui: facilius possent saxa moliri quam mea mens ab ei amore reuocari. Qui si dimiserit me ego eum non dimittam. Vnuit dominus: si spreuerit me ego fidelis et constans existam. Velut turtur solitaria sedebo: quibusque dilectum recuperabo. Ego nullam recipiam consolationem: ad nullum intendam consolatorem: quoniam onerosi erunt mihi. Ipse solus est quem quero: ab ipso solo consolari potero: pro ipso elegit suspedium anima mea: et mortem ossa mea. Si abierit cor meum secum trahit: si redierit: os meum iubilo replebit. Siue comedam siue bibam. vel aliud quodcumque facias: ipse mihi presens est. Ipse est quem intendo. Ipse est quem requiro. In sapientia factus sum: amor me coegerit. Ecce dilectum diligere non expectaui quo usque

Item 8

senio frigescerē: ac viribus fractis deficerez: quo usq; decor yul
tus rosei deperiret: t ruge faciē operirent: t sic exosus factus t
amori freno ineptus: necessitate cogēte ad ipm amandū cōfu
gerem: qui aliam quā diligē vel a qua diligi cuperez nō habe
rem. Quinimo cū in flore iuuētutis etas adhuc tenera longeui
tatē annorū promitteret: t sociorū grata consortia aedesent: et
naturalis cōplexio amorī arrideret: multasq; rogantes ac retrā
bentes haberē: his oībus spretis violas pulcerrimas mihi dul
citer arridētes cōteinnebā: facicq; auersa cū gemitu auersabar
letus omnia pieci: t te mibi mercedē amoris constitui: ad amo
reni tuū cōfugi: tecq; mibi in dilectū elegi. Nūquid igit̄ o ama
tor meus: gaudiū meū: t dulcedo anime mee: impiū eēt vt me
singulariē nō diligeres: t amorī tanto tantillū respōderes: non
quidē pre cūctis solum diligendo: s̄ int̄ cunctos amorē famili
arem impendēdo. Hoc ē pro certo qd̄ me angit t sollicitat: qz
tot sūt corda te amātissima caritate amātia que me in amore t
omni amorosa exhibitiōe antecedūt. Deu heu qd̄ ergo erit de
me: Tineo enī vebemēt: cum int̄ lilia lilioū amator pascer].
O me miserū t redolentiaz eorum odoraris me forte cardoni
vel vrtice obliuiscaris: t sic damnū amoris tui aliorū ex amore
incurrā. Ignosce o dilecte q; sic loquor. Hoc enim vt nosti sibi
vis amoris intēsi vendicat: vt legē verbis iponere nesciat: nul
lūq; nisi dilectū cū dilecto occupatuž aduertat. Valde si audeo
dicere sparsus amator es. En sexaginta sūt regine: t octuaginta
cōcubine: t adolescētularū non ē numer⁹. Uerūtanē vna ē co
lumba tua: pfecta t īmaculata tua: que ceterarū oīm sibi vendi
cat pncipatū. Deniq; in oībus finib⁹ israel qrunf adolescentule
virgles: t ab ysaac sola eligit t ad regē itroducit. Sic ad assue
rū multe itroducite vna oībus pfer̄: t ad ipery cōsortium subli
mat. O vna q vna es: t secundā non habes: q; feliciē creata: q;
eximie dotata es: vt vnicū illū thesaurū ad cordis votū posside
as. Quis mibi det saturari saltē de micis que cadunt de mensa
reliquia. **Sapientia** Valde i excessu mētis ex amo
rū tuaꝝ. **Discipulus** Te milies amplecti yellem: t decies
milies affcū ītulabūdo posculari cu
perē: t qcquid vñq; aduersi amor sustinere p̄ciperet libēs cūcta
ferrez. En aia mea dñe mi ad vba tua tota suspēsa erigit: t ver

14

bum consolatoriū prestolaf. **O** desideriū aie mee. **L**oquere ad
cor serui tui. **O** pie cōsolator cur me puocas: cur animā amore
languidā differendo affligis: **A**n amor impatiēs ē nec diutius
expectare potest. **N**am desideria dilatata affligunt animam.

Sapientia Amor tuus licet intēsus sit secutiens tū
aliqualit̄ videt̄ esse: qui de diuinis & sup
celestibus per modū frenorū sentiendū estimas: & ideo quasi p
caliginē iudicas. **S**ic autē nō est. **N**imirū dei sapiētia amor est.
Vñ sicut eēntia sua in cūctis existens nō p̄tif: yl̄ minor ex hoc
in singulis reddit̄: sic nec amor suus licet cuncta diligat q̄ fecit
minorat. **S**ic enī intendit singulis vt a cunctis vacare videat̄:
& sic cūctis presidet vt a singulis vacare p̄teat. **N**ec ē sic imagi
nandū quasi tu iuuenis amore meū preueneris & ppter ea a me
diligi ex ure velis: s̄z reuera ecōuerlo ē. **E**t enim q̄ te ab eterno
dilexi: & te ex noīe noui: & affectu singulari p̄clegi: ideo diliḡ.
licet ex cōsequēti effectus p̄destinationis effectū requirat dilec
tionis. **U**nū sine p̄iudicio oīm ceterorū amantū hoc firmū tene
as: me circa te òni tpe & hora tam amorose eē intentū: ac si cū
tis postposit̄ tibi soli vacarē: vt amori tuo singulari respōderē

Discipulus. **G**elix sermo & omni acceptiōe dignis
pre oībus diebus vite mee. **N**obrē vna meuz iocūdef simiq̄
congaudeat & congratuletur orbis terre & plenitudo eius: pro
dilecti tam pio amore & tam imensa & optabili dilcione. **E**ia di
lecte mi auerte oculos tuos a me: q̄a ip̄i me auolare fecerunt.
Lui nāq̄ cor tā ferreū: saxeūq̄ pect̄ vba tua scintillifera audi
re posset: & nō subito amoris tui ignē concipet. **Q**uis deniq̄ tā
frigidus yl̄ tepidus existit: q̄ sibi te i tāto decore corā oculis cor
dis sui fisteret: s̄niq̄ amoris oculos frequenti te defixos hēret.
& ignitū eloquiuū tuū vehementē sepi audiret: crebriusq̄ eadem
reuolueret: q̄ nō intimi amoris facula inardesceret. **S**ic enī sol
ad emisperiū nostrū ascēdēs: & circulū meridianum describēs:
terrā suo adurit calore: sic colloquiū tuū flānieuz corda frigida
suo accēdit in amore. **O** oēs sitiētes: venite nūc ad fontē totius
amoris: & ad fructū desideriū iocūdissime dilectionis. **Q**uāf enī
expēditis res: corpus simulq̄ aīam periculo etno exponitis: et
tā iuanū laboratis: **N**ā i ydropica ariditate p̄sistitis. **O**s aridū
pter saporē carneū tenuē in eo relictū: dentib⁹ vestris roditis.
Omiseri vere miseriā amatis: dū hoc qđ queritis iuxta votuz
nō inuenitis. **C**ernite queso: cernite q̄ bonum & q̄ iocundū sit

Item 8

summū bonū diligere: supīmā sponsā adamare. Redite amatores dulcissimi ad cor: t ppendite q̄b̄ btūs qui relictis ūnibus in hāc cōsentit: eiq̄b̄ soli cūcta seruicia amori debita corde deuoto impēdit. Quāta putatis h̄̄ solatiōe atq̄b̄ iterne suauitatis dulce dīne: sibi qdē soli nota: ab oculis aut cūctorū viuētiū abscōdita p̄fuer felicit. Proide o delicate amatrix eīne sapie: beatissima agnes: v̄ginū gēmula pulcerrimia d̄ tātī spōsi p̄conio iactasti te dicēs. Anulo suo sbarrauit me: t imēsis monilib̄ ornauit me: Mel t lac ex ei⁹ ore suscepit: t sāguis eius ornauit genas meas. Vere fateor dilcē mi: q̄ sernio tu⁹ dulcissim⁹ igneo amore resp̄sus exp̄gefecit dormitantē aīam meā: liq̄fecit t refecit tristem mentē meā: illūiauit tenebrosa: clausa reserauit: t totū p̄posituz meū ad hoc deduxit: vt totis virib⁹ cupiā t ego dignus iueniri tua dulcissima despōsatīe. Sicut enī audiūm⁹ sic t expti sum⁹ q̄ nō ē p̄sonarū acceptio apud te: cūctos ad amore tuū iuitas: oēs satias: t eis pocula salutis p̄pinas. Adiuro vos oēs o eīne sapie ardētissimi amatores: hui⁹ diuinissime spōse felicissimi dilectores: vt me v̄ris p̄cib⁹ ad ipaz dignemini p̄mouere. Ja nūc o corp⁹ quē sustinetis: q̄re negligit]. cur tā dīn a tā salutari p̄posito retardat]. Deponam⁹ veterē hoīez nouū iduam⁹: t torporē negligētie nos a tātis ipedientē bonis excutiam⁹. Ut qd etiam nati suim⁹: Nos enī vita viuim⁹ tñ. Surgūt simplices illātati t idoicti: t fecūdissima amoris plenitudie iebriant: t nos s̄tilia texētes: ac v̄itat̄ viā orteris demōstrātes. eosq; ad poculū itne suauitatis iuitātes: i ariditate mētis pduram⁹. Ea agite ḡfrēs t cōsodales: q̄ potēs ē de⁹ de lapidib⁹ istis igneȝ p̄creare diuini amoris. Quis scit si ouertat̄ t salutationē ḡtiosaz poscētib⁹ p̄h̄ciat: Quis scit si benignā p̄ se reliquat bñdcionez. Ut t nos mī seri p̄ticipes amoris ipi⁹ effecti: inē dilcōs t elcōs ei⁹ sortem h̄ē possim⁹: Delcāt valde hui⁹ speciosissime memoria spōse: eiusq; p̄eminētiā ac dignitatis p̄rogatīnā recoleſ singularē: sic musica in cōuiuio vini: t sic odor suauii vnguētoȝ. H̄t eūi q̄ se aliqd putat eē t nihil sūt: s̄z seīpos t icautos q̄sq; decipiunt. O q̄tiens min⁹ cognitū amat̄: qd plene cognituz minus curatur: t cuius presentia pre amoris vehementia vix expectabat. iā habituz ad libituz: exodū magnitudinem ardētius ejcitur: q̄ non habitum prestolaretur. Fateor me ista diebus vanitatis mee curiosus inspectasse: t inuenisse hoc quod in proverbio dicitur. Qui caruere nisi non sunt oculis mīhi visi. Quocūq; enim me vertebam defectum aliquem amori contrariantem inueniebam.

12

Nam si aderat pulcritudo corporis: deerat formositas mentis.
Subiectū delicatū nōnūq; morum incōpositiōe vel inepta qua
dam t amori cōtraria stoliditate patebat. Nunc aquilū nasum
aut simū: nūc dentes retortos: aut crines abrasos: aut sordidas
vestes habebat. Q; si hec ad votū erant: egestate mltā amori cō
traria pīnebat. Q; si opulētia t pulcritudine florebat: rusticitas
generis ipaz odiosaz reddebat. Nanc melācolia: hāc colera ira
plena: hāc fama ecliptica denigrabat. Ubi vero hec oia aderat
cōgruent: impossibilitas ppria deerat: vel malicia hoiz: vel dīrac
tio linguari: q; poculū dulce amaritudine quadā pfundebat: et
me ab huiusmodi amore pstringebat. Animus me⁹ amorez spi
rans rosam habere spinā conqrebat. lilia aut violas rusticorū
ysui: ac pecorū pascue deseruire sicut pncipi attediabat. Pano
nem aurea veste nitentē: deformes habere pedes moleste fere
bat. Quid plura: Luncta pcurrēs singula maculosa iueni ac de
fectuosa. Dixerq; in corde meo: ab inq̄sitiōe amoris nūqm velle
desistere: donec amatū omni carēs defectu cōtingeret inuenire
Quid multis morer: Ecce nūc abyssus abyssuz repperit. Abyss
sus desiderioz abyssum itroiuit oīm gratiarū atq; pfectionum
Quid enī: Ecce tu pulcra es amica mea suauis ac decora sicut
hierusalem: virtuosa honorosa ac generosa. In diuitijs cūctos
pcellis: in gloria oēs antecedis: nō solū sapiens: s; t ipa sapien
tia existis. Nec ē similis tui in amoris facultate t arte amandi
nec timore qdem aut pudore sollicitabit: q te diligere seu despō
sare voluerit. Familiaritas tua nō parit odiū vel cōtemptū: sed
qnto amatores tui pfecti⁹ te vidēt. tāto tibi p amorē intēsius ad
beret. Nempe celestis artifex toti⁹ stature dilecti mei liniamēta
ac speciē plene artis sie circino descripti: omne supfluū inde re
secans: toti⁹ pulcritudinis formā dereliqt: ac in eo summā amo
ris collocauit. Quis nāq; ē qso edicite: cui⁹ mente pprijs oculis
oblata eius pulcritudo auolare nō fecerit: cuius audituz ei⁹ dul
ce eloquiū nō inebriauerit: cui⁹ cor eius amor vi sibi nō subiece
rit: Omnia eius supeminēt eloquio verborū: metro metiri ne
queūt: amātis tñ affectu claudi volunt: t dilectū reficiūt t huic
omnia mea venūdata gratis eius perpetuo obscurio se deputa
runt: iurarunt per viuentē in secula ab eius beneplacito nolle
declinare. O mi dulcis q; pdulcis ē amicicia tua que me vagā
extra me nō reppulit: s; se meo amori mercedē dīsideratā pbuit
O q; felix affect⁹ mei cibus cui⁹ gust⁹ oia suavia reddit amara.
amaraq; cūcta reddit p dulcia. Veniat dilect⁹ meus in ortum

Item 8

suū: ibi q̄b reficiāt dulcīt ab ea quā afficit vehementer. Veni dīlecte mi: colligamus simul rosas de rosario: pomellaq; tibi soli reseruata exhibebo: nec phibebo gustū omniū desiderabiliū ibi nascētiū. En video dilectū meuz stantē trecētis iuuēculis: toti⁹ dulcore pulcritudinis delicatissimis vallatū: ipsi quoq; induit⁹ subtilib⁹: t vnuſquisq; p̄cinct⁹ zona aurea ad mamillas. Cōma quoq; cuiuslibet fulua velut auruz radios solares reuerberat. vt viue lucis tricliniū ihabitare videaf. Ipse autē i medio eoꝝ colore roseo: niueoq; cādore vultus ifusus relucet nomē suum ⁊ memoriale suū in desiderio anime. Q̄ q̄s mibi det vt t nomē eius mellifluū: l̄ris aureis sup latitudinē cordis mei supscribat⁹ qđ ⁊ pro amoris remaneat signaculo: nec vlla vnc̄s ve cetero ipm tollat obliuio. O mi dulcissima ⁊ felicissima sapia: peto vt me a te nec vita nec mors nec vlla fortune sors separet: s̄ p̄ma neat morte fortior noster amor in euū. Amen.

Divina sapientia amabilis sit simul ⁊ terribilis.

Alio quoda tēpore cū sole eēt
sub nubilo: q̄ prius admodum clare refulserat. ⁊ gelu noctis ridētibus flosculis silentiū iposuisset: pcellisq; tonatib⁹ nauicula i medio maris iactare fluctib⁹: timor ⁊ tremor iquit discipulus venerūt sup me: t cōtexerūt me tenebre: sedebā soli tari⁹: cepiq; recogitare omnes ānos meos in amaritudine aie mee. Quodā igif modo ieffabili oculo intellectuali pposita fuit visio illa pphetica in q̄ legit⁹ q̄ throni positi sūt: ⁊ antiqu⁹ dierū sedit: vestimentū eius q̄si nix candidū: t capilli capitis eius q̄si lana mūda: thron⁹ eius flamma ignis accensus: fluui⁹ igneus rapidusq; egrediebat a facie ei⁹: t ex ore ci⁹ gladius ex vtraq; pte acutus pcedebat. Stupefact⁹ igif ⁊ nimio terrore percussus ihoruerūt ônes pili carnis mee. Omnia namq; peccata nica ⁊ delicta iuuētutis mee a puo vsc̄ ad magnū: cūctis cernētibus corā me apte videbā. Logētib⁹ autē nūcys ⁊ festinatibus: merētē me ac dolentē an iratū iudicē pduxerunt. Cum vero rex in impatoria maiestate sedens faciē eleuasset: ⁊ ardētibus oculis furorē pectoris indicasset corrui ⁊ ad terrā vsc̄ plapsus caput iualidū supra brachiū put potui reclinaui. Nūq; ad horā nimio terrore coreptus tacuisse: tandem ad meipm rediēs cū gemitu multo hec itra me dicebā. Ve ve ambulatibus post cōcupiscēti as cordis sui. Ve omnib⁹ opantib⁹ iniqtatez: qz si cognouissent futurā eis paratā penā: atq; strīcta irati iudicis sentētiā contra

folio 11. - 30
40

ipos pferēdā: t̄ quo decreuit hec incipe a sanctuario suo: utiq̄
melius sibi a peccatis cauerēt: quin potius omnē penaz tēpora
lem sustinerēt: q̄ oculos iudicis hui⁹ offenderent. Neu dñator
dñe: q̄ tribilis ē facies tua nimis: q̄ pcellosa ⁊ acutissima vba
tua. Lotus tremo ad tantā indignationē. O visio horribilis et
metuēda nimis: t̄ sumā cū diligētia p̄cauenda. Rogo ⁊ obnixe
te flagito rex oīpotens p̄ tuā bonitatez imensam: tuere me q̄so
ab bac visione horrēda. Fac mihi in hoc tpe quicqđ tibi placue
rit. Impone leges. adauge tribulatiōes: aduersitates m̄tiplica
infirmitates cētuplica: quicqđ tibi placuerit libētissime feram.
Hoc solū supplicans: vt a facie furoris tui p̄cere mihi digneris
Siquidē tātus ē mihi timor dñi: etiā cū soluz leuis suspicio oc
currerit: q̄ culpis meis exigentib⁹ facie tuā paulisper auertas a
me: t̄ q̄ te iudicē meū offendrim: vt oīno q̄escere nō valeā: s̄
totus p̄re dolore ⁊ meroze in memetiōpo cōtabescebā: t̄ quo pos
sem sustinere illā terrifīcā faciē plenā ira ⁊ idignatiōe. Ue mi
seris ⁊ obduratis peccatorib⁹. Ue ifernalib⁹ ⁊ damnatis aīabus
ac guersis spiritib⁹: qui hāc faciē furibundā in sua tribili dispo
sitione absq̄ omni spe ḡe visuri sunt: t̄ audituri illud horrēdū
tonitruū. Te maledicti in ignē eternū. O maledictū eternū. O
obprobriū sempiēnuū qđ nunq̄m delcbit. Quis cogitare sufficit
diem istā tremēdāz. Deniq̄ si tam intollerabilis ē patēne faciei
tue ad emēdandū nō ad pdendū filios tuos seueritas stupēda:
vt inferno similis eē videat. Quis ergo tuā faciē terribile ōni
spe p̄uatus videre poterit. Guadeo p̄inde oībus hominib⁹ ma
xime pctōribus: ne se silencio tuo v̄squeq̄b⁹ cōmittant. Taces
eni ⁊ peccata videre dissimulas. Cū vero arripuerit iudiciū ma
nus tua: reddis yltionē hostibus tuis: t̄ his q̄ oderūt te retribu
is. Quomodo q̄so oī p̄yssima bonitas verū eē poterit te eē ama
bilem: cū sis **Sapiētia** Terribilis quidē sū pctōribus
terribilis. Sapiētia amabilis aut iustis ac me dili
gentib⁹. Ego deus q̄ nō mutor scdm qualitatē ⁊ diuersitatē me
aspicientiū dissimilis videbor. Electos meos in hoc mundo t̄
more p̄iter ⁊ amore iugis habere expedīt: vt t̄ timor semper
aiam sollicitās a noxys retrahat excessib⁹ ⁊ amor letificās eri
gat ad superna.

De vicissitudine visitatiōis diuine: t̄ qlif aīa dēt se tūc tenere.

HElīantissim⁹ dñi habitabit
in eo cōfidēter: quasi in thalamo tota die cōmorabitur

Item S.

et inter humeros illi⁹ re^qescet. **H**ec et bis similia q̄ pfecto amo
ri alludūt verba: dū aure cordis p̄cipio vehement⁹ suspiro: cum
me tam longe a fructu desiderato huius amoris esse cognosco.
Nam subtractio dilecti cōtra votū diligētis quā sepius exptuz
me eē fateor: p̄cipiuus mibi videt in amore labor et dolor. Quā
tum enī quis de dilecti letat et gaudet p̄sentia: tantū de eius ab
sentia dolet et tristat. **A**t hec ē illa iſipida amoris regula nimiū
affictiua: quā in freno amore declinare volui: et nuc ipsam q̄qz
in amore diuino inueni. **H**oc ē ergo qd̄ habeo aduersuz te mat̄
pulcre dilcionis et̄na sapia ipugnās tuū amore: quez nudiuster
tius tñ extulisti. **V**icissitudo naqz pdicta nō solū in freno amo
re: veruetiā in tuo videt habere locū. **F**requētissime enī dum
mens amātis in thalamo cordis quieti⁹ te habere putat: et fedē
re sempiēno brachys amoris te sibi cōstrinxisse iſepabiliter esti
mat: subito q̄ putabar is adeē: nescio quo aufugis: et q̄ estimaba
ris cōstrict⁹ eē: longius recedis et non cōpares. **S**z aiam dolore
plena post te derelinq̄s: et dū cor amantis post te ardete aia te si
tit et corpus infirmū languescit: te solū vnicū cordis gaudiū to
tis cupiēs visceribus dissimulas et q̄si aspnando nullo oino das
intelligibile responsū. **Q**uid ē hoc? **N**unqđ nō ipm impium ac
crudele ē nimiū: condescendere nolle ei quem ipse vulnerasti:

Sapientia Magnitudo et pulcritudo cuiuslibet cre
ature poterit pro me respondere:

Discipulus **N**uquid hoc sufficit aie amoroſe? **L**i
tētē mihi relucere indubitan⁹ cognoscat: et te p̄ hoc q̄si p̄ qddaz
vestigiū sume pulcrū et bonū eē intelligat longe tñ adhuc distat
a suo fine. **S**apientia Si hoc nō sufficit saltē d̄ sacra
desiderato. **S**criptura contenta sit: vbi me
sufficien⁹ si diligens fuerit poterit iuenire. Quālibet paginam
pro littera amorosa tanqz in amoris solaciū p̄ me sibi transmis
sam suscipiat. **Q**uia quecūqz scripta sūt: ad consolationē ipi⁹ scrip
ta sunt: ad subleuationē spei et instauratiō caritatis. **N**onne
hec tibi videntur arguēta dilectionis amāti sufficer debere?

Discipulus **O** totius magistra amoris ac dilectio
nis: q̄re sic loqris: nūquid nō es ver⁹
amator: nuquid nō et p̄ceptor amoris: et vt melius dicam certe
amor ip̄e es. **I**git vere et indubitan⁹. nosti conditiones cordis
amorosi: et ideo tā alieno modelo q̄ de amore te nō cōuenit. **T**u
scis o amator et ne qr̄ amanti nimis paruū ē: quicqd hoc est qd̄

siuum amatū non ē. **N**ihil enī amanti sufficit: nisi ipm amatum
 cū presens fuerit. **E**n scūs es in corde meo quasi ignis estuans
 claususq; in ossibus meis: t deficio ferre nō sustinēs. **D**amātis
 simū amoris obiectū: tu cordis mei tam potentē possides domi
 ciliū: te in armariolo cordis mei tam delicate teneo repositum
 t me totū sic amor tu' sua cōstrinxit vi: vt etiā si lingue boim t
 angelorū cūctoz te mibi pconio extollerēt singulari: t multa d
 te narrarēt seu scripta amorosa demōstrarēt: minime pficerent
Quin potius amantis affectū interdū impedire possent: iplere
 aut̄ desideriū nō valerent. **S**z illuc tota pgit cordis mei intētio
 vt te solū vnicū cordis mei thesaurū inueniat: t in te solo vero
 bono iugis cōquiescat: modica horula absq; tua felicissima pre
 sentia mibi anni vnius spaciū videt habere. **U**nde pia dulcedo
 noli queso indigno famulo tuo eē aliena. **T**empe cū vnika die
 te mibi solito magis alienuz sentio: q̄si nulle annoz curricula:
 longūq; platonici annuz: nie cū tedio multo exulasse deplozo.
Tu es enī padisus voluptat̄. tu padisus supcelestis. **Q**uinimo
 omni paradiſo optabilior. **N**ani te iuxta votuz habere ē pfecte
 beatū eē. **N**ūc igit̄ si pietate atq; clemētia cūctos decet eē orna
 tos qui in potestate positi sūt: q̄t omagis ergo decet maiestatez
 tuā miseratio magna t cōpassio multa. **Q**uare ergo o benigna
 ac et̄na sapiētia clementē nō consideras: q̄ misera illa amorosa
 corda que ad te sursū respiciūt: pfundissimos gemitus emittūt
 lacrimas fundūt vberrimas: clamantes post te plena voce:: re
 uertere reuertere dilecte mi: vt itueamur te. **R**edde nobis leti
 ciā salutaris penitētie tue: flentq; incōsolabilis timētes. ne forte
 offenderint faciē desiderabilez bonitatis tue: sedent sole ac soli
 tarie: q̄n̄ amaritudie replete sūt: t in secreto cubilis sui secum
 cōfabulant̄: t animo desiderati t suspiranti hec t similia dicūt.
Dquādo veniet: q̄n̄ redibit: putas videbo: putas cordis mei
 oculi videbūt: in quē angeli oculi pspicere cōcupiscunt. **N**ibi
 q̄z oīm te amantiū mininio res hec tristis nonnūq; accidit: vt
 dum dilcūs me' me inscio ac dulci sopore oppreso abyset. **E**go
 flens dicebā. **P**eu quo abijt dilcūs meus. **P**eu vbi requirā illū
 putas ne videbit qd̄ eū alliciat: affectuūq; eius pfunditas: eius
 regressus ad me retardet. **P**eu phdolor quare nō vigilaui: q̄re
 nō tenui illū. **M**i dulcis ostende te mibi: rcdde te mibi. **L**edit
 nāq; nimis absentia tua quez letificauit p̄sentia: vicissitudo ac
 cessus ac recessus me afflit vegetenit̄. **I**ndica ergo mibi vñ
 braculū sub quo cubas: refrigeriū querēs: estuz deuitans quia
 e i

Item 8

ascendit sol: ne iterū extra me vagari incipiā: qui me in te repeream. Neu q̄z diu carebo bac: qua sola habita cūcta desiderabilia possiderē. Ad me eā supplico mi dilecte declinare sp̄eliat. impetus cordis mei ad te. Huius nāq̄ mot⁹ violētia meipsum spoliāns: ac tibi deferēs: cuncta iocosa mihi reddit onerosa. De niq̄z t meipso carens oneri mihi sū: hec p̄ys oculis ituere. Jam enī deficio: amplius ferre nō valeo. Da ergo te: vt in te me recipiam: q̄ me per te pdidi. O mira v̄tus amoris: ego vere dico q̄ fortis ē vt mors dilectio. Etenīz cor mibi o amor abstulisti t dilecto dedisti: eiq̄ ip̄ni tā inseparabilis cōglutinasti: vt me certis tēporibus quodāmodo reliquisse puter: t iam in dubiū veritatē cuius sit: vtrū subiecti qđ viuificat: vel obiecti qđ estu feruidissimo amat. O cor dic mibi queso cui⁹ sis: vtrū ne illius quē tot⁹ amas viscerib⁹: vel illius cui vitā das. Si meū es: o q̄z parum meū es: o quotiēs alibi es: nescio vbi es: si nō es cū eo cui⁹ es. Ego vero nulli tā libere te dimitterē nūl dilecto quē plus q̄z vītam p̄priā diligo. Et q̄z eū plus q̄z me diligo: ideo tantomagis meū es: q̄zto plus ci⁹ es: cuius t ego. Nāq̄ nō solū te sibi approrias: s̄z t me totū q̄z simul tecū trahēdo sibi vendicas cū effec tu. Si ergo eius es: immo vero ei⁹ es: nō solū creatione: s̄z redēptione: t ceteris similibus causis: sicut t alie rationales creature: s̄z t eius es quodā singulari p̄uilegio: sc̄z volūtaria ac libera donatione. Siquidē tu es illud iocale qđ inchoantib⁹ amoris iuuētutis mee tēporib⁹ oībus mūdialibus tērenisq̄ amoribus priuatū sibi pro arra amoris: p̄ iocali dilcionis: t p̄ signo caritatis obtuli: t ip̄m sui noīs līris sanguineis cōsignās: thronū ebuneū: reclinatoriū aureū: ac thalamū nuptiale ad req̄escendū in eo sibi cōstitui. Igit̄ dic mibi qualib⁹ recipe vis illam tuā amicā t spūalem spōsanī: eternaz sc̄z sapientiā cū redierit t ad ostium cordis stando ac pulsando sibi petierit aperiri. Ego inq̄t nō diu tardabo nec dilectā diuti⁹ expectare p̄mittā: s̄z in occursum ei⁹ festinan̄ occurrā: t brachys desiderioꝝ meorū affectuosissime extensis: dilectū votorū meorū inf̄ salutatiōia verba itimo amplexu cōstringā: t sicut clausus ioānes in vtero mīris ad presentiam etni regis tripudiando saltauit: sic t ego clauso ergastulo ad tāte spōsc p̄sentiā medullitus exultabo: eāq̄ in voce exultationis t iubilatiōis talib⁹ verbis ex thesauro amoris assumpt⁹ salutabo dicēs. O dilecte mi abyssus p̄fundissima desideriorū meorū: t v̄tus medullarū mearū: totaq̄ simul cōgeries viscerū meorū: te salutant ex itimis t p̄cordialissimis anime affectibus

24.

tibiq; demādant tot salutationes ac deuota seruicia: quot in arboribus folia: et in celo fulgēt sydera: et quot arene maris circa littora: siccq; deuote receptū introducā ad locū p̄priū sc̄z cordis tricliniū: spiritualē thalamū. Sz phdolor: hoc ē qđ me añ factuz gemere cōpellit: vicissitudo sc̄z accessus et recessus ipsius. Nec nāq; valde affligit animū nondū pfectissimo amoris gradu solidatū. Nec et his similia cordis suspiria et amorū colloqa o eīna sapia audis nec attēdis. Sz nec aduerterē qđē aut curar̄ te simulas

Sapientia *Uideo singula: et attēto cordis desiderio pspicio vniuersa: sz expecta paulisp et idēta mihi vbum qđ a te quero. Nunqđ enim q multa loquit̄ ipē nō audiet: aut qui multa int̄rogat ipē nō respōdebit: Respōde ergo et tu mibi qđ qro. Quid ē hoc qđ potissimum celestes sp̄us q rere et intendere de:*

Discipulus *Oim pruden-
tissima pōdera
trix virtutū eīna sapientia: quo simplex et iperitus ad hāc int̄ro-
gationē respōdere potero: Sz tu summa celestis discipline magis-
tra respōde. p*

Sapiētia *Scire ergo debes q angelici
me obsecro. Sapiētia sp̄us et viatores pfecti nī tīn i
sua operatiōe querūt: qntū cōformitatē oim actionuz suarū ad
meā voluntatē. Deus inq̄t diuina sapia cibus ē: vt faciā volū-
tate p̄pis mei qui ē in celis. Dic ē cibus angeloz simulq; pfcōz
viatorū: vt delectent̄ voluntatē sui dñi ipleri in se: et vniuersali-
ter in oībus creaturis. Unī et ad opus vile de suo genere delecta-
bili' ferēt: q̄ ad bōrificēti' si volūtati mee id maḡ foret acceptū*

Discipulus *O summa sapia q̄ occulta suggillatiōe
tua nūc respōsione im̄perfectionē meaz
pcut. Int̄ēdis enī ni fallor q̄rulofitatē meā nō urbano rephē-
der: dscm̄ lōgāimitat̄ dānār q dulcia qro aspa qad possū fugio.*

Sapientia *Tanta deberet ee absolutio affūs pbatī
onibus nō eēt alligatus: sz neq; p spūalibus tīn inhiaret: vt eas
carius q̄ ipm̄ summu bonū in seipso acceptum querēdo appete-
ret. Considera ergo teipm̄ qđ qras: aut quid diligas. Impfecti
enī quiq; ea q̄ dilecti sūt nō ipm̄ querūt. Aut enī incōmoda de-
clinat: sicut scrui: vel sua lucra sectant̄. sicut mercenarij. Verūta
men vt int̄rogatiōi tue p̄ncipali de vicissitudie visitationū mea
rū que aiam vt dicis affligūt amorosam pleni' respondeā: scire
debēs q̄ inēduz frequēti' alys causis p̄emissis: ipa aīa huius
subtractiōis causa existit: dū radio solari fenestra q̄ opaca qdaz*

Qu. 10.

Sc. 10. 1.

Item 8

precludit: vel hospiti tāto irreuerentia exhibet: vt pīnde exire de dilecta atq; in hoc mūdo nō dilecta cogat: ipē cuius delicie sunt eē cū filiis hoīz. Interdū q̄q; adueniēs exultationē tribuo māsionē faciēs apud dilectā: n̄ maifeste qdē s̄ occulē atq; latē ter: ita vt paucissimi r̄ nō nisi exptissimi queant presentie tante misteria cog.

Discipulus Dñe vt viō peritissim⁹ noscere.

Oro igitur r̄ desidero vt mibi aliqua intersignia tue secretissimie ac certissime p̄sentie ostē. **Sapientia** Si presentiā meā deside dere digneris. ras cognoscere: teipin q̄ lis sis in absentia ḡe debes diligentē examinare: r̄ statini quod queris iuuenies. Summū nāq; cū sim bonū: p̄sentia mea cuncta bonitate adipleo. Ideoq; sicut causa p̄ suū effectū cognoscitur: r̄ sol in se iuuisibilis: p̄ radioꝝ suorū repulsionē visibilis efficit p̄sentia mea dephendit per suā fecūdissimā bonitatē. Nūc igit̄ si bonitatē p̄sentie mee vel absentie sterilitatē pbasti: pfer in mediū: vt instructus inf̄ gramina valeas cognoscere flores.

Discipulus Si cuncta corporis mei mēbra in linguis vterent: r̄ oēs artus hūana voce resonarēt: nō possent exprimere neq; pfecte enarrare hoc qd̄ a me qris. T̄z vt verū fatear: hui⁹ rei causa in amplitudinē mirabiliū dei sepissime ad cor altū exurrexi: vt exaltaret de⁹ dicēs in memetiō. O si talis ē p̄sentie dei tam imensa bonitas in homine peccatore: cui⁹ vita minima r̄ exercicia nulla: qd̄ ergo est in alijs vbi vite inocentia: r̄ ḡiaruz ac v̄tutū copia tam imensa Verutamē hoc modicū qd̄ exptus sū: put dederis pferaz: vt in huiusmodi pleniorē a te habere posis directionē pmissorꝝ. Igitur o sūma bonitas cū faciē tuā gratiosaz: bonitate r̄ suauitate plenā a me auertis: cū internā cosolationē subtrahis: r̄ lumen in manib⁹ abscondis: tūc aia niisera subito immutat̄ r̄ velut lan guida r̄ tabescēs efficit. Asſitudo exide corporis subsequit̄ r̄ cor dis duricia ac spūs tristitia sentit. Tediū quoddā virulentū oc cupat fines meos: ita vt tedeat aiam meaz vite mee. Omnia q̄ videns vel audiunt̄: etiā si bona fuerint nauzeaz tūc puocat sp̄ ritualē. Recessus etiā tu⁹ horrorē loci: celle fastidiū fratrū parit̄ mecum cōmemorantiū aspnationē inducit: r̄ aia mea dormitare incipit pre tedio: vt iterdū ex pusillanimitate spūs nesciat vnde veniat aut quo vadat. Experiētia insup certissima p̄suasum ha beo: me tūc eē ad vicia p̄cliuorē: ad resistenduz tēptationibus debilem: r̄ ad omnia exercicia spūalia minus valeutē. Qm̄nis

qui me illo in tpe quesierit: vacua domum inuenit. quod bonus p[ro]fa
 milias omnes domesticos b[ea]ndictione et hilaritate repl[et] abcel-
 sit et domiciliu[m] vacuu[m] dereliquit. At vero cu[m] p[re]clarus ille oriens
 splendor etne lucis in medio tenebrarum cordis mei exurgens et
 procedens pulcre exorit. Omnia mutatione dextere excelsi: tunc oes me-
 lancolice complexionis nebulosa c[on]geries dissoluuntur: et nox caligi-
 nosa sicut dies illuminatur: tristibus cunctis submotis. Et ecce cor
 risu[m] profundus: os iubilo replet: gaudet anima: serenat[ur] conscientia: plau-
 dunt cu[m] tripudio oia ossa mea: deum simul laudantia ac dicentia:
 quoniam bonus: quoniam in seculu[m] mia eius: et cantent in yuis domini: quoniā
 magna est gloria domini. Tunc icipit voluntas pre gaudio festinans: ra-
 tio pre exultatione solenizare: ita ut tatis gaudys ifusus: nuntius
 iurasseni q[uod] h[ab]et diem luminositatem tam insigne resurrectiois domine
 ob p[ro]coniu[m] orbi terrarum stellifer orbis adduxisset: nimirus cu[m] me
 extinctu[m] putauerat oriebar ut lucifer: et habitatibus in regione
 umbra mortis lux orta est eis. Tunc oia q[uod] prius dura et aspera et
 quodammodo impossibilia videbantur: dulcia reddebantur ac leuia.
 Jejunium dulce: vigilie breves: cunctaque exercicia p[ro]ua videbantur
 pre amoris magnitudine. In ea quoque hora gratiae spualis: vita emen-
 dare: mores corrigere: ac multa bona facere propone: q[uod] gratia rece-
 dete bene minime ad effectu[m] p[ro]ducere: anima replet caritate et virtute:
 ac dulcedine tamquam profundus: ut pene seipsum et omnem ceterorum obli-
 uiscatur: meditatio[n]es melliflue ad libitum confluunt: lingua infantul[er]e
 diserta efficit: corpus pigrum ad mandata dei promptu[m] reddit: et ut
 breuitate dicatur: tanta est gratiae copia ex omni parte distillans: ut omnis qui pe-
 tit accipiat: et qui querit inueniat: et pulsantibus aperiatur. Tunc cunctis
 visibilibus altior efficitur: oia temporalia calcasse: et in atris cele-
 lestis hierusal[em] me stare arbitror: ita ut auspicia quedam et inicia
 futuri seculi quodammodo incipiatur gustare. Omnes enim effectus
 in amoris gaudio uniti: in sola conditoris fructu[m] quiescunt. Hec
 inquit et his similia in penetralibus cordis geruntur: utrum autem ex
 me vel ex te per **Sapientia** hereditatio tibi ex te in me
 to informari: **Sapientia** tantum auxiliu tuu[m] ex te non
 nisi deficies: et ad nihil tendis. Hec autem et his similia per presen-
 tiam meam tibi noueris concessa. Nam hic est ludus amoris: quez
 in anima formosa **Discipulus.** Et quis est ludus
 habere consuevit. **Discipulus.** amoris:

Sapientia Ludus amoris est gaudiu[m] et dolor: qui sibi
 uicem ex partia vel absentia dilci succedit. Hoc enim proprium amoris esse solet: ut quantus sit presente

Dem 8

amabili latecat: receden **Discipulus.** ^{Dic ludus}
te vero magis p̄cipiat, amoris non
mihi videſ eē gaudy: ſz meroris. **S**z obſecro te: putas ne ſi ab
bac viciſſitudie viſitatoři ſi b̄ tpe aliq viatores p̄uilegio ſinglari
excipi **Sapientia.** ^Daucifſimi nimirū: tanta diuina
antur **Sapientia.** ^Rum in boie p̄cipatio ſtabilitat̄
eſt q̄ſi quedam in **Discipulus.** ^O q̄ ſūt illi: vel cui
choatio etnitas. **D**iscipulus conditiōis: q̄ ad tan
tam cōformi **Sapientia.** ^Dy ſunt q̄ videlicz puriſſi
tate pueniūt: **Sapientia.** ^Mis affectib⁹ ab iſiniſ ab
ſtracti: t longo iā vſu t exercicio deiformes quodāmō effecti:
diuiniſ rebus cōtinue vniuſ: q̄ p̄ excessum mētis pfectiſſime
omne mediū diuidens deū t animā: tota alacritate deponuerit.
Discipulus. ^Dum hec audio: altius ingeniſco: eo
q̄ a talib⁹ in vita t experientia adhuc
tā longe me eē cognosco, pinde q̄ hec pfectiōis ſuma facultatē
meā excedit: volo a te ſcire qualit̄ **discipulus** exptus in huius
modi viſitatiōe. **Sapientia.** ^In die bonorū ne īme
ſe debeat tenere. **Sapientia.** mor ſis malor: t ecouer
ſo: vt ſic te quidē nec in pſentia grē vltra modū extollas: nec in
absentia vltra q̄ expedit dep̄mas: ſz velut ayoch vtraq̄ manu
vtaris p dextera. **S**i adhuc es nouella plātatio: t affidua irriga
tione necessari⁹ es: saltē hoc facias: vt hāc viciſſitudinē non ipa
tienter feras: licet faciem meā ſemp inqrere debeas diligenter
Discipul⁹. ^O ſi iſpicer velles ſcires vtiq̄ q̄ diuturna
dilci expectatio magna cordis ē afflictio.
Sapientia. ^Paud dubiū hāc rotā amoris volubilez
ſuſtinebit q̄cūq̄ amare voluerit: nec mi
rū: neq̄ enī mūdi huius amatoribus ſemp pſpera. ſz etiā iterdū
ſuccedūt aduersa: q̄ ſi forte minus exptus es: inq̄roga quēpiaz
ex eis: dicet tibi: q̄ laborabit oīs q̄ amare voluerit. **S**unt q̄dež
nōnulli amatores nimiu vtiq̄ molles: qui dū amoris ad horā in
ſeruiūt vt amatores ſz fine labore eē volunt: q̄bus ſi ſtatiſ iux
votū aura optata nō arriferit: a ceptis cōtinuo defiſtūt: t hy ad
fructū amoris miniime pueniūt: eis tanq̄ indignis diciſ: mili
cie ſpecies amor ē: diſcedite ſegnes. ^Proinde feruidus amator
vt ad fructū amoris deſideratu pueniat: debet eē ſedulus: lōga
nimis: obſeqoſus: nec facilē defiſtere debet: etiā ſi mijle viciib⁹
repulſam patiaſ: ſemp existens bone ſpei: cogitās q̄ labor iprob
bus oīa vincit: quid mollius aqua: qd lapide durius: t hic fre

quēti ictu gutta cauāt. **E**t vt rumores tibi bonos: t veris amatoribus ad audiendū delectabiles subinferā: noueris q̄p hec diuinissima pro qua laboras spōsa: rogari vult t obsequijs delecat. **Q**uis ve taz subito in rebus caducis obtinet qđ amori placet. **R**oget pinde t postulet t obsecrat: nec etiaz defistat. **E**t ego ei vere introitū iuxta cordis votū pmitto. **N**on ē enī innēta in oibus finibus israel: q̄ tā facilis sit ad exorandū: tā p̄mpta ad exaudiendū: t ad reddendū tā pia: sicut hec tua diuinissima spōsa. **E**n enī p̄e magnitudie amoris se cohibere nō valet: nō potest expectare donec rogef: s̄z p̄occupat se q̄rentes: t se priorem eis ostēdit. **S**tat in foro in medio platearū: in foribus portarū: dat vocē suā: oēs alliciens: t ad suū trahēs cūctos amorez: qui me amare voluerit: omni tēpore me suā amabilē spectare studeat: sicut t ego iugit meū amatorē spectare cōstueui. **S**iquidē nescit vtrū ab oriēte vel ab occidēte seu a septētrione aut meridie vniat quā prestolaf. **I**gnorat etiā an mane aut meridie aut galli cantu ostiū pulsat t aperiri petat. **N**ā sepius dū anim' me qren do anxius existit: q̄rendo nō iūnit: s̄z cū minime putauerit dilectū presentē: semp enī cupio dilectā amorī eē apertā t patam nec ea de suis plus q̄z de mea dignatiōe yolo cōfidere: porro n̄ sufficit vna horulaz tēporis cū dilecta expendere: s̄z necesse ē se pius vacare t videre: q̄ eius occulta susurria vult intelligere: t presentia eius potiri desiderat p̄ciosa. **E**t vt dulcibus his sermōnibus vba icrepatoria: nō tñ minus amatoria misceam⁹: argui valde te oportet q̄r vere de huiusmodi exercicijs amoris reprehēbilis es. **C**ur p̄chdolor tu q̄ miliciā amoris assumpsisti: q̄ hāc nostrā p̄phetiā professus es: t eius dulci iugo humerū tuū supposuisti: cur inq̄z vagabūdo corde t oculis tremulis: ac in fines orbis frē rotatis stare corā tanta spōsa presumis? **Q**ue īde fessio aspcū: serena t gratiosa facie iugit te p̄spectat: nec oculos suos vñq̄z a te auertit. **D**e verecundū ē singulis q̄busq; audituz prebere: vt nō possis q̄ dei sapia in te loquit̄ audire. **O** q̄z turpe ē discipulo amoris seip̄z tñ obliuisci: vt eius nō aduertat vba ī terna cuius vbiq; circudat plentia. **M**erito pinde tanq; ab indigno se subtrabit: cū te nō in te nec in se: s̄z extra te t extra se ī mudi strepitū iūnit: t ideo q̄so hoc emēdare niemēto: ppende q̄z indecēs existat si aia qcc̄z in exterioribus q̄rat q̄ regnū dei ī tra se portat: regnū q̄ppe dei intra nos ē: qđ ē iusticia pax t gau dium in spiritus sancto.

Dem 8
Quare diuina sapientia suos caros in hoc mundo permittat
tam multipliciter tribulari

Testus quidez tu es si dispue
tem tecum: veritatem multa loquar ad te: quare via ipo
rum speras: bene est oibus qui preuaricant et male agunt:
plantasti eos et radice miseris: perficiunt et faciunt fructum. Materiam
multifariam ventilatam et frequenter discussam ac reuersatam opus non
est resumere: sed refrigeratio tribulationum: aduersitatum iteratio: re
plicatione querulosa quam aduersum te rector orbis exposcit. Nun
quid enim vane ostentatiis spiritu homibus suadeo: deus scit: aut nun
quid contra hominem disputatio mea: aut ad hominem: et non magis
propter refrigeratione ardoris cordis contriti et humiliati: et a pue
ricia usque ad hanc diem passionibus et miseriis vexati: aut quis non
similia vel maiora passus compati sciret sicut tu qui ex his qui passus
es compassione didicisti: sic enim cecus natus de non visis coloribus i
pfecte silogizat: sic qui non est passus aduersus: tanquam exceptus minus
perfecte de tribulatiis iudicat. Aut quo possent credere habentes q
rum domus secure sunt et pacate: et non est virga dei super eos qui ducunt i
bonis dies suos: delicate nutriti: in solacys educati: robusti: sani
felices: dignitatibus honorati: gradibus subleuati: bene pentati: quodru
viscera plena sunt adipe: et medullis ossa rigantur: his qui habent mem
bras vacuas et noctes laboriosas: qui nocte et die repletur doloribus
et iugis in amaritudine aie sunt: quibus foris pugne: intus timores:
quos nec finis ad ictum oculi descendere: cum et nocte humane deputata qui
etiam in inquietudine eis propter timores nocturnos conuertatur. Non
temporalis ab eis tollitur: gloria mundi frustratur: despicabiles inter
multos redduntur: obprobriis saturantur: traduntur in pueribus et in
exemplis: fiuntque omnia pypsimus usque adhuc. O quam bene sapiebat qui
hunc eadem sentiens dicebat. Sunt iusti quibus multa proueniunt
quasi opera egerint ipsorum: et sunt impiorum qui ita securi sunt quasi iu
storum facta habeant: amor tuus videatur esse sicut volumen volans:
quod gustatum quidem in ore est sicut mel dulce: comedetur autem ama
ricari facit ventre propter labore: amor tuus cocomitantem. Elementa ac puerilia amoris tui sunt tribulaciones ac miserie. Pri
mus namque passus accedentium ad te: prima pagina te legentium pri
mus erexitur ac iocale te diligenter istud. Hili accedes ad seruitur
te dei: sta in timore et prepara animam tuam ad temptationes bene dic ad temptationem
ve ad miseriem et tribulacionem: ita ut octis diebus militie tue sis
in afflictu et calamie et fortuna tibi raro aut nunquam optima arrideat

Non de oībus loquor. **T**u scis dñe quos ad hoc opus taz stren
nuū elegeris. **S**i sanitate ac robore aut elegātia gaudēt corpali
multipliicē flagellati cōtinuo incipiūt deficere: t vel exquiitatis
castigatiōibus v̄l grauiissimis infirmitatib⁹ oppresi languescer
cogunt. **S**i aurū eis ē vel argentū: fures veniunt t furant: vel
qd difficilius ē affectū ei⁹ ab ip̄is rescindis. **S**i possēs iōes agro
ru t vineta aut oliueta eis sūt: cūqz alys prospēra arriserit aura
hec grādo vel pruina cōsumit. **R**esiduū eruce comedit locusta:
residuū locuste comedit brucus: t residuū bruci comedit erugo
vel rubigo. **D**ñe dabis eis: qd dabis eis: panē artū t aquā t bre
uem. **D**ic ē cibus ille regius q sequit̄ seruos tuos: si transit ma
ria: vētus cōtrariaſ: si p terrā ire disponit: si multis dieb⁹ celuz
tre serenitatē cōcesserat: ecce cū hic tu⁹ vt sic loquar miser ama
tor ad lucē venerit: t ad viā se pauerit: cōglomeran̄ nubes: fra
imbribus pfundit: vt vel pluua vel estu nimio: aut etiā gelu i
tempato seruus ille tu⁹ affligitur. **M**ira res t stupēda: nūc mu
res in occulto ip̄z nō sinūt qescere: nūc milui in celo cū ad lucē
pdierit: aut etiā corui crocitantes in ip̄m quasi subsannatore i
pingunt t sine taceat sine rideat displicet. q si quis cōtra eū etiā
tacentē t nullū v̄bo aut facto ledentē se erexerit oēs concurrūt
ad maledicendū: linguas aciūt: t velut rabidi canes lepusculū
plebeni inualidaž t se oībus substernentē inseguunt lacerāt ac
discerpūt. **H**3 vt etiā hec de tua ḡia inferā: ecce ip̄i dicūt: diligit
deus odiētes se: t odio habet diligētes se: bona istis: mala illis
largitur. **E**t qd his maius ē: tu qq; index iustus partē aduersaz
sic te fouere ostēdis vel simulas: vt oīno taceas quasi tibi nō sit
cure de tuō subuersione seruoz: sic perit iustus t non ē qui re
cogitet: t qr ip̄ius pualet aduersus iustū: ppter ea egredit̄ nunc
sicut olim iudiciū puerum. **N**ōne t hec quasi ipatienti aio con
querebas: ille amabilis re t noīs int̄pretatione ppheta dñi qui
dicebat: quare nō respicis sup iniq̄ agētes: t taces deuorāte im
pio iustiorē se. **E**t ecce bene agit: t maledicā recepit: tibi p posse
seruit: t vitam ei⁹ inuidus despicit: derisionib⁹ a legis transgres
soribus vrget: porro a seip̄o mille castigationibus tribulat. **E**t
qd his adhuc maius ē. **E**cce sathan a facie tua egreditur: t ei in
oībus qd q se verterit infidiat. **O** custos hoīm: o īmensa dei pi
etas: quo hec multiformia mala in tuis dilectis sustinere potē
ris: aut quo hec vides t similia t nō adiuuas. **Q**uaprof̄ t ego
nunc in tribulatiōe spūs mei cōfabulor tecū in aniaritudie aie
mee: tu enī solus labore t dolorem cōsideras t scis: qm̄ non ex

Item 8

animi levitate s; ex plenitudine amaritudinis aie mee vba hec
dolore plena pcesserut: q gemitibus tantis intcipiunt. s; t lacri
me decurrētes poccu **Sapientia** **Delicat⁹** miles es
pāt stilum scribentis + **Sapientia** qui aduersa tantū
formidas: s; necdū quidē vscq ad sanguinē restitisti: nec i valle
pugilū vscq ad mortē decertasti: nōne vir tu es? Sed p̄pudor
velut rinoceron audacissim⁹ es tu tēpore p̄speritatis: s; tela ara
nearū fragilioz aduersitatis tpe: bellator iuictus ad exercenduz
se t pbandū tribulationē t miseriā inuenire desiderat: an non
vcre gloriabaf q dicebat: liben̄ gloriabor in ifirmitatib⁹ meis.
Nam nisi pcesserit pugna: nō potest eē victoria. Hibernator na
uis in tēpestate dinoscit. In acie miles pbaf. Delicata iactatio
ē cum periculū non ē: afflictio in aduersis probatio ē veritatis.

Discipulus Nunquid ego solus hāc cōtra te mo
bulationib⁹ similiē oppresi sūt q mibi qzq in hoc cōsentiuunt: ita
vt t si te ratione supare nō valeo: copiosa multitudie testiū con
uincā: nōne facilius eēt vna hora capite puniri: qzq cūctis dieb⁹
prop̄ te mortificari. Nec mibi opponas aut respōdeas q forsi
tan hec mala ideo patimur: qr peccauim⁹ tibi t mandatis tuis
nō obediūm⁹: nūqd enī nos soli pctōres: nōne pctōrib⁹ abūdā
tia ē: filijs aut tuis d̄sertio: atqz iusti puniūt t ipy florēt i mūdo.

Sapientia Sicut dilexit me p̄i t ego diligo meos.
nō ē discipulus supra magistrū. Si mun
dus vos odit: scitote qr me priorē vobis odio habuit: s; t nihil
noui tibi accidit qd materia debeat eē tristiciarū: cōsuetudinis
nre ē electos quosqz maxime viriles animos virtute robustos
tēptationibus pbare. Cur igit̄ quasi insolituz tibi aliqd accide
rit vba multiplicas: t qrimonias tam arden̄ exaggeras: iuol
uens sentētias sermonib⁹ imperitis. Respice quis iter electorū
numerū: hor̄ videlicet: q deo singulariē placuerit i h̄ mūdo trā
sueit sine pbatōe. Sufficiētiā inqt iob audist] t finē dñi vidist].

Discipulus Nunc si dicere licet habeo quod volo
ro: t pp̄ter qd ex itimis ingemisco t suspiro. Audi queso seruū
tuū. Ecce ipi dicūt: non ē salus illi in deo ei⁹: vani sūt qui ser
uiūt deo: t quare: respōdent: q prop̄ hāc causam prefatā vide
licet iustoꝝ tribulationē cōtinuā: subiugentes nihilomin⁹: q p
tanto tam paucos habeas amicos: eo q cū eis huiuscemodi lu
do ludere soleas. Neu me flebilem t infelicem: hoc ē quod me

gibdolor et nūc pridē multotiens amarissimis lacrimis flere cō
pulit: et tristiciā mibi sup tristiciam adduxit: dominus videlicet
spūale: et frustratio laboris mei: quo frustra erga p̄ximorū salu
tem desudaui. **L**um enī plerosq; cū maximo labore ad cōuerſi
onē ac frugem melioris vite traxisse: et ipos cū dolore pturie
do ac dulcit in humeris portādo: et lac cōsolatiōis eisdē teneris
sub annis p̄cibēdo: atq; meipm totū in obsequiū ipis tribuēdo
multa aduersa valde sustinuissim: cū dies tui consueti tēptatio
num scz et p̄bationū eis supueniſſent: vt p aquā et ignem trāſeu
tes educerent in refrigeriū: nōnulli retroſū abierut post satha
nam dicētes: durus ē hic sermo et quis poterit eū sustinere? **E**t
illud qd iuxta vulgare puerbiū dī difficile ē diu eē bonū: et sic te
miseri in dominū suū et i miseriam meā drelinquētes se rursus
noxys i **Sapientia** ^{Dec} questio illoꝝ solct animos
plicat. **S**apientia p̄mouere: q̄ parū fidei vel scien
tie possidētes: merita scōꝝ que nō in p̄ſenti redduntſz reposita
sunt in futuruz: arbitrant̄ in huiꝝ tēporalis vite breuitate resti
tui: nesciētes iudicia dei iuestigabilia: et pfundū diuiniarū sapie
et sciētie dei: et q̄ nō ita videat deꝝ vt homo: homo enī tñ p̄ſen
tia respicit. deus aut̄ futura et eēna cognoscit: tu aut̄ in nr̄a spūa
li phia alit̄ instruct̄ cōſurge: cūcta viſibilia mēte ſupgrediendo
que ei vidēnt̄: tpalia sūt: q̄ aut̄ nō vidēnt̄ eēna sūt. **S**urge igif
de viſcosa obſcenitate tpaliū delectationū: aperi oculos menta
les et vide qd ſis: ybi ſis: et quo tēdas. tūc pfecto horū oīm ratio
nē habere valebis. **T**u nāq; es ſpeculuz diuinitatis: eo q̄ in te
principalius q̄z in ceteris creaturis reluceat imago trinitatis:
eo q̄ eius imago in te resplēdeat: exemplar eēnitatis: eo q̄ ſui
olabili corruptiōe gaudeas. **E**t ſicut ego in eēntia mea ſum inſi
nitus: ſic deſideriū aie tue ē velut inēminabilis abyſſus ad cuiꝝ
repletionē oīa ſimul gaudia mūdi nō ſufficerēt. ſicut nec ynica
gutta oceanū ſua exiguitate replere poſſet. **D**einde aduertere
debes ybi ſis: qz in valle miserie: in exilio: in peregrinatiōe ybi
bona p̄mixta malis cōtinua v̄tigine iuoluunt. **R**ifus bic dolof
miſceſ: et extrema gaudiū luctus occupat. **N**ic nenipe mundus
ſuos ab inicio ſefellit amatores: dū eis proſpera p̄misit: et aduer
ſa retribuit: qd et ſimilē nūc q̄z facere nō deſiſtit. **S**ed ad pleni
orem oīm p̄miſſarum pturbationū amotionē paululū nobis ſe
cedendum ē: et ad fidei principia latius recurrentum.

De cruciatibus infernalibus.

Factum ē autē post hec et ec
ce discipulus cepit cogitare dies antiquos: et annos et
nos in mēte babere. **L**ūq; pfunde se colligeret: et a sensi
bilibus put potuit intellectū abstraxisset: apparuit in visione fi
dei oculis a longe quasi qđam regio vmbrosa ignota et multuz
terribilis. **L**ūq; tremescus quidnā hoc eēt inqreret: respōsum ē
ei. Regio hec vt vides distincta: locus ē penarū futurarii: quaz
diuerse aie post egressum a corpe pro diuersitate culparū in pe
nam sortiunt: qđam ad iparum purgationē: quedā vero ad et
nam dānationē: et put sibi ea tūc demōstrata fuerint. **V**ec aut et
his similia tam horrenda et imania fuerūt tormentorum genera: vt
nulla sufficeret hec lingua narrare: aut vllus sensus mortaliuz
possit ea plene estimare. **L**uni aut ad se redisset: et quasi de alio
mūdo vt sibi videbaſ ex motiua visiōis presentia venisset: pre
nimio frōre et errore velut homo semiuiu? aliqđiu iacens: in
seipo contabuit. **Q**uedā aut ex his solū fidei cōibus oculis con
spexit. **R**esperxit igit: et ecce de predictis locis fetor itollerabilis
exoriebaſ: mallei resonantes audiebant: tenebre pfundissime
densabant: et videbant ibi facies demonū horribiles. Ibi erat
planctus: et gemit⁹ et altnantia mala: ipios sine pietate discrepa
bant: ab aquis niuiū transibāt ad calorem nimiū. **C**ōsiderabat
int̄ hec equitatē et magnitudinez iudicioz dei: et int̄ cordis se p
mentis angustias: ac sudoris guttas: q̄ ipm ex horrore visiōis
penetrauerat: aduertebat: qm̄ p que peccauerat qs: p hec et tor
quebat. **U**n et illi q̄ in vita sua insensate et iuste vixerant: p hec
que coluerat torniēta recipiebant. **R**aptores nāq; et pdones ac
eorum cōplices: et hy q̄ paupes et amicos dei dum adhuc viue
rent spoliauerūt: vel p exactiōes indebite affixerūt: ad patibu
la quedā infernalia supra humanā estimationem penalia rapti
violē suspēdebanſ: et ibidem torq̄banſ: nec tñ moriebant: s̄
modo indicibili cruciabant. **N**onnulli etiā qui sub habitu agni
no mentē occultauerat leoninā: q̄ velut canes rabidi seruos di
per obprobria et maledica aut vba turbatiua molestauerat et cō
fratres suos iniqua psecutiōe leserant: ibidē a canibus inferna
libus amarissimis morib⁹ corroderebant. **I**bi supbi sepultura
asini in iferno despectiue sepeliebant: et tāq; cadauera putrida
ignita piecti obprobrio semipifno qđ nunq; delebit addicebāt
Et pro glā tēporali et mentis elatione qua ceteros inflati preire
ambiebāt: tanta penarū mole ac pondere premebantur: q̄tum

30.

aliquis premi posset qui maximam turrim supra se haberet. **H**i
buli vero et crapulosi: et qui vetri suo seruierat: velut lupi fame
lici fame incredibili: ac siti intolerabili affligeban: cupientes gut
tani minimam aque frigide per refrigerio lingue sue flamarum incen
dio aduste recipere: et nemo illis dabat. Sed demones tefrimi
cum fitulis ardorebus iuxta eos stabant: et potu quendam sulphureus
plumbo liquefacto simile: nimio calore estuantem per eos in ven
trem ptusum fortiter infundebant. **L**uxuriosi quoque: et qui in delitibus
carnem suam enutriuerat: et in obstinatiorum sua perdurauerat: a serpente
tibus deuorabantur: et a bafonibus ignitis aculeis ipsis ad viscera
torquentur. **Q**ui carnali ac freno amoris dediti fuerant utriusque
serus: terra infernale per dolorem mordebat: quoniam eos demones
nimium affligebat: nam spicula ignea habentes et estu vehementissi
mo eos insequebantur: vulneribus eos seuisimis repleuerunt. Sed et
socias in culpa: socias habuerunt in pena. **S**upra modum autem cu
pidi et auari ac questuary male torquentur: nam in foueis metallis
bullientibus plenis balneabantur: et exilire cupientes absque misericordia rei
pingebantur. **J**udicii durissimum his quod peractum fiebat: fortioribus au
tem fortior instabat cruciatio: et potentes ibi tormenta patiebantur po
tentem. **Q**uis dicere quod tantum ibi iudices impy: rectores iniqui:
clerici turpis lucri cupiditatem monachi lascivii: laici violenti: mulie
res peccatores: saltatrices et ambiciose: et diuersi quocum falsi christiani pe
nas varias habuerent. **D**eum quod miserabiles rugitur et clamores da
bant lamentabiles: ita ut sola visionis huius afflictio oculum penam
mudi quodammodo excedere videref. **N**am et multitudo ursorum
infernali et audaces leones: et noui generis aialia ira plena: ig
noteque bestie vaporum ignium spirantes: odorum fumi perferentes: et hor
rendas scintillas ab oculis emitentes: mortuam amarissimo eos
dilaniauerunt. **T**andem multi ex his in puteum abyssi de quod funis
horribilis et fetor intolerabilis exhibebantur: aspectus eorum ve
luti ferrum candens in modum fauillarum exardebat et a demonibus rei
pingebantur. **M**inaducates linguas suas per dolorem: et blasphemab
ant deum celi per doloribus suis et vulneribus: et non ergerunt penitentiem
ex opibus suis: vinculis tenebrarum et longe noctis copediti in ob
scuro ac tenebroso obliuiois velamento tenebantur. **S**onitus descen
dens conturbabat eos: et psone tristes apparantes paucorem cisicu
tiebant: nec syderum limpide flame illuminare poterant nocteque illam
horrendam. **V**na enim cathena tenebrarum oculis colligati erant. **O**mnis
orbis frarum limpidi illuminabat lunine solis: illis autem suppo
rita erat grauis nox imago tenebrarum. **I**psi autem soli sibi erant gra
fij

Item 8

fol. c 11.

115^a

4

uiores tenebre et fumus tormentorum ipos ascensurum est in scela sclorum
Post hec vox quedam desuper quasi tonitruum audiebat: quod insultando et quasi exprobrando dicebat. Ubi nunc sunt hi: quod ab initio a diebus antiquis mundo huic toto seruierunt desiderio: quod voluptuo se viuentes varijs desiderijs se subdiderunt. Etia quod per sunt illis nunc oia que tanquam umbra velociter praesierunt: quod breuis delectatio tam longa restet post se trahit eocene miserie. O stulti et vecordes ubi nunc verba illa quod cum leticia tanta et cordis tripudio dicere solebatis: venite et fruamur bonis quod sunt: et utramque creatura tanquam in iuuentute celerit. Quid itum nunc dulcia umbras. quibus tam celeriter perfruisti estis. Siquidem nunc a contrario plagere vobis conuenit et plangendo exclamare ac dicere: ve ve nobis iam nunc et ineternum: ve quod nati sumus: nec ultra mori valeamus: ve quod male torquimur: nec a tormentis umbras liberabimur. O quis est qui ista recognitet supplicia: et nostra ad cor ponat tormenta: hec enim talia sunt: ut quod quid in mundo horribile excogitari posset: his comparari in crudelitate non valeret. O quam felix coincognatus post gaudia huius mundi non abiit: quod non respexit in vanitates et insanias falsas: nos insensati vitam illos estimabamus insaniam et fine illos sine honore: quoniam computati sunt infra filios dei: et inter electos sorors illorum est. Ergo errauimus a via virtutis: et iusticie lumen non luxit nobis: et sol intelligetie non est ortus nobis: lassati sumus in via iniqtatis et pditionis et ambulauimus vias difficiles. viam autem domini ignoramus. Quid nobis perfuit supbia: aut quod diuinitarum iactantia contulit nobis: transierunt oia illa tanquam umbra: transiit quod tempore fuit. sed per dolor nunc remansit quod in eternum manebit. O eternum nunc fine habiturum: perpetuum mortis supplicium. O finis sine fine: mors grauior omni morte semper mori et non mori non posse. O mihi per dilecte quod me in hunc mundum genuisti. O dulcis mater quod maternis uestibibus me lactasti. O vos oes amici mei et soci dilici: valete nunc viscera mea: quod adest hora illa separatio amarissime: quod amarior est omni morte: vale telus: valete soci quod tam benigno fauore colui: en ducinur ad horrendum infernale suspenditum: ad supplicium trahimur metuendum nunc vos de cetero cum gaudio visuri. O lacrime incessanter perfluite oculi plorante: et oia viscera mea vulnate super hoc felicissima separatione: quod est a summo bono: a facie illa gloriosa et iocunda: et a corpori angelico: nec non illo felicissimo electorum numero: ponendis ad illam misericordiam et maledictam ac crudelitatem damnatorum turbam sine fine cruciandam. O manus copiosus sonitus. O cordium multorum gemitus intimi. O stridor dentium: et fremitus spirituum imensus. O ploratus

31.

et vulnus multus. O in eternum permanens clamor: quod semper durabit et nonque finem habebit: quod semper renouabit et nonque exaudiatur: oculi nostri miseri nonque aliud videbunt nisi misericordiam. Aures nihil aliud audiunt nisi ve ve atque tristitia. O pia corda istud intiminabile et crudele ac eternum ve respicite lugete et flete. O mortales cadite super nos: colles operite nos: quod sustinetis: quod expectatis: abscondite nos a facie illa tribuli furoris domini: a vultu ire glorie dei heu heu. Cur non hec maxima mala futura nobis preuenire cù robur affuit: cù tempus aderat oportuni: utinam de illo tempore toto utiliter expessum supeet nobis vel una horula tate pene in remedium accessa. Sed heu sententiante diuina iusticia: perclusa est nobis salutis via: negata materia: spes omnis ablata. O dolores et miserie et in eternum permanente angustie in terra hac obliuionis: ubi nullus ordo: sed semper terror horror inhabitat. Quid plura: nos miseri et miserabiles tam affligimur et dolemus de illo ve eterno: ut qualiscumque terminus excogitatus dummodo finitur: eet nobis solatius. Unum posito per impossibile. Quod est aliquis lapis molaris adeo magnus quod ybique circumferentiam celi cotingeret: et quod aliquia minime quantitatis post centum milia annorum venies a lapide predicto soluendo tamen per rostrum suum auelleret: quantum est pars decima milii: et iterum post centum milia annorum curricula sicut prior scilicet una particula de decem: et sic per singulas partes: ita quod in decies centenis milibus annis non plus diminueretur quantitas lapidis: nisi quantum habet in magnitudine granum unius milii. Enim per doloros nos miseri multum grati eam: quod post talem longam et plenam consumptionem totius lapidis: fine haberet sententia nostra esse damnationis: sed heu hec cadere consolatio miseris a diuina iusticia penitus negata: hucusque miserorum yba damnatorum. Taliter igitur filii ibi flagellabuntur quod hic a flagellis filiorum excipiuntur.

Discipulus. O iudex tremede ecce nunc anima mea ex hoc quod visione horribili trita et perstrata est: et genua dissoluta: ut vix subsistere possim. O deus meus adiutor meus. O mi deus ergo ne auerte obsecro furorem tuum a me. Absit a me hec esse damnationis sententia formidolosa. Quod si aduersa me oportet sustinere: fiat voluntas tua hic in me: huius a me licentia plenissima habeto: nec querulosum discipulum de cetero in me habebis: hoc solus facias ut me a te ineptum separari non permittas.

Exurge gloria mea: exurge psalterium et cythara: exurgam diligitulo feliciter prosequi.
De gaudiis super celestibus.

Ecce nunc psalteriu*m* iocundu*m* adducimus: in cythara suaui tibi psallimus: dulcia modulamina damus: ut omni tpe quez patetis pstrato ac dolore pulso: te ab iferis ad superos cu*m* gaudio extem*m*. Nuc ergo cosurge cosurge: oculos metales attolle. alas desiderioꝝ excute: et te ad volandu*m* sup penas ventoꝝ dispone. Leua oculos tuos ad oriente: et respice q̄ tibi demōstrant. Ut̄ terrā pmissionis immortalitatis locū: celestē patriā: padisum voluptatis: et regnū etne felicitati. Nimirū i hoc mundo aduenias et peregrin*m*: et ideo tanq̄ pegre cōstituto pperandu*m* tibi ē ad caroꝝ numeru*m* tam copiosum: q̄ te magno cu*m* d̄siderio expectat ut te dulcē recipiētes beatis amplexibus secū cōsedere faciat in eternū. **O** si scire posses q̄nto affectu tibi iugis exoptant: ut i celestibus adhuc castris cōstitutis ad pcellas et turbines mundi nulla trepidatiōe mouearis. s̄ robust⁹ venator corā dñō existēs ac belliger miles sic strēne ac prudēt in cūctis agas: ut nulla te moueat pspera: nulla frangat discrimina: nec pterreat aduersa: q̄ ipi tam fortis tam felicit supauerūt: et nūc recogitat dies illos et annos afflictioꝝ sue in cordis dulcedine: et reuera q̄to h̄ pro noīe saluatoris maiore sustinueris labore: tāto in efnitate potioreꝝ recipies mercedeꝝ. **O** q̄nta glā sublimabit: et q̄p eximio honore extolleſ bic miles: q̄ a rege tāto de patietie triūpho constatiqueꝝ pconio corā p̄e dilecto in celesti solio: angelox vallat⁹ collegio cōmēdabit gloriose. **C**ū q̄nta glā putas fulgebit victorie corona cu*m* labore tāto adq̄sita: sole clarius: sydere q̄q̄ celesti limpidius micabūt vulnera liuores et vulnerū stigmata p noīe meo hic recepta. **N**orro in illa celesti patria tāta tibi manet nobilis pslapie amicoꝝ fidissima turba īnumeꝝ: ut etiā alienissim⁹ quisq̄ ipoꝝ vera dilcione ppinquis tibi iūgat: atq̄ sincera caritate plus te diligt: q̄ quis mater hic suuꝝ diligat vnigenitum.

Discipulus **O** princeps celestis curie: q̄lo de hac celesti patria adhuc plus digneris disserere ut et ipsius i me desideriu*m* augeat: et amplior cōferat patietia i aduersis. **E**ya dñe mi q̄liſ queso ē illa regalis aula disposita: vel q̄ ciues ac ciuitatis tante municipes: aut nouerūt ipi ea que circa nos aguntur ut tua sonare verba videatur.

Sapientia **J**am nūc eleuare: cosurge: et cōcito gradu mecu*m* pge: et ducā te ad locū quē d̄siderat aia tua: ibiq̄ videbis diuinoꝝ mirabilu*m* pfundissima misteria. ecce supra octauā sperā q̄ longe plus q̄ cēties milies maior est omni fra: ē quoddā adhuc altius celū qđ vocatur empyreum.

Divisa

Pratičia

32.

ob eximiā sui luminositatē sic dictū vniforme: imobile: lumino
ritatis pfecte: t capacitatis īmense. Nec ē illa regalis aula: curi
a cœlestis spirituū beatoꝝ. Vbi me simul laudant astra matutia:
t iubilant oēs filij dei: ibi sedes celestes ac throni luminosi po
siti sunt: de qbus ille infelix numerus spirituū malignoꝝ corru
ens: electoꝝ numero repandus erit. **V**ide nūc illā ciuitateꝝ glo
riosam atq; sublimē: ex auro gēmisq; mirabilē rutilantē: de cu
iis portis odor nimirū recreatiū enianat: platee eius cōstrate
sunt auro purissimo tanq; vitro plucido: fundata ē in saphiris:
iaspidis ppugnacula ibi puirescut: ipa viuis ex lapidibus ē con
structa: floribus cōstrata: margaritis lucētibus pornata. **O**ame
nitas cūctis āmiranda. **S**ed qd diutius te p̄traham: tu ipemēt
nūc palam aspice oculis tuis: t vide campū latissimū decore ve
nustissimū syderearū māsionū: cūctoꝝ gaudiorū generibus ad
ornatū. **E**ya q̄lis hec vernalis amenitas: autūnalis fecunditas
serenitas estivalis: iocūditas nupcialis: hic vallis gaudiosa: yi
fio amoroſa: hic celeſtes armonie pſonant: diuine vigelle into
nāt: voces iubilose decantāt: hic letabūda plaudunt agmina: ac
letis se miscēt blāda modulamina choris: hic choree viginū cur
sitātes post dñm: hic vna vox letantiū: t vn' ardor cordiū: dle
tabiliū copia: optabiliū affluētia: hic nulla assunt tristia: s̄z leta
vniuersa: h gaudiꝝ nouitas: t et̄na securitas. **E**ya gaudia: n̄c
eoꝝ dulci gusto totus in amore celestē resolut: circūfer oculos
tuos: t cōplare multitudinē hāc īnumeraz: t q̄ia duerte qualit
de fontali p̄ncipio ore ſitibūdo bibētes iebriant: qualit speculū
illud diuinissimū in quo oia relucēt: intuēdo iocudans: mirat:
nec deficiūt: fruunt nec fastidiūt: quo frui magis fitūt. **A**dhuc
ppius accedēs: ausculta qualit regina viginū quā ſumō venera
ris affectu: p̄uilegio singulari honoris t glē trāscendit culmen
ordinū īixa p teneritudie ſup dilectū īnt̄ areolas aromatū: cir
cūdata floribus rosarū t lilyſ cōualliū. **C**erne quō eius eximia
pulcritudo iocūditatē tribuit: t cūctos in āmiratiōe ſuspendit:
nūc q̄q; occurrat aspect' deliciosus diu ex itimis viscerib' defi
ratus. **V**ide quō maſ clemētia t pietatis: maſ miserationū dñi
illos ſuos misericordes oculos tā clementē ad te t cūctos pecca
tores retortos habet: t q̄j iperioſe t potenſ oībus impat: miſe
ros defendit: t reos recōciliat. **P**oſt hec intelligētie oculos ad
angelicā naturā conuertēs: vide qualit supremi angeli de ordi
ne ſeraphim: t aie eiusdem chori dīno amore flagrātes: feruide
t ideclinabilē ſurſum velut ardens flāma in deum mouentur

f 3

Item 8.

Qualit̄ ordo cherubin plenitudinē diuini luminis suscipientes copiose in alios diffundūt. Throni & eoz oplices suauiter i deo & deus in eis requiescit. Postea qualit̄ secūda hierarchia illuia tur a p̄mia: & quo determinant̄ ad actus p̄ticulares. Ab respice dilecte q̄z pulcerrime & nobilissime hec taz inumerā multiudo ordinata ē & q̄nta meritor̄ diuersitate distincta. O mira gaudia & aspectus miri decoris: eximieq; delectatiōis. Adhuc auersus vide qualit̄ sc̄i apostoli & amici dei p̄cipui cū summo honore in iudicaria residēt potestate. Et qualit̄ martires rutilat roseo colore. Confessores radiat igneo fulgore: v̄ginesq; micant nūleo candore. Totaq; celestis curie frequētia quo diuina affluit dulcedine: replet̄ iocunditate. Nec celestia agmina simul iuncta cū ineffabili ducētes choreas leticia: corā throno sua d̄promūt modulamina. Egrediēs inde fluminis ipetus: mētes ipoz iebriat voluptate: ora replet iocunditate. O q̄z felix ciuitas vbi iugis solēnitas: & q̄z iocunda curia: q̄ cure p̄suis nescia: beati p̄ide & feli ces q̄ ad tantū cōuiuiū iuitati sunt: q̄ tali cōsortio electiōe dīna inesse meruerūt. Hanc in hāc celestē patriā gloriosam regionē fidelis sp̄osa sine fine regnatura felicit̄ p̄duceat. corpe tādē vestiēda glōso. Coronā bēbit i capite aureā & d̄sup coronā aureolaz.

Discipulus aurea: quid ve aureola.

Sapientia le: per coronā aureā premiū intellige eēntia accidētale. Accidētale premiū ē quoddā gaudiū de opibus a se factis q̄ habent rationē victorie excellētis: velut martirū triūph̄ gloriōsus: doctoz etiā ac v̄ginuz de diabolo seu carne p̄pria excellens triūphus. Premiū vero eēntiale cōsistit in pfecta cōiunctiōne aīe cū deo: inq̄ntū eo pfecte fruitur: vt viso & amato pfecte. Animi nāq; desideriū infinitū: nūq; faciabit ad plenū: nisi fuerit abyssō diuinitatis absolute imersū: sicq; in illius sume trinitatis & simplicissime unitatis pfecta fruitione tandem cōplete beatificabit: & q̄nto nūc pfectius tēporalia cūcta reliqrit. tāto librius ad tēplationē spūaliū cōsurgit: & q̄nto plus se actib; spūali bus mācipauerit: tāto illic felicē absorbēt in abyssuz dīnissime claritatis: & unus cū eo spū efficiet: ita vt hoc qđ deus ē p naturā: hoc ipa fiet p gratiā. O q̄z felix aīa que cetibus angelicis sociata: q̄q; summe trinitatis beatis āplexibus dulcē & isepabiliter iherendo fuerit cōiuncta. Hieffabilis pausatio. amirabilq; requietiōis huius suauissima dulcedo. Tu vero etne sapientie

Aureola

Folio 2.
Act. 13. 46
58.

33.

No. 1. *Utopia* *part 1* *Exposition*

discipulus: mētis iā in excessū positus: velut alē beniamin adō
lescētulus: refrigera paulisp̄ cor tribulatuz. In bac quietissima
pausatiōe būius iocūdissime societatis quā nuc corā te cernis p̄
pēde q̄ splēdidas habēt facies q̄s' obprobrioz̄ t̄ derisionū ipioz̄.
v̄rgebat isania: t̄ molestia vexabat. Extolle cor iocūdū cū voce
gratulabūda: t̄ hos ciues curie hui' celest]. t̄ domesticos dei ve
lut a lōge salutādo alloqre: t̄ dic i voce cordis: vbi nunc obpro
bria exprobriatiū q̄ qndā ceciderūt sup vos: vbi capita iclinata:
oculi demissi: q̄ grauitatē cordis v̄i ondebāt. Ubi q̄so interio
res cordis agustie mordentes: vbi gemit̄ t̄ lacrime: vbi facies
pallida t̄ macie cōfecta ppter mille picula: paupertas t̄ egestas: t̄
ois defect̄ q̄ deuenit: quo siluit vox illa miserabil̄: q̄ gemendo
dicere solebatis: O mi de⁹ q̄ntū patior: q̄s diu crucior exanimor
t̄ affligor. Ubi hūc oēs q̄ vos despiciebāt: q̄ tribulabant: q̄ labo
res v̄os tulerūt: t̄ ad amaritudinē vitā vestrā pducebāt. Non
audit̄ plus vox adhortatiū ad pugnā t̄ dicētum virilic̄ agite t̄
pugnate cū hoste mūdo t̄ carne. Itēq; sumite scutū: arripite cli
peu: polite lāceas: manete i castris: nocte t̄ die armati estote sic
cincti lūbos v̄os i v̄itate. Nec audit̄ plus h̄ vox occulite exhor
tatiōis: quā int̄ vosmetipos tpe visitationis ḡe h̄e solebat̄ di
cētes. Nūc p̄para siam tuā ad tēptationē: vt cuz spūalis leticia
abscedat: tristitia iordinata nō absorbeat. Nō audit̄ plus h̄ vox
quondā yobis assueta. O mi de⁹ vt qđ dereliqsti me: q̄re oblit̄
es mei: t̄ q̄re cōtristat̄ icedo dū affligit me iimic⁹. Qm̄ potius
dulcif̄ resonare audit̄is in cordib⁹ v̄is hāc vocē iocunditatis t̄
leticie dicentē. Ueite bñdcī p̄is mei p̄cipite t̄c. vbi sūt nūc oēs
tribulatiōes t̄ aduersitates: agustie t̄ miserie: t̄ cūcta mala q̄ in
mūdo passi estis. O de⁹ q̄s velocif̄ cūcta illa p̄terierūt: t̄ sic sunt
tanq; ea q̄ nūq; fuerūt: mirū in modū cito ɔparuerūt t̄ cito dispu
erūt. O mi de⁹ pyssime: q̄s incōprehēsibilia t̄ abscōdita sūt iudi
cia tua valde a filiis hoiz. E ya vos elci t̄ dilci fili altissimi. Ec
ce venit hora vt iā nō plus fugiatis vt abscōdamini in angulis
iduti yilib⁹ tanq; hūiles t̄ abiecti: ònicq; honore indigni: t̄ velut
obprobriū hoīm t̄ abiectio plebis. Tāta nāq; honore t̄ glā est̄
coronati: tāta dignitate t̄ excellētia sublimati in eternū t̄ vltra
vt vestrū p̄coniū nullus sensus q̄at estimare: nulla sufficiat lin
gua enarrare. O vos celestes p̄ncipes. O nobilissimi reges t̄ i
patores. O fili⁹ dei excelsi diuine consortes nature q̄s imensa hi
laritate facies vestre vident̄ pfuse. Corda vestra q̄s copiose et
supeminent̄ cernunt̄ supeffluere pre exultatione: ferta desertis

Item 8

aurea ineffabilis micatia: facie coruscum: indumento splendidi: can
tu iocundi: sertis redimiti. **O** q̄ dulciter intonat voces vestre dul
cisone cū gratiarū actione dicentes. **E**ya būdictio et claritas et fa
pietia: et gratiarū actio: honor: virtus. et fortitudo in secula seculo
rū: ei cuius benignitate pfecti: cuius misericordia saluati: et cuius boni
tate in eternū regnaturi sumus: cui laus et gloria in secula. **L**ir
cūspice nūc et vide per gyrum: regnum hoc gloriosum deliciis reple
tū: in quo cū Christo gaudēt omnes sancti. **E**n hec est patria celestis mā
sio regetis: locus retributionis: et regnum perenne felicitatis.

Discipulus. **O** stupor et admiratio imensa de tatorum
profunditate misteriorum: oēz intellectū
transcedentium: et soli deo plene cognitorum. **O** abyssus incōprehē
sibilis diuine profunditatis: quanta in te latent mirabilia. **O** qd au
dio: qd video: qd deniqz in memetipso experior magnitudinē dei
operū: qd nulla sufficeret enarrare lingua: in ciuitate hac glorio
sa. **M**ulta qdem gloriosa dicta sunt de te ciuitas dī: sed nihil ē ad
ea qd in te latet insignia. **V**ere nunc cognoui: qd verus ē sermo
quē sepius audiui: sup mirabilibus tuis gloria tua: et non crede
bā narratib donec ipē veni et vidi oculis meis et probavi: qd me
dia pars mihi nūciata nō fuit: maior ē sapientia tua et glā: qd rumor
quē audiui. **B**eati viri tui et servi tui hūq stāt corā te semp
et audiūt sapientiam tuā: et nūc rex glē liceat famulo tuo porrigit
petitiūculā dñō suo: et ne confundas faciē meaz: maneat obsecro
famulus tu⁹ hic iuxta te deinceps: et nō reuertar in domū suam:
siqdez valde bonū ē nos hic eē. **A**udi qso seruum tuū būilitas corā
te pstratū et da nūc locū ad manēdū tecū in citate hac gloria
Sapientia. **N**ecqz neccū cōpleta ē būilitas syon: nō
dū venit hora tua: tēpus pugnādi tibi ad
est: neccū venit hora regnādi: tēpus istat merēdi: nō veit tēpus
remunerandi: viriliter age: qd adhuc multa tibi debentur pro fi
de Christi certamina.

Determinatio quarundam obiectionum que in precedenti
bus sunt omisſe.

Elicem sane hunc locū per
hennis beatitudinis oculo purissime contemplationis
ideo tibi monstratum noueris: non vt ibidem pro nūc
remanere dēbeas. sed vt in öni collectiōne et aduersitate scias te
huc cōuertere: et cūcta tibi aduersa tolerabilius possis sustinere

34.

et ut querulosis impugnatoribus respōdere valeas dicentibus
quare via impiorum prosperat: et cur deus in hoc mundo solcat suos castigare diligens. **I**tego ut respōdeā q̄rionie tue quā pridez tam flebili p̄posuisti cōtra me dicēs: videlicet q̄ prop̄ artitu dinē vie q̄ ducit ad vitā multi int̄ eos quos cū magno labore et dolore dñi adq̄siuissē gaudebas: retrorsū abyssent. **N**ā si diligētiū ispias iuenies pculdubio q̄ res hec numiū cōsueta ē: nec tibi soli hec accidisse: s̄z et sanctissimis q̄busq; pribus manescis simū ē. **N**unq̄d oēs p̄stiterūt q̄ per vba mea et aploꝝ crediderūt. **V**el nunq̄d ex hac causa paulus vas elcionis et doctor gentium inuanū se cucurrisse et laborasse cōqueris: q̄nimo strēnuissime discurrēs: vbiq; cū tanto labore et sollicitudine euāgeliū latissime gentib; p̄dicauit: epistolas misit: et tanq; nutrix filios suos fuit: ac nomē iesu corā gentib; et regib; portauit et filiis israel: **S**ed qđ vbi sūt ephesij et galathe atq; chorinthij ppter quos se tñ laborasse: et plagis ac mortib; se frequentē exposuisse glabat. aut nunq̄d paulus ac ceteri apostoli et doctores ideo a p̄dicatio ne et animarū destiterūt salute: cū pccperunt filios suos recalcitrasse. et a pseudo aplis p̄uentos ee: aut nūquid ppter ea segni egerūt. **N**equaq;: s̄z vbiq; verbū dei disseminātes: et qđ in se ē faciētes: fructū vero inde puenturū diuine ordinatiōi ac volūtati cōmiserūt. **U**nī habes in actib; aploꝝ. **E**t crediderūt inquit oēs quotq; erāt p̄ordinati ad vitā eternā. **H**ic nimirū et natura sagax arbores frondib; ac florib; ornare cōsueuit: vt interdum florū tpe: nec foliū quidez in arbore quis appareat: s̄z tota floribus onusta videat: pulcrisq; colorib; ac gratis odorib; redoleat sentiat. **G**z cū ad expectatū fructuū p̄ductionē ventum fuerit a pulcrisq; arborib; hoc qđ se pulcre ostēderat: dñfluit et perit: vt millesinia pars manere vix cognoscat: s̄z prudēs pat̄familias multas habēs in orto arbores ppter casum vni vel pluriū a plātatōe nō desistit: s̄z vbi arbor una ceciderit aliā surrogare festinabit. **I**gnoras q̄ lignū si p̄cisum fuerit rursū virescit et rami ei pullulant: s̄z et septies in die cadit iustus et resurgit: stat sentētia eius inuiolabilis q̄ dicit. **N**ouit dñs q̄ sūt eius: et quis cognoscit sensum dñi: aut quis mortaliū poterit scire q̄ sint damnādi vel qui eternalit̄ coronādi: maxime ex frequēti mutatiōe libere voluntatis. **V**ideas hūc de reclusorio veluti de xpo cōsortio auersum a summo bono ruere in ifernū eternalit̄ damnādū: illū autē exire de p̄stibulo corde cōtrito: et angelox iungi collegio eternalit̄ saluandū. **P**roinde indifferentē oībus sermo salutis ipendēdus ē

29.

Quatuor

S. 8.

S. 17

nā quo minime credis gurgite piscis erit. Ideoq; vbiq; tibi pē
deat hamus. Siquidē ad multas lupa tendit oves. pdef vt vnā
Gloriose cōsummato cursu certaminis i gaudia dñi sui itrabit:
qui centū milibus pdicās vel vnā aīam lucrataz dño suo repor
tauerit: nec ideo min⁹ gloriose si nullaz: dūmodo felicit⁹ p posse
suo faciat qd faciendū ē pro salute. Nempe miles strēnius i cer
tamine om̄edat: si cōstant⁹ & legitime certauerit: etiā si dño suo
nō obtinuerit triumphū. Sic & doctor gentiū repositā sibi habe
re coronā iusticie gloriabat: nō min⁹ q; si oēs hy quos cōuerte
rat in vera fide & ynitate mīris ecclē p̄stitissent. Nam nulli du
biū hoc qd experientia q; in hoc casu docet: qz nōnūq; doctoris
anim⁹ plus affligif labore & dolore vbi se inanif putat laborasse
q; vbi fructuose estimauerit egisse. In isto nāq; gaudens cōpla
cet sibi in dño: in illo aut̄ dolens aīa sua ad seipaz cōturbat: & i
sup toxicatis iūidoꝝ iacul⁹ vulnerat. Moysles q a dño assump
tus & elcūs fuit vt populū suū de tra egypti educeret in terrā p
missionis: quot putas milia fuerūt hy qnos eduxit: & ecce d̄ his
duo soli puenerūt: ceteri perierūt. Bedeōn quē spūs dñi iduerat
vt populū suū a madianitis liberaret: multos ad se socios clege
rat vt cōtra eos pugnaret: nutuq; dñi apud aq;s pbati tot milia
reiecti atq; reuersi sūt: & soli tricēti viri q remāserāt cū eo certa
mini se dantes hostes vicerūt. Isay multos elegātes habuit fili
os: solus dauid in regē eligif. Sic multi reges iudaici populi:
int̄ quos oēs soli tres excelsa abstulerūt. Sic igit̄ p singula dis
currēdo inuenies te errasse: dū ordinē vniuersi pulcerrimūz: et
nō nisi a diuina sapia institutū: in generatiōe & corruptiōe: & li
bertatis arbitri⁹ flexibilitate ad tuaꝝ voluntatē retorq;re voluis
ti. Proinde de cetero diligēt̄ caue: ne in futurū pusillo animo
fias: sicut tūc cū tuos cōfractos pedes & prop̄ laborē vie iſlatos
oīm cōditozi sursū porrexiſti: & cur labore & dolorē tuū nō respi
ceret: ipatienti animo ostēdisti: eo q; quondā ouiculā p te a fau
cibus iūmici eruptā rursum recidiuare pmisit: eo q; non potius
ipam de hoc mudo in scō adhuc pposito existentē migrare fec̄:
neq; te ac seipm de eo q eidē ruine occasionē dederat statim vi
dicauit. Ged poti⁹ cogitabis qntū ego laborauī cū gen⁹ hūanuz
redemi: & tñ apud multos parū pfeci. Unī & tūc quadā celesti il
luminatiōe cū turbato animo me argueres: tale diuinū simpli
citati tue habuisti respōsum. Sufficit discipulo si fit sic magister
eius: si inquiēs sermonē meū nō seruauerūt: nec vīm seruabūt
Recole q; in celestib⁹ castris: lapides vīnos glā & honore preci

35

pios: nō nisi tonsōibus & pressuris multipliciter expolitos vidisti.
Et fortassis occulta cogitatiōē p̄dictis obuiare cōtendis: assē
rens alīt fuisse olim: atq; alīt nūc: eo q̄ in his extremis tēpori
bus caritas pene refriguit: & q̄ pphete sc̄i mortui sint miracula
q̄q; pro magna p̄ te cessauerūt: & q̄ multiplicata sint mala in tra.
fideles q̄q; diuersi puerse viuētes propt̄ multos retrahētes dif
ficiliores sint ad cōuertendū: p̄cliuiores ad recidiuandū: iōq; a
tali fructificatiōē cessandū ēē. Ad qd ego. Quanto appropinqn
te iam mūdi t̄mino hoīes piculosius deficiūt & deteriorant: tā
to plus indigerēt vt feruēti aliq; doctrina & ḡia renouarent: q̄
to damnabilius pphete sc̄i & amici dei obierut: falsiq; pphete lo
co eoꝝ surrexerunt: tāto magis necessariū cēt & feruēde docere.
& pro veritate iam dormitante aīam ponere. Falsos aut̄ pphe
tas appello oēs hos q̄ quidē verbo dicūt: facto cōtradicūt: sicut
h̄y qui docent avariciā fugiendā: & īpī pecuniā totis sitiunt vīs
ceribus: qui clāmāt glām mūdi spēnendā: & īpī toto conaniie
vanos querūt honores atq; pmotiones & q̄ dogmatizant curio
sa abycedā & simplicia eē lectanda: īpī vō curiositatī excessiue
deseruiūt: & vt de alīs taceā videas plerosq; tantā q̄rere ī vesti
bus culturā: quas sc̄i p̄s ad simplicitatis & innocētie signum
ferre suis posteris mādaueſt: vt nō min⁹ q̄ secularis pōpe ima
ginē preferre videant. Videas hūc panno p̄ciosissimo stolatus
incedere: & rugas p̄ scapulas descēdentes habere: ac plicas cētu
plicatas circuiacētes portar: vt quasi thoga philosophica idut⁹
& velut similitudo tēpli circuornat⁹ pcedere videat. Aliū vero
cyrotēcas habentē in manib⁹: & calceos strictos atq; rostratos
& quasi ad saltandū aptos in pedib⁹. Quosdā autē portantes tu
nicas: nouitate quadā dissoluta: in forma & in figura modo se
culari deformatas: manicas scissas & adeo strictas: vt brachia
nō nīc cū magno labore possint subintrare. Tabulas eburneas
dependētes: zonas sericeas fulgētes: & cetera similia: q̄ leuitatē
& dissolutionē ostendūt: volētes p̄ hoc placēt mulierculis: & dis
plicēt deo & ecclesiārū platis: oībusq; sexus honestis. Quid pu
tas cogitabūt h̄y ad quos tales pphete pro iſtructione mittunt
cū eos viderint nō vienētes in saccis velut antiq; pphete fecerūt
s̄z cū scandalis & offendiculis multis spēnēdi utiq; erūt. Dice
turq; eis illud puerbiū. Nedice cura teipm. Lui⁹ enī vita despi
cīt: ait quidā: cōsequēs ē vt & ei⁹ doctrina despiciat. O quāt de
tractiones & subsannatiōes ac irrisiōes habebūt h̄y ab his qui
foris sūt. O quotiēs & q̄nti deridebūt illos: nec īmerito pfecto:

obuatio.

26.

fig. 7. folio

V. A. folio 14. 51

folio 14. 51

Item 8

nāq; res hec digna ē risu. Erubet sydon ait mare. Dicitur q; eis hoc qd dixit demon cuius monacho: q; tēptabat de longo pallio portādo: qd cū habere nō posset matta pro illo induebat ac dyabolus sedēs retro supra caudā matte quam post se trabe bat: dixit fratri. O monache si plus posses: vtiq; pl' faceres. Nō ne merito excusationē pferre possunt delicti sui hū q; pro regno tēporali cōtendūt: dū hec t similia etiā in paupibus t abiectis mudi hui⁹ hoībus tam crebro sine öni tergiuersatiōe fieri con spiciūt. Mirū nō ē si litigant illi infelicitē t cōtenciose p iperio dum tāta lis ē de paup regno: q; si hec curiositatis abusio i sol eēt subditis: facilius morbo tam cōtagioso remediū adhiberet. Nūc aut t multi q; ceteros vbo t exēplo pire deberēt: t quorū vestes t mores pro religiositate alios arguere deberēt: hoc idē facere: iūno qd damnabilis ē: hoc ipm defendere nō verēt. Hoc enī qd arrogantie vel curiositatis ē honestas vel vtilitas eē ab ipis vna ratione cōtendif: dū hoc vel gratis daſ: vel diu durar pbat. Sz probdoloz hec ē prudētia secularis: sapia aialis vldy abolica: dū vtilitas tēporalis bono preferſ spūal. Quid igit fa ciet pusillus grex: vascula ifirmiora: sexus scz femine: cū vide rint viriles aios ad tales nugas deductos: vtiq; dū cecus pasto rū p abrupta gradif: necesse ē in p̄cipiciū grex sequat. Antiat^o nō solum siebat exhortationes de necessarys ad salutez: sz toto posse opa superrogatiōis extollebant: t hec pietatis exercicia si delibus suadeban: tanq; ea q; saluti necessaria cōmodius adq; rebant: t adq; sita cōseruabant. Nūc vero plericz talia silencio transeut: timētes ne si lingua aliud q; vita sonaret: nota ihones tatis incurrerēt: t qd damnabilis ē est nō solum hec admodū vti lia omittūt: sz t ea faciētib⁹ ac suadentib⁹: molestias q; possunt inferre nō desistūt. Sic Hieremias scūs euersionez israel prop̄ peccata populi in proximo futurā predicēs: dū cathenā ligneaz iussu dñi eis obtulisset: vt facili⁹ eos ad penitentiā mouere pos set. falsi pphete obstiterat t eū multis afficiētes iurys: cathenas ligneas cōfregerūt dicētes. Pax pax: t nō erat pax. Nonne de hoc optime pphetauit q; dicebat: q; minima negligit paulatiz de fluit: t hūc flebilem defectū iuenies nō solū in his q; velut aqla ceteris in cognitione alti⁹ volasse cognoscunt. Sz t verissime in vitulo typico q; se specieten⁹ humilē ac seruile psonā ostendere cōsueuerat. Copiosissime aut in leone: q; rugitu t clamorib⁹ au res catuloz suorū implere dicit in eoꝝ suscitatiōe. Quartū aut animal mistice acceptū scz homo diutina iam defectione int̄n

36

infirmatū ē: vt de eo iam q̄sī despātū esse nullus dubitet: q̄ m̄q
nifeste videt: q̄ sibi illicita liceāt cūcta: t̄ absq̄ timore ambulet
post cordis sui desideria. **L**etere quoq; creature i antris t̄ filuis
cōmorātes: curysq; ac vrbib; renūciātes: seculares v̄banitātes
resumere t̄ fduere tā studiose q̄z periculose icipiūt: vt iā pchdo
lor vix sit locus diffugiēdi: cū appropiāte finino: iimicus bō
rethe suu expādere: t̄ zizania seminare nimis festinet: bt̄. p̄s
mortui q̄ iā in dñō mortui sunt. Recole factuz notabile qd̄ acci
dit cui dā ex pdictis: dū i. pphetādo: v̄l exhortationē salutarem
hoib; faciēdo: exclamationē faceret n̄ modicā: de b̄. s. q̄ caritas
t̄ affectus hoīni multoz ad deū t̄ scōs eius defecisset: t̄ q̄ xp̄s
suā mariā magdalēnā in mūdo nō inueniret: q̄ sibi tot obseq̄a
faceret vt olim: quō post cōpletū sermonē qdā domicella adūt
ip̄z: eiq; q̄sī sub stomachādo dixit. **D** frāt̄ si maria nūc sicut olī
inueniret xp̄z suū: vtiq; xp̄s nūc quoq; sic̄ olī inueniret suā mariā
Intēdens: q̄ si qdām de pphis pdictis essent sic̄ deberēt. adhuc
essent q̄ eos cū omni deuotione susciperēt. **D**orro dū hāc purā
veritatē q̄ vicia palpare nō nouit sermone qdem tpato: sed ad
modū cōstant̄ in mediū pfero: video te mēte cōsternatū timētē
ne forte b̄ qd̄ tecū secrete cōfero: dū ad aures eoz q̄ talia agūt
puenerit: negligēter aut certe min⁹ gratant̄ recipiat̄: b̄ est ergo
qd̄ displicet: hoc ē qd̄ te rēphensibile reddit: qr te nimis timidū
esse video in his: que multoz ad salutē eē cognosco. **Q**uid enī:
Vieremias nō es: sanctificatus i vtero nō es: pp̄ba nō es. **G**z
quid: bō peccator t̄ armētarīus vellicans s̄ichomoros. **V**erūtū
missus ab eo a quo t̄ illi: qd̄ t̄ nomē t̄ pfessio tua attestat̄: a sū
mo vicario ihu xp̄i cōfirmata: q̄re formidas: t̄ si yanis ac disso
lutis displicebis tñ multis q̄ in leuitate animi nō ambulat̄: sed
secudū sanctorū iſtituta patrū honeste conuersan̄ ac seipsos t̄
multos alios deo lucrant̄: placebis. **A**n q̄ris adhuc hoībus pla
ceret: **H**ec dico nō quidē singularitates approbans: sed cōi ince
dendū via bonū eē diffiniēt̄ t̄ attestat̄: sed heu ip̄m qd̄ olim sin
gulare fuit: nūc cōe incipit eē t̄ qd̄ nūc singulare ē quondā erat
cōe. **N**ec debet fidelis t̄ prudēs discipulus iō a ceptis desistere:
qr causaris te audiētes nō habere. **E**t itē q̄ bic sermo meus nō
capiat i eis: eo q̄ nō cōtineat questionū subtilitates: aut sermo
nu p̄ se loquentiū vtilitates tēporales: q̄ sola iā tanq; honoris
pmotiu vel tpalis cōmodi lucratiua cari⁹ amplectunt̄: t̄ p̄cio
suis cōpantur: t̄ i visu a multis habent̄: alys neglect]. **P**refens
autē volumē solum cōtineat lamētationes t̄ carmen t̄ ve: que

8 1

mētes vichys torpentes excitant: t̄ sursum corda subleuat ad diuina. En ezechielē dñs ad pplm mittit dure ceruicis: pdicēs illi t̄p̄l nō audiēt te: qz nolūt audire me. Mittit scūs ph̄ha: t̄ tamē anteqz mittat sc̄ nō pficere pdicitur. Ubi t̄ dñi pietas ppndit qui vult oēs hoies saluos fieri: t̄ remedys salutarib̄ nō carer: t̄ iudeoz duricia rep̄hendit: q̄ bñficyz dei ingratii: in sua obsti natione pmāserūt. Atēde nibolomii hieremiā pphetā: qui cū libriz legis dñi scripsisset: t̄ hic a rege nequaqz acceptatus: sed scalpello scribe scissus: t̄ in ignē piectus fuisset p̄ tāto nō d̄stitut. sed huic aliū ad iussum dñi scribēdo cōtinuauit. Qd̄ si nec istud qdē attēdis: saltē iux̄ cōsiliū cuiusdā sapiētis: tibimet ipsi tuiscz cauas: si aures surde sūt ceteroz. Si igif ab inicio mūdi: diuersi hoies sancti t̄ amici dei altissimi multa aduersa sustinētes t̄ patient oia ferentes: premia que vidisti meruerūt et̄na: mō coro nan̄ t̄ accipiūt palmā. Datet ḡ ex pm̄issis: q̄ bonū seruire deo magis q̄ mūdo: t̄ q̄ iocundū amare celestia t̄ duratura: q̄ ter restria t̄ **Discipulus**. Ad hec oia vtutē meā nīlū peritura. excedētia: quid respondeam oio nō babeo: nisi q̄ digitū ori meo suppono: t̄ imperfectū meuz tue benignissime volūtati: t̄ pfectissime maiestati cōmitto: hoc solum subinferens de tua gratia: q̄ stulti sūt t̄ insipienē loquen tibus similes: qui amore tuū p̄ciosissimū: t̄ amore mūdi vanis simū ad iūice cōpare temptant. Nā velut ignobiles in sensibus esse pro delichys cōputant: cū t̄ rō earū vana sit: eo q̄ ex multitu dine tali: ecōtrario hūc sc̄z diligentū: amore ipius approbare: t̄ ex paucitate tibi amore pfecto iunctoriū: amore tuū iprobare nitunt. Prochdolor ceci s̄t t̄ duces cecoz. Magis enim ex hoc oppositū q̄z ppositū facilē pbat: dū constat multitudinē nō rōe regi: sed magis affectu duci inordinato. Errasse enī proinde me nīlū cognosco: t̄ cordis cū dolore mei p̄m accuso: eo q̄ nīma queqz laboris exercitia: pro salute pximi facta multū ponderui t̄ q̄ tā impatiēs fui in aduersis. O q̄z misericordiē dicis cū hic aduersa tribuis: t̄ q̄z seuere irasperis cū senī p̄spēra elargiris. Amabilis valde ē tua p̄na correptio: quē enī diligis corripis: t̄ q̄si p̄i in filio cōplacet tibi. Nullus cōquerat: q̄ tuoz oblitus sis tribulatoz: qui pocī obliuione eterna boz oblitus es: q̄bus nūc ad modicū parcis: bona quidē modica eoꝝ renuenerando: sed eos in eternū dānare vis: eoꝝ mala opa sine fine puniendo. Dignū igif valde estimo: vt hic aduersitate cōtinua premātur: q̄s tātis miseris carere: t̄ tā imensam glām possideſ decreuisti

Dñe ytile sit seruo dei in hū mūdo mltas sustinere tribulatiōes

Consolamini cōsolamini po

Popule meus dicit deus vester. Animus quidē spiritualiē
egrot⁹ mūdanisq; varietatib⁹ plus q̄ oportuit subiect⁹:
dum noctē aduersitatis post diē incurrit p̄speritatis: remedi
orū oblitus premissoꝝ cepit rursus anxiari: t̄ corde mestissimo
iam suā corā deo effundere: t̄ q̄ passus fuerat aduersa quodaz
affectu cōpassiuo tanq; carbones desolatorios corde ignito ad
memoriā reuocare: t̄ lacrimas effundere yehemētes. Lū autē
discipulus sapie nō haberet ad man⁹ vñ spiritū in aduersis pro
xpo laborantē refoueret: ecce ei desiderāti t̄ suspirāti: iuuenis
quidā pulcerrim⁹ in visione astitit q̄ sibi instrumentū quoddam
musicale qđ psalteriū dicit̄ cruce signatū ad man⁹ porrexit: mē
tēq; eius iterato sentētys spūlib⁹ fecūdauit: p̄cipiēs vt iocūde
t̄ sapien̄ psalleret: t̄ corda tristia seu merentia in dñō deo suo
letificaret: s̄z t̄ multi varys aie lāguorib⁹. ac ceteris incōmodis
laborātes: ei p̄pius assistētes ad solaciū laboris sui hoc ab eo fie
ri humilit̄ supplicabāt. Qui accepto de manu ei⁹ psalterio: ad se
rediēs t̄ p̄positū intelligēs: corā suo egroto: carnune assumpto
a dicto p̄phetico sic exorsus ē. **C**onsolamini cōsolamini popule
meus dicit de⁹ vñ. Lūq; hec t̄ similia cōsolatiōis vba ad lenien
dū dolorē animi merētis depromeret: noluit cōsolari. s̄z magis
ac magis cepit cōtristari. Verba nāq; dulcia: dū mēror in cursu
ē: corda tristia interdū reddit̄ tristiora: sicut t̄ armonia vt fert
letū reddit̄ letiorē: ac tristē tristiorē. Sic t̄ anim⁹ deuot⁹ diuino
flagrās amore. q̄nto suaui⁹ diuinā p̄sentiā post p̄bationē amarā
in se expit̄: tanto plus tot⁹ in lacrimas ex iprouisa leticia resol
uit̄. Eodē modo accidit in p̄posito: vt aie lauguēti materia gau
diorꝝ in occasionē vteref tristiciarū. Nam q̄ potius gaudere d
buerat fieri cepit vltra modū. **I**nrogat̄ aut̄ cur fieret: vñ cōdnā
haberet respōdit. **D**imitte me vt defleam dolorē meū: quia aia
mea valde in amaritudie ē. Qui dixit ei: qđ passus es dic mibi:
Et respōdit. En̄ ego ifelix in annis adhuc adolescētie cōstitut⁹:
aby amicā mibi assumere. vt ei⁹ leto p̄fruit⁹ cōsorcio: vna age
rem felicē: t̄ cū multas vidisseni t̄ optionē inf̄ eas haberē: vna
ceteris pulcrior vt mibi videbas complacuit oculis meis. Que
blandis sermonib⁹ t̄ amplissimis p̄missiōib⁹ se mibi exhibens:
t̄ ceteris oībus spretis in ea cōsensi: t̄ in spōsaz mibi accepi. Et
cū nō diu apud ipām māfissez: t̄ me salutē magnā ei⁹ ex ciūctū

3 2

habituru sperare: p[ro]dolor de amica facta ē inimica: agnus in
leonē mutat: t[em]p[or]e tota vita mea: ipa mediātē dolore t[em]p[or]e miseria re-
pleſ: dū enī in domo mea vt putarē securus residerē. t[em]p[or]e velut ar-
bor[um] frōdosa necdū matura iuxta salices torrētis ramos expāde-
re inciperē ac fructificare: hec quā amicā estimauerā manū
suā extēdit cōtra me: t[em]p[or]e flores teneros algore cōstrictos areſecit
frondes auulſit: ſicuz decorticauit: t[em]p[or]e dū adhuc ordirer ſuccidit
me: hostes cōtra me crudelissimos ipa ſuscitauit. q[uod] me nocte ac ^{z.}
die affligētes ſōnino nō p[ro]cebat. Quibus dū cuperē resistere: eo
rū frequēti insultu nimii afflict^o: corpe cepi languere iuuenili:
et anim^o gaudens tristitia multa cōtabeſcebat: post hec dolorez ^{3.}
addens dolori: t[em]p[or]e vulnus vulneri apponēs: parentē dulcissimū
vnicū cordis mei tpale ſolaciū: quē velut aiam meā diligebam
ipa nūbi abstulit: t[em]p[or]e me desolatū reliquit. O ſi vidiffes in tēpore
illo q[uod] lacrimofis vocibus flens t[em]p[or]e eiulās ſuſpexi in celū: petens
vt iram suā misericors de^o in māſuetudinē conuerteret: t[em]p[or]e ab af-
fliſtione miseri manū suā grauiflā paulisp[ro] releuaret: cōmota
fuiffent viſcera tua pia. H[oc] ecce q[uod] t[em]p[or]e cū lacrimis tibi dicere co-
gor: furorē ſuū cōtra me hec quā p[ro]fatus ſum crudelissima ſpon-
ſa exarcuit in hūc mundū. Nā duas ſolas oues relictas habui.
ſimul de ſcutella mea edētes: t[em]p[or]e pariſ mecum bibentes: t[em]p[or]e vtilitati
mee vt cūq[ue] ſubſeruiētes: t[em]p[or]e dū minime putarē venerūt lupi yes-
ptini: ouiculas rapiūt t[em]p[or]e diripiūt: omni morte corporali ifelitius
eas laniātes. Qui cū flens t[em]p[or]e eiulās poſteas icurriſſem: vix tan-
dē magno cū labore partem aliquā morticinū vi extorſi: quō ſi
pastor duo crura pecudis eruat de ore leonis. Quod vidēs ad
uersatrix mea manū ſuā in ſanguine cruēto mortuor[um] p[ro]dictoriū
tinxit: t[em]p[or]e me in faciē tangēs atq[ue] ſanguine cōſpergēs obprobriū
me insipiētib[us] dedit. Tribulatiōes morte ifelitiores imiſit: t[em]p[or]e cla-
ritatē lucerne micātis extinxit: vocez iocūditatis abstulit: ac le-
ta t[em]p[or]e cara vniuersa tulit: dolorib[us] ſeuiffimis t[em]p[or]e incredibilibus cor-
meū a ſummo vſq[ue] deorsū cōuulnerauit. Elebāt tūc multa pia
corda q[uod] hec videbāt t[em]p[or]e altius ingemuere: nōnulli p[ro]cutiētes pec-
tora ſua vehemētissime afflictioni cōpatiētes: quidā autē illic
ſtanties ſubsannabāt miseri: capita ſua mouētes: ac ei q[uod] patie-
bat iproperantes. Quid multis morer[unt]: Si tribulatio hec ſeu
ens tūn inualuit vt ego morsq[ue] vno tūn vt ita dicam gradu diu-
deremur: nec adhuc deſtitit hic quā maxime diligebā: ſi i istis
tantis tribulatiōib[us] nouas cōtinuauit. Etenī nem[us] folior[um] viridi-
tate veniſtū: cū mōno laboř t[em]p[or]e ſtudio a pueritiā mea plātauerā 4
5

cathedre honoris cōtentiuū: de qua gloriā t̄ honorē recepturū
 me sperabā. Lūqz tēpus iam adē. vt meo fruerer labore cathe
 dra subuertis: t̄ nemus in alterius cuiusdā redigit dominium
 t̄ labor ois pdit: t̄ finis intētus frustrat: t̄ sic velut in altuz ele
 uās allisit me valide. Vis malis adhuc recent crassantib⁹ mag
 nā multitudinē quorūdam velut serpentiuū t̄ animaliuū venena
 tox cōcītāuit aduersū me: q̄ vchemētissimo īpetu me iuaserunt
 nunc simul: nūc diuīsim me affligētes: frat̄ tūc erā leonū: t̄ soci
 us strutionū. Lanes rabidi aduersū me latrabāt: t̄ scorpiones a
 secreto vulnerabāt. Serpētes quodā vēto fetido i me sufflabāt
 ac fibilabāt: t̄ faciē meā cōspuere nō verebant: sicqz ōni ḡneū
 penarū me ledētes ac illudētes vitā meā ad amaritudinez pdū
 cebāt. Quid plura: tēpus nō sufficeret si ad singula aduersatricē
 mee flagella: q̄bus me vscq ad hāc horā castigauit: yellē enarra
 re: s̄z dicere libet cū ppheta. Secretū meuz nūhi: secretū meum
 mibi. Hec aut̄ ex abūdantia cordis ppter vocē iocūde cōsolatio
 nis tue: de plenitudie cordis simul cū defluētibus lacrimis vio
 lenf eruperūt. Hec cū discipulus audisset itellexit eē misteriuz
 despōsationis et̄ne sapie: q̄ suos amatores tēporalibus ɔsueuit
 tribulatiōibus pbare: t̄ pbatis sibi in amicitia copulare: t̄ ouer
 sus ad cā dixit. O diuīne sapie abyssus ipscrutabilis. O totius
 pietatis pelagus infīminabile: q̄re sic affligis diligentes tc: t̄ te
 modicū curātes: collo pmittis icedere erecto. An ignoras tu q̄
 es plasimatoz oīm: ifirmitatis hūane debile nīmī eē fundamē
 tum: t̄ q̄ corpus qđ corrūpit intīn aggrauat aiam: vt nō possit
 semp ea q̄ ventura sūt inspicere s̄z cogit magis ad ea q̄ in pspec
 tu sūt iclinationē habere. O clemētissime deus tribulatiōes nos
 tras clementē cōsidera: t̄ vtutē patiēdi presta: ac tuis gratissimis
 cōsolatiōibus corda iua. **Sapientia** *Vinnulus recē
 lida ex alto cōfirma.* z. 27.
 ter genitus mat
 num refugiuū querit: capere vbera petit: s̄z cū ad icremēta debi
 ta puenerit: lac deserēs cacumina montiū petit: inf̄ lilia pascif:
 t̄ gregi suo libere sociaſ. Duerilia iura lacti debita annoz iam
 maturitate trāscendisti: tēpus ē vt ablactat⁹ a lacte: auilius ab
 vberibus: numero viroz fortiū adiungaris. Exēplo igif eoruz
 disce qđ agere debeas: t̄ q̄ patienf aduersa cuncta debeas susti
 nere: vt piter t̄ tu tribulatiōibus pbatus eoruz numero cū gau
 dio sine fine socieris. Ascēde ergo ad cor altū sursum erigere: t̄
 post tergū respice: ac vide turbā innumerabile oīm sanctorū q̄ a
 seculo sūt. Et aiaduerte qm̄ oēs qui nūhi singulariſ placuerunt

*Exēplo sancti
refirmat.*

singulari q̄q̄ intolerātia aduersitatū p̄bati extiterūt. **E**t vt de ce
teris oībus quorū infinitus ē numerus fileā. **E**cce ad manus ē
1. puer cytharista vir scōm cor dei. **N**uātas inq̄ ostēdisti mibi tri
2. bulatiōes multas t̄ malas t̄ cōuersus viuificasti me: t̄ de abyſ
3. sis frē iteruz reduxisti me. **J**oseph futurus egypti dñs: a fribus
suis vēditus: t̄ a muliere mala ifamat⁹: carcerali custodijā mā
cipatus fuit. **S**ilentio nūc p̄transeo abrahā bñdictuz dñi. **M**oy
sen electū a dño: t̄ ceteros patriarchas t̄ p̄phetas t̄ amicos dei
altissimi: quorū longanimitas speci nō īmerito speculuz patiētie
tibi eē deberet: t̄ te cordatū reddere in aduersis. **I**ntra ga
ratiōes singulas t̄ annūciabūt tibi: maiores tuos t̄ dicent tibi:
Exēnus q̄ppe es: ignorās introitū tuū t̄ exitū tuū t̄ videbis q̄
ridiculū ē qđ pateris: si qđ pateris: debite: librate: t̄ patrū passio
nibus volueris cōpare. **E**cce ysayas grāruz nobilitate inlignis
serra lignea secat⁹. **D**ieremias in vtero sc̄ificatus: q̄ diē hoīs nō
cōcupiuit: lapidibus obrutus crematur. **E**zéchiel crudelē excre
braſ. **D**aniel vir desiderior̄ in lacū leonū p̄scit. **T**rēs pueri i ca
mino ignis tradunt⁹. **J**ob exemplū paciētie in man⁹ inimici tra
dif. **T**hobias excecat. **M**achabeī cruciatib⁹ exq̄stissimis inter
empti sūt: t̄ h̄y qđem p̄s bonā téporalia in re promissiōe acce
perāt. **P**orro ab initio n̄ sc̄ētis ecclē: regnū celoz vim pati⁹: et
violentī rapiūt illud. **N**onne vides amicos meos apostolos ca
rissimos in hoc mūdo degere: t̄ fame ac siti: frigore t̄ nuditate
laborare: carceribus ac plagis t̄ mortibus se exponere: t̄ oībus
vite p̄sentis laborib⁹ t̄ angustys subiacere. nec deficere in tribu
latiōibus: nec q̄rulosis ifistere vocibus velut tu facis: s̄ gaude
re in cōtumelys: t̄ tribulatiōibus letari. **S**anctos q̄q̄ martyres
13. quis audeat aspicere t̄ desidiosus vel q̄rulosus eē: q̄ ludibria v̄
ba expti vincula t̄ carceres p̄pessi: inumerā tormentoz genera
14. passi gloriosissime coronati sūt. **C**ōfessores ac v̄gines longū du
cētes martiriū: corpora sua cū vīcys t̄ cōcupiscētys crucifixerunt
15. **Q**uid fecit allexius: qđ passus eustachius. **Q**uid deniq̄ adhuc
hodierna die p̄ totā fidei spacioz latitudinez p̄ amore dei pa
tiunt inuenes ac v̄gines: s̄ t̄ cōiugate ac vidue deuotissime: q̄
ruz magnitudo tribulationū si cognita eēt: silentiū ori tuo q̄ru
loso iponeret. **N**onne ad memoriā reuocas exēplū memorabi
le valde de femina cōiugata deo deuotissima: q̄ veniēs in cōfes
sione tibi aperuit: qualit. xx. annis cū marito suo vixerat: q̄ non
vt homo s̄ velut leo ferocissimus gladio euaginato ipam mul
totiens ipetierat: t̄ innumeris v̄beribus t̄ cōtumelys mulierem

39.

sanctā atq; pudicā flagellauerat: int̄n vt singulis horis ad con-
spectū viri mortē phorresceret iprouisam: q̄ oīa deuota femina
patiētissime ferēs: nec murmurās aut reclamās: p̄ salute ip̄yssi
mi tibi orandū tam deuote supplicabat. Nōne tūc sursum respi-
ciebas: atq; pectus tundēs corde verecundo pclamasti: te nihil
pati s̄z ociose vagari. Preterea adhuc restat loc⁹: vnde tibi meli
us cōcludat: t̄ salubrius cōsulat. Achillē in medi⁹ cordis tui
pfero. Collatiōes videlicet t̄ vitaspatrū quas q̄tidie legis t̄ re
legis: t̄ a q̄bus nec ad modicū liben⁹ diuelleris. Vis diligenter
p̄spectis satis mirabile ē si nō tm̄ in eo pfecisti: vt patientiā didi-
ceris in aduersis. Ubi ē tuus Arseni⁹? Macharius q̄ deueuit:
oblitus es Antony? Paulū t̄ Hilarionē piecisti? Logrega dis-
p̄siones cordis tui t̄ reminiscere patrū diuinissimorū: q̄ in the-
bayde ac egypti ptibus: ac ceteris heremī locis degētes: t̄ reces-
sus montiuz: prupta petrarū: anfract⁹ siluarū petētes. vastitatē
borridā desertissimi heremī q̄sierūt: ibiq; ab hūanis aspectibus
semoti t̄ inumera aduersa deuotissime tolerātes cūctis admir-
bilē duxerūt vitā. Nōne erubescis cū hos p̄spicis: t̄ societati eo
rū annumerari tuo mētis affectu cōcupiscis: t̄ q̄ eoz fufferen-
tias vel in modico imitari non vis. Vis int̄ tot strenuissimos
milites d̄sidiosus eē t̄ somnolētia torpescere: Absit: absit. Tem-
pus iani p̄terit. Ecce in virū mutatus es abyce amīno puerilia
t̄ p̄para te ad bel. **Discipulus.** Vere tantoꝝ memo-
la robustiora.

Sapientia Una interrogatione tria vt videt dubia ti-
bi soluēda poposcis: videlicet de casu: de
modo: t̄ de causis tribulationū. **De primo firam bāc sententia**
teneas: q̄ nulla tribulatio: sicut nec quicūq; aliis euētus fortu-
itus potest dici casualis: relatus ad primā rerū causam. licet per
reductionē ad hanc vel illā leges causalitatis icurrat. **Uñ quis**
tibi occurrēs aduersitas: eius nutu t̄ puidentia gerit. cuius vir-
tute cūcte res create sūt: t̄ in suo eē cōseruant.

Solutio 3. 112.
*Fido A. Tribulacionis
mutabilitate.*

luntarijs tribulatiōibus scire debes: q̄ licet iuolūtariū inq̄ntuz
huiusmodi nō sit meritorium: verū tamē si prudēs animis hoc
quod iuolūtarie illatū ē: yolūtarie pati voluerit: t̄ voluntatez
hactenus rebellē ad virgā dei iclinauerit: virtutē faciens ex ne
cessitate. Haud dubiuz: q̄n salubre t̄ meritoriū fiet hoc qd ante
pestiferū videbat: t̄ ad spūale virtutū pficiet incrementuz. Sic
reuera dei sapia: inumeros a principio mūdi ad se iuitos trahit
t̄ rebelles cōpellit intrare. **Sed q̄re electi** vt plurimuz hic ad
uersis depmans: hoc in pmpto pro ratione habeas: qz cū proni
fint sensus hois ad malū ab adolescētia sua: sepienda ē via elec
toz spinis tribulationū: ne noxia delectatio materia prebeat d
linquēdi. **Sed dū electus quisq; nimys t̄ cōtinuis tribulatiōni**
bus premitur: ad superna tendere etiam inuitus cogitur.

alia.

Discipulus ac salubres eē nō disredo: si modū t̄
possibilitatē patiētis nō excedat. **H**z ecce eoꝝ p̄sentia afflictuia
tam yebement angit t̄ mouet: yt interdū q̄q; virtutē hūanam
excedere. **Sapientia** **V**ic mos cūctoz solet eē mise
videatur. **G**ellis estimēt prepođerare: t̄ sua q̄sq; damnā sentiēs magis de
fleat q̄ aliena. **E**t q̄ se putat hac specie flagelli supra moduz pre
grauari: mutata specie eadem difficultas q̄rimonie remaneret.
Unde omni exceptiōe semota voluntati diuine te subyce: t̄ fla
gella eius accipe cū affectu. **I**idelis enī deus q̄ nō patiet tēptati
suos supra modū. **f**aciet cū tēptatione puentū vt possint sus
tinere. **Q**uid igit̄ adhuc trepidas: qd times. **D**yssimus nāq; ē:
vt velit. **S**apientissimus: vt optime nouerit qd expediāt p vno
quoq;. **E**t potētissimus: vt vbi ex se deficit homo: suppleat ma
nus omni potentis. **I**gitur cogitatum tuum iacta in domino:
cōmitte te deo: crede deo: omnē sollicitudinem tuā in ipm pro
uice: quoniā ipi cura ē de te: accede t̄ fiducialiter dic ad ipz. **P**a
ter nū: nō mea sed tua voluntas fiat. **L**um autez tribulatio ad
uenerit: exi tanto hospiti obuiam benigne cum recipiendo: et
dic corde iocundo. **B**eneueniat amica mea tribulatio.

Discipulus **O** deus q̄q; facile ē hoc dicere: t̄ q̄q; dif
bulationum preuenientium seu vulnera sunt valde afflictuia.

Sapientia **S**i tribulationes non affligerēt: tribula
tiōes appellari nō valerēt. **T**ribulatio dū
p̄s ēmesticiā p̄stat: cū āt p̄terierit t̄ victa fuerit letificat sume.

Breuez habet amaritudinē & longā cōsolationē: frequēs tribu
latio cōsuetudine tandem vincit: vt iam quasi non eē tribulatio
aut leuis eē videat. Qui enī & mōstris assuerit ē monstruosa mi
nus curabit: diuine dulcedinis īmensa copia inqntuz huiusmo
di nō eēt tibi adeo meritoria nec tāta laude digna: qntuz ex fer
uida caritate tribulatio patientē p̄pessa. En plures iuueniū: qui
prosperis successibus elati deciderūt: q̄z qui in aduersis fracti a
pposito spūali corruerūt. Deniq̄z si in astrologia sc̄iētia discipli
na floresceres: & oīm liberaliū artiū secreta penetrares. Si admir
bilis in omni sc̄ia appareres. Si cūctos rethores ac dialeticos
facūdia & argutys pires. Nec oīa nō tñ ad bonā tibi vitā cōfer
rent: qntū hoc vñū ad salutē necessariū sc̄z ex caritate de corde
puro & cōscientia bona & fide nō ficta teipm deserere: & totū te
deo in omni tribulatiōe cōmittere: eiusq̄ voluntati parere patiē
ter. Nam illud bonis & malis cōmune ē: istud aut̄ electis inesse
potest. Tanta ē p̄eminētia etne glē ad tpales ac trāsitorias pas
siones: vt diligens p̄spector deberet potius eligere multis ānis
in fornace ignis ardētis velle torqueri: q̄z minimo p̄mio i futu
rū sibi reseruato velle priuari: qr labor eu fine merces sine fine

Discipulus O summa & ineffabilis pietas: q̄z sua
uissime & poptime organa h̄ resonat i
aure tristiori. O mira circa nos tue pietatis dignatio: eo q̄ cir
ca hominē miserū & afflictū ac desolatū sic apponis cor tuum: &
sic dignaris lenīr doleteres: & isolari tristes ac merētes. Te nāq̄
sic dulcī resonāte: anim⁹ tristitia pressus alleuiā: & tua celestis
modulatio spiritū tristie mentē exagitante saltez ad tēpus fu
gat vt leui⁹ qđ patiē ferat. Q̄ si etiā daref optio: mallem potius
aduersa cōtinue pati & tua cōsolatione dulcissima sic foueri: q̄z
aduersis carere & vunctionē tuā p̄ciosissimā nō habere. Eya age
nūc qđ cepisti: qr se q̄si nihil pati existimat: cui tā dulcī etna sa
pientia in aduer. **Sapientia** Audire vis cythara spi
lis cytharizat. ritualis musicē pulcre r̄
sonantē: sursum erigere & p̄ciosū fructū tpaliū aduersitatū diligē
ter attende. Sicut enī in cythara corde pportionabilit̄ p̄tēse so
nū reddunt suauē. Sic elcūs q̄scq̄ dū aduersitate p̄mis: quasi vi
quada extra se tendit: & ad reddendā dulcē ac celestē melodiā
pleni⁹ abilitat̄. Sciendū ergo q̄ tpalis tribulatio: ab hoc q̄de
mūdo insuauiissimo vilipēdit̄: a summo aut̄ iudice deo valde p̄
ciosa estimat̄. Ipa iram iudicis extinguit: & ei⁹ severitatē i ami
citiā & benignitatē cōuertit. Qui aduersa pro deo libent̄ patitur

S. 8

xpo passio assimilat: et ideo ab eo tanq; a cōsimili nexu dilectio
nis p̄cipuo cōstringit. Fructus ei⁹ balsamicus iputribile pres
tat vigorē. Sicut stella matutina solis vicinū huic mūdo prenū
ciat ortū: sic tribulatio hois similit̄ facit. Nam ipius supcelestis
solis aiam tribulatā inuisere volētis iocundā demōstrat: ppin
quitatē et internā auget cōsolutionē subsequentez. Et sicut nox
tenebrosa diē precedit luminosam: et hyemis asperitas estiualē
an̄cedit iocūditatē: sic bonarū mentiū internā etiāq; ipaz pire
solet cōsolutionē. Hic arc⁹ refulgēs int̄ nebulas glē signū ē diui
ne pacis ad gen⁹ humanū. Sic tribulatio seniēs signuz ē diuine
ppicationis ad animū cōtritū. Ipa ḡe pambula: spei socia: di
litionis puerpera. Ipa actiuā vitā suo niunimine ptegit: et tem
plationis oculū subtilit̄ acuit. Nec ē que hoiez carnalē facit spi
ritualē: ac mentē tristē mutat in celestē: qz sursum tēdere cogit
qd se iuxta se diffundere phibet. Mundi hui⁹ ipa generat deser
tionē: sz diuinā parit familiaritatē. Amicos cōsueuit diminuer
sz gratiā solet augere. Frequent̄ nāq; ab hoc mundo tanq; vile
p̄cif̄ hoc qd a summo bono eligit: et qd ei⁹ dilcione singulari
decorari meref. Ipa ē arta via: sz secura et cōpendiosa: dicens
ad vitam. Perpēdat nūc vnuſq; sensatus: qz stultus hic esset
quicūq; eius frequent̄ pensaret vtilitatē: et ipius vellet habere
supportationē. O qz inumeri somno pctōz pfundissimo obdor
mierāt: et morte perierāt spūali: qz ifelix absorbuerat iniqtas: q
adueniēte diuine correctionis virga: velut de graui somno ac
mortis impio excitati: vita in melius cōmutauerunt: et opa te
nebrarū abyciētes: armis lucis iduti sūt. O quot sūt in mundo
captiui q p manū altissimi velut aīglia idomita: et auicule icaue
ate: tribulationib⁹ se premētib⁹ inclusi tenent: qbus si facultas
adeēt: ocio resoluti a statu diffugerēt p̄prie salutis. O qnti sūt q
grauiſſima cōmisſiſſent pctā: q multa crima īcurrissent: si non
pia quadā dispēſatiō dei p̄tribulatiōes p̄seruati fuissent Quid
nāq; ē qd eq̄ cor tumidū et animū elatū: ac hoiem ambiosum
seipm magis faciat cognoscere et nō alta sapere. Sz humilit̄ in se
ipo cōſistere ac timere: et q primo patiēti cōdescendere doceat
hec ē nutrix humilitatis: doctrix patiētie: custos v̄ginitatis: cō
patrrix etiē felicitatis. Tribulatio habita ē a deo salutifera: vt
vix sit q ab eius se abſcōdat bonitatis aspgine: siue fit de icipiē
tiū numero vel p̄ſcientiū seu etiā pfectoz: rubiginē anſert pec
catorz: icreniēta prestat v̄tutū: et v̄bertatē cōſert gratiarū. Quid
hoc theſauro p̄ciosiſſimo v̄tilius: Ipa nāq; pctā tollit: purgato

Folio. 2.

riū minuit: repellit tēptatiōes: extinguīt carnalitātes: spirituū
 renouat: spēm roborat: vultū exhibilat: cōscientie affert serenit
 tate: t infōr̄ gaudioꝝ cōtinuā prestat vbertatē. Ipa ē potio sa
 natiua: herba salutifera sup oēs herbas padis̄ t̄estris. Corpus
 corruptibile castigat quidē: s̄z animā vegetat imortale: aia dūo
 ta saginat̄ tribulatiōe: sicut rose ac lilia fecundans̄ celesti rōe.
 Ipa tribuit sapientiā: adducit circūspēctionē: t hoīem in exptū
 exercitatiōe facit. Qui nō ē aduersa passus qd scit: Qui non ē
 tēptatus q̄lia scit: Ipa ē donū dei electū: virga amoroſa: plaga
 pāna. Ipa volūtarios iūitat: t rebelles ad se trahere cōſuevit
 volūtates. Domini patiēti eque subseruiūt tam aduersa q̄z pros
 pera: amici t iimici ei equalit̄ famulans̄. Quotiēs q̄so frendēti
 bus aduersarys. t stridētib̄ aduersū te iimicis frenū silency im
 posuisti. Lū eos p tuā māſuetudinē t patientiā: cordisq̄ bilari
 tate ipotētes reddidisti: Ego q̄ octa creaui ex nibilo: t̄bulatōes
 iprouisas vñcūꝝ sup electos meos iduco: ne eoꝝ imēlo priuēt
 bñficio. Nā vt̄ p aduersa pbaf̄, pxinus edificat: de gloriſcat
 Pacia in aduersis ē quedā virgula fumi: ex aromatib̄ mirre t
 thuris t vniuersi pulueris pigmetarū: cuī odor suauissim̄: ex
 igne tribulatiōis pcedēs: ante oculos meos iugis̄ ascēdit: t me
 sibi placabile reddit: ac totā celestē curiā i admiratiōes suspēdit
 Nō tm̄ solēt hoīes mūdani treno militi strēnue i torniamēto d̄
 certāti itēdef̄ q̄tū tota celest̄ curia fauer̄ t itendēt̄ solz hoī spūa
 li: viriliū militati i via. En oēs sci feceſt̄ hoī paciēti credētiā: qz
 calicē dñi mixtū tota vita sua p̄gustauerūt. Et nūc ipz formido
 losis adhuc mētibus suadēt t nil mali habere: s̄z eē potū saluti
 ferū oēs vnanimis̄ acclamāt. Virtus patiētie luscitatiōi mortu
 orū: t ceteroꝝ opatiōi miraculoꝝ p̄fer̄. Ipa martyrī ſert glo
 riā: t palinā prestat vctoriosam: veste purpurea induit̄:erto d̄
 rofis rutilantibus redimis̄: aureo sceptro adornatur: regio dia
 demate insignitur. Carbunculus lucens in aureis monilibus
 Sic patientia se ostendens in aduersis euentibus gemmula ra
 dians. Odor suauiter fragrans: t fauus vndiq̄ distillans. Sic
 religiosus inter fratres suos pacienter ambulans: t defectus
 fratrū equanimiter portans: vox eius dulcisona in celi palacio
 corde iocūdo cantū sibi vendicat singularē: quē cātare neq̄unt
 q̄ in h̄ vite aduersis p animi tolleratiā eū cātare nō meruerūt.
 Quid plura: nec lingua posset diceſt̄: nec l̄ra exp̄mtere: q̄z putile
 fit aduersa pacien̄ sustinere. Verūt̄ h̄ solū de cūctis pmissis: a
 memoria tua nō excidat: q̄ tribulatī vocantur ab hoc mundo

Manuscript,
Patientia

Dm, L-

miseri: sed a me censem̄ beati: quod mecum̄ sine fine sunt regnaturi:

Discipulus. O quod evidenter nunc appetet quod es. Te incomparabilem sapientiam manifestissimum est: et que veritate agnitam mellifluo quodam sapore et suauissima quadam eructatione ad lucem pducis: nec ullum dubitationi locum relinquis. Idcirco mirum non est: si oia aduersa libenter patitur: qui in eisdem a te tantum dulciter consolatur. Nam mihi dulcissime: ecce nunc pedibus tuis puoluit: gratus referto cordis affectum deuoto: pro omnibus aduersitatibus meis patribus. Et per transactis flagellatioibus gressimis: quibus me usque ad hanc horam castigare et erudire dignatus es: que mihi quoddam tam graues esse videbatur: quod ex hostili severitate predicti putabam. Hoc mirum in modum octa habens tribilia tantum nubes matutina velociter protrahierit: et sic sunt te optate annos octos meos quodsi nunc fuerit: cogor quod dicer cum sapiente. Modicum laborauit: sed iuueni mihi multa requie. Etenim cum te unius cum cordis mei thesauri: velut amoris speculuz: oculis amorosum cordis propone: et te ex istis visceribus omnium desideriorum meorum affectuissime complector: cunctorum obliuiscor tristibilia: et in obliuione cuncta veniunt: quecumque labore seu dolorem persistare potuerunt.

O utile sit passionem christi iugiter habere in memoria.

Derosis ad rosas procedimus

et violas relinquendo ad lilia perquirenda properamus: dum de florifero germine passionum quorundam hominum diuinorum ad rosiferas passiones tuas: o flos campi: o rosa sine spina eterna sapientia: sumo cum desiderio rursus cordis oculos retrahimus: Per tuam namque fructiferam ac venerabilem passionem: cunctorum nobis spiritualium bonorum materia copiosissime sumministras. Ubi enim est gloriam nostra: ubi spes et leticia cordis nostri? Reuera in te uno summo bono: et vero bono: et preciosissime tue passionis thesauro. Et ideo tam impetrabilis thesaurus delcat iugiter in corde retinere et continere de ipso loqui: ac omni tempore mente et corpe cum ipso occupari. Utinam quoque et in cordibus nostris nunc marcescat: sed super rediuita pullulatione nouus existat. Felix pinde tu o gloriosum lumen omnium ecclesiarum qui volatu penitentia mutabilia cuncta supuolam: et archanum domini nitatis attigens abyssum claritatis de me oculis purioribus itaudo introisti ac uba quod non licet homini loqui audisti: et tamen ad ima descendens: affectum quodam mellito: possidis huius ob preconium: de cordis thesauro in mediis eructasti dicens. Nihil arbitratur sum me scire in te vos nisi ihesu christi et hunc crucifixum. O ubi mellifluum dulcissimum

sup mel et favi: deuotis metibus iugis ruminadu: de quod virtutis
 liquor emanat: quod miseris largi gaudia salutis ppinat. Similiter
 tu celestis viella: suauitate fmonis dulcif poma: atque verbi
 etni diuinissima maiestate illumiata. Beatissime bernarde cui
 vbum incarnatu et in cruce suspensi tam dulciter sapiebat: ut hec et
 his similia vba suavia dulcissime porares: fasciculus ictus mirre
 eius sposa: dilectus meus mihi inter vbera mea cōmorabit amari
 tudine dñice passiois significas. Et hanc ut ait meditari dixi sa
 piem: in his iusticie pfcōne mibi cōstitui: in his plenitudinem
 scie: in his diuicias salutis: in his copia meritorum. Ex his mibi
 interdu potus salutaris amaritudinis: ex his rursus suavis vnc
 tio cōsolationis: hic me erigit in aduersis: in prosperis deprimit: et
 inter leta tristiaque: vite p̄nitis via regia incidente tutum prebet
 vbiqz ducatur. Vinc inde mala iminētia ppulsando: nō requiro
 sicut sposa vbi cubet in meridie quem amplector: mea iter vbera
 cōmorantē. Nō reqro vbi pascat in meridie: quem intueor salua
 torē in cruce pendente. Illud sublimis: istud suauis vel parati:
 panis illud: hoc lac: hic mea interi sublimior phia: scire iesuz et
 huc crucifixū. Nec inquit doctor venerade ex ore tuo cōmēdata
 suscepi. Leterū ex his o sapia eterna hāc mibi sumā colligo: quod
 quicquid eternā salutē et p̄mior magnitudinē desiderat h̄c. arcē
 quoque cūctarū v̄tutū optat cōscēdere: sciam quoque atque sapiam
 obtinere: in p̄spera et aduersa eqnimir stare: securā viaz ambu
 lare: et amaritudinē tue passionis: tueqz consolationis potū sua
 uissimū desiderat p̄gustare dat te ih̄m: ih̄m inquit crucifixū iugis
 in pectore suo portat. Monile p̄ciosuz: electū sup aurū et lapi
 dē p̄ciosuz: iter spōse vbera iugis gestandū: nec vñqz obliuioni
 tradendū. Num enī formosaz puellulā adeo decorauit monile
 p̄ciosuz in pectore gestatū: qntū ihs crucifixū meti inclusus por
 nat cor deuotū. Male aurea in lectis argenteis. Ihs xps in corde
 amatis: vas auri solidū omni lapide p̄cioso adornatū: et pectus
 feruidū huius **Sapientia**. Frequentis passionis huius
 nois cōtētiū. memoria: indoctū quemque folio 40-51.
 reddit doctissimū et ipitos ac idiotas facit p̄ficere in magistros:
 magistros inquit nō scie quod inflat: sed caritatis que edificat. Ipsa
 est velut quidā liber vite in quo oia saluti nccaria inueniuntur. Dic
 liber p̄ om̄ p̄hoz libris: de oibz docens: mellea quadā dulce
 dine punctus sentit. Nonne videt tibi sic esse: nonne iam et os tuum
 et labia cordis tui p̄fusa favi huc dulcissimum sentiunt vbertum
 distillare: Nonne singule l̄re diligenter inspecte velut aromatum

b j

8. stille tibi videbūt patuisse? Felix qui eius studio seriose īcendi
tur: qz pficiet i cōceptu mudi: t i amore dei:cūctarūqz virtutū t
gratiarum su **Discipulus** O pāmabilis sapientia
met īcremētū **Discipulus** nihil i hac vita dulcius
cordi meo existeret: vt tu ipse melius nosti: qz vt passionē tuam
iugit toto corde deflere possem. Sed pchdolor ariditatē t duri
cia quadā cōstrict⁹: ad eius recordationem p̄t dignū cēt nō cō
pugor: t iō doceo benigna p̄tis sapia: q̄liter ēt agendum t mibi
sit in hac mā **Sapientia**. Memoria passionis mee
tāni preciosa. Debet fieri non pfunctorie
nec festina acceleratioe. Maxie cū tēpus aderit sufficiēs t opor
tunū: s̄z cū matura t morosa ac p̄cordiali remēoratiōe: t flebili
quadā cōpassiōe. Nisi enī b̄ dulcissimū lignū dentib⁹ affectuose
discretiōis masticatū fuerit: sapor ei⁹ licet imēsus nequaqz mo
uebit. Dz t siquidē flere cū flēte: aut dolere cū dolēte nō potes:
saltē affcū deuoto de tātis bñfīcys tibi p̄ eaz exhibitis: gaudere
debes t gratias agere. Dz t si nec affcū cōpassiōis nec ḡtulatiōis
desiderio moueris: s̄z dura quadā affectiōe te i ei⁹ recordatione
deprinii sentis: nihilomin⁹ in duricia cordis tui ad laudem dei:
memoriā hui⁹ salutifere passiōis qualitcūqz p̄curr̄: t qđ a te h̄ē
nō potes ipsius manib⁹ p̄yssimis cōmittas. Verūtī p̄seuera: pe
tēdo: pulsādo: q̄rēdo: donec accipias. Percute bis scilicē terio
re videlicet recordatiōe: t corpali nihilomin⁹ laboř: teipm exer
cēs ad pietatē: t p̄ extēsionē manuū: seu oculorū ad crucifixum
sbleuationē: yl̄ pectoris tōsionē: aut genuflexiōes deuotas: vel
cetera similia pietatis officia cōtinuādo: donec egredian⁹ aqua
lacrimarū largissime: vt t ratio bibat deuotionis aq̄s: t corpus
aiale ex ei⁹ p̄fitia accēsum ad grām abilitēt. Si forsan causar̄
te affectū hūc delectabiliē t dulciorē sup mel t fāuū rari⁹ expiri
nimirū qz forsan tēptatiōib⁹ interim exercitaris. Multo viri
lius agis: si virtutē ipam nō pro delectatiōe quā experiaris: sed
p̄ v̄tutib⁹ ipfis t solo bñplacito dei tota itētiōe t si nō affectiōe
sectaris. Affect⁹ enī beatitudis ē exerciciuz vero v̄tutis. Horro
passiōis nūc frēquēs meditatio. inf alia īnumera: ad duo p̄ci
pue tibi noueris p̄dēsse solacia: videlicet ad tristiciā inordinatā
repellendā: t penā purgatoriā diminiuendaz. Qualit aut̄ dolori
meus dolorē animi expellat: exēplo tibi poti⁹ qz v̄bo demōstra
bo. Erat nāqz quidā discipulus sapie cuius nomē sit in libro vi
te: quē circa cōuerſionis sue inicia quedā tristicia inordinata tā
letalit⁹ oppresit: vt nec legere vel orare vel q̄cqb⁹ boni p̄ tūc face

mod. corda vidi
talez tēp̄fūdi.

Mod. corda tri
ta auollaudi.

re posset: qui dū die quadā in cella residēs ab hac passiōe graui-
ter vrgereſ t icredibili dolore affligeret: facta ē ad eū desuper
quasi vox itellectualis dicēs: qd hic sedes ociosus: t in teip̄o ta-
bescēs: Surge nūc t meaz passionem deuote ptracta: t in mea-
amaritudine tuū deuincea dolorē. Quo audito: frāt ille surrex-
it: t se ad meditandū passionē cōtulit: t ex tūc medicina bac sa-
lutari sanat⁹: p eius cōtinuā replicationē neq̄q̄ plus de cetero
talē vñq̄ sensit animi passionē. Qualiē autē hec vilissima medi-
tatio pena purgatorij relaxare habeat tibi iđicabo. En autor na-
ture nil lordinatū in sua natura relinqt. Sz nec diuina iusticia
quicq̄ ipunitū dimittit: qd nō hic aut in futuro debite subyiciat
correctiōi. Quādo igit̄ putas finē habitura eēt pena alicui⁹ pec-
catoris: q multis criminib⁹ obnoxius dignā satisfactionē pro-
quolibet mortali p millesimia pte nō expleuisset: quā exoluere i
locis purgatorij gehēnalib⁹ deceđēs cogereſ vscq ad minimuz
quadrantē. O nimis longa misere aie expectatio: o diutina ac
acerba nimiū cruciatio: dolor pseuerās t imensus: penitētia g
uior omni tristri cruciatu. Sed við q̄ hāc pena leuissima t bre-
uissima satisfactionē op̄sare posset: qcuq̄ ipam de thesauro passi-
onis agni imaculati sciret recipe. Hic nāq̄ thesaur⁹ p̄ciosissim⁹
pter caritatē maximā: psonāq̄ dignissimā: ac dolorē imensis
finū sufficiēs t supabundā extat: t iō talif posset se homo ad
hunc applicare t de eius merito t satisfactionē tam deuote ad se
traher: vt si mille ānis deberet purgari i breui ð toto liberaret.

pectare: et dicere cum gemitu profundo cordis tui. **D**a mi peccavi
in celum et coram te: et non sum dignus vocari filius tuus: fac mihi sic
vni de mercenariorum tuis. **P**ostea meritum passionis mee debes
summo cum affectu extollere et magnificare: cogitando quoniam apud
me copiosissima est redēptio: et quod minima gutta preciosissimi san-
guinis quod per oes ptes copis mei vulneribus repleti largiter efflux-
it: per redēptionem et satisfactiōē totius mūdi sufficiet. **S**ed copiose
ipm effundere volui in argumentū magni amoris et superflue-
tissime pietatis: in solamē oīm miserorū. **T**andem debes humili-
quidē: sed feruido affectu manus auxiliatoris querere: et misericor-
dis sumi redēptoris meritū infinitū in subsidiis postulare: nihil
hesitās: quod prius est fons ille pietatis mīam iugiter scaturiens ad
miserendū quod.

Discipulus **O** verbū gratiosus et per
tuad petēdū. **C**ipuum mihi: meisque si
milibus miseris pctōribus: summa cum exultatiōē suscipiendū: eo
quod in tua passione sicut in prompto iuuenim⁹ vñ peccata possumus
abluere: penas delere: gloriam iuuenire: et glām p̄mereri sempitnā.
O quis mihi det vel minimā gutta ad instar puncti modicam:
huius tamē preciosi liquoris rubicundi sanguinis agni imaculati: in
lauacrum vulnerū meorū. **A**ge nunc tota virtus mea si quo modo
possim hoc salutare medicamentū in remediis optinere pctō
meorū. **O** gutta rorida et minima pedica dñi mei egressa. **O** stil-
licidiū roseū de aula regali foramine sc̄z pectorali effluxuz: vel
saltem de minima pūctura corporis delicati egressum: sana et rei
tegra pctō meorū vulnera. **O** crux aue spes unica: sanguine de-
licato perfusa: auge p̄ys iusticiā: reisque dona venia. **O** misericor-
dis sima sapia: his te vībis solatorib⁹ ore mellifluo p̄sequente: ques-
tio nō modica animū meū pulsat: quā ut soluas affect⁹ pius dc-
uote expostulat. **D**ixisti enī quod per tuā passionē satisfactio sufficiēs
et supabūdās huano generi collata ē. **N**ō si ita ē: quod igit̄ pena
satisfactoria iniungit: et sc̄d̄ qualitatē culpe exigit̄ qualitas pene.

Sapientia **A**d hoc quod homo sequas effectū passio-
nis huius: oportet ipm ei configurari: configura-
tur autem ei per baptismū. **V**nū illi ex toto liberantur quod sic decedunt:
sed oportet quod illi quod post baptismū peccat̄ configuren̄ Christo patiēti
per aliqd penalitatis vel passiōis quā in seip̄ sustineat: quod tū mī-
to minor sufficit quod eēt digna pctō: coopāte satisfactiōē pdicta

Discipulus **R**edeam⁹ igit̄ ad hāc materiā utilita-
fecim⁹: occasionē tantorū mīsteriorū ei⁹ ex ybertate sumētes.

Quarto de
l'epistola.
55. 44.

Duo ver^o xpⁱ dispulus debet se cōfigurare passiōibus ipius.

Th̄it̄ur cū me filii tenebrarū

crucis patibulo affixissent: nō suffecit eis horrendū sup
pliciū mibi illatū: sⁱ crudeli^o seuiētes corā dolēte t mo
riēte stabat: t me deridebat t blasphemādo subsānabāt mouē
tes capita sua: t obprobry^s ipissime miser^r affigebāt. Ego aut̄
bis nō mot^r: sⁱ patient^r sustinēs aiebā. Pater ignosce eis qz ne
sciūt qd faciūt. Inē duos latrones tāqz supplicy reū me dī filiū
suspederūt: t vn^r quidē ex his me deridebat ali^r aut̄ patrocinū
implorabat: quē cōtinuo ad grām recepi: t pctōr venia^r tribuē
do padisum ei celestē pmissi. Circuspxi t nō erat auxiliator: oēs
me dereliqrant. Noti qz mei qsi alieni recesserāt a me. Stabat
quidē ex his a lōge: t q circa me siebāt cōsiderabāt: fratres qz
mei in agustys mortis disp̄si a me diffugiebāt. Vestimenta mibi
tortores extrabētes nudū reliquerūt. Suma dei v̄tus t potētia
xps dñs tunc miserabilit^r stetit qsi omni v̄tute p̄uat. Nā absqz
mia me cruciatibus acerrimis vexauerūt. Ego aut̄ tāqz agnus
māsuetus q portat ad victimā obmutui t nō aperui os meum
angustie mibi vndiqz erāt: miserie me vbiqz p̄mebāt quocuqz
me vertebar dolorē inueniebā. Stabat tūc iuxta crucez filij pen
dētis mat̄ mestissima: cūcta vulnerū meoz in pectore suo dolo
risera mātnis visceribus pferēs tornēta ac sustinens vulnera:
audiēs igit̄ vocē ei^r flebilē t luctū miserabilē: eiusqz dolorem
sciēs vehementē: cōpassiōe mot^r pie ipam cōsolabar: t dilectaz
m̄fēz discipulo dilcō recomēndās: discipulū p me ei in filiuz de
legau. Qualit tūc gladi^r doloris viscer^r penetrauerit dulcissime
m̄ris: qli^r etiā meroris gladi^r iteriora oia filij pendētis replene
rit nullus pfecte. **Discipulus** O dolor seūissimus:
estimare poterit. Dolor seūissimus t cōpassiōe precipua
dignissimus. O seūicia ac duricia īmensa enormit te torquētiū
qualit o cruēte bestie leonibus fortiores: lupis rapacibus seūio
res: agnū illū mansuetissimū: speciosuqz forma pre filiis hoīm:
nobilē ac delicatū: piū ac mansuetū sic crudelit torquere potuīs
tis. O deus me^r: ytinā fuisset tūc famulus tuus p̄sens dū hec a
gebant: vt pietas t cōpassio q eis defuit p me suppleta fuisset.
Profecto si possibile fuisset: salua hūani generis redēptiōe ego
aiam mēā pro vita tua exposuīsem: vel cum dilecto p̄ter occu
buīsem: vel certe si hoc fuisset negatū: saltē pre dolore pstrattus
pedē crucis in qua dilcūs moriebas brachys affectuosissime cō

passionis strinxissen: t sic flens t eiulans pdurasse: quo usqz
for sitan cū tra tremuit t petre scindebant: cor qz amatis piter
scissum fuisset. O qz felicis migrasse: si moriēte dilcō ego qz
secū piter mortuus fuisset an n̄ meministi qd fecerit armiger saul
qui in mōte gelboe dñm suū iimicis vallatu iprobc occubuisse:
vidēs fidelitatē ei t societatē facere cupiēs: sup gladiū suū stul
te irruit t piter mortuus ē cū illo. O si seruus vidēs dñm suū
infelicis mori cōmoriebat: dilcūs vidēs dilectū p dilecto fideli
ter mori nō cōmorere: Qualis etiā viuere posset: t nō potius
eligeret fortis mori qz infeliciter viuere: pperea vtqz elegisset
suspendiū aia mea: **Sapientia**. Hanc horā moriēdi
t mortē ossa mea. **Sapientia** ab efnō mihi preele
gi: vt solus tyc calicē mee biberē passionis: t morte: pro oibis
sustinerē. Nuinc autē tēpus adest vt ois qui vult venire post me:
abneget semetiām t tollat crucē suā t sequat me: t sciat p cer
to hāc imitationē deuotā tam acceptabilē mihi fore: qntū fuisset
pro tūc si mecum pstitisset: t mortuus piter cū moriēte fuisset.
Et ecce hec erit crux tua quā portare debes si vis meus eē ama
tor. Quādocūqz exercicio vtutū t diuinoꝝ expletioni mādatoꝝ
studiose intētus es p posse tuo: t tñ ex emulis ex hoc derisiōes
seu detractiōes recipis: insup t in oculis eoꝝ intīn viles cis t de
spicabilis appares: vt hoc nō vtuti paciētie ascribat: nec ḡe q̄ ē
in te. s̄ ipotētie t ignauie: t q̄ te vindicare volēs nō audeas v̄
scias. Tu autē hoc nō solū patient t libent p deo sufferas: veruz
etiā ex supabūdanti p̄m q̄ in celis ē seriosius p eis exorāt stu
dueris: t eos deuote apud me excusaueris: ipos mihi recōmen
dādo. Quicūqz in hac cōtrarietate lesiua ad glam t imitationē
crucifixi seipm supauerit: scire debet quotiēscūqz hoc fecerit: q̄
mortē dñi recens reuiuiscere facit: t imaginē crucifixi in se por
tabit. P̄ te si bona opa faciēs t inoceñt ac simpliciē in via abu
lans opa tua bona ab iuidis psecutorib̄ cōculcarent: insup de
te nō bona s̄ mala vbiqz loqren̄: falsaqz tibi niſta iponētes. vi
ta tuā in ocul̄ te honore dignū habentū deprauat nō d̄sisterēt.
Tu autē ex his nō mot s̄ magis exhibilat̄ i te manēs in tanta
maneres psequētiū te cordis pietate: vt patut eēs sincero affū
t pio corde cūctas offētas remitterē: vt sic penit̄ in te delete eēnt
ac si nunqz facte fuissent. Ipsiſ qz pberes auxiliū t consiliū op
timū eius ob amore q̄ suis crucifixorib̄ etiā nō petētib̄ nō solū
offensas remisit: sed t eis pdesse studuit p eis apud patrē iterce
dēdo. Quicūqz teipm i b̄ facto pp̄t deū supares: certissime ac ye

racit iux*tū* dilectū tuū crucifixū parit crucifixus stares: mūdana
 solacia fugiendo: et utilitates ac cōsolatiōes frenas pp̄t me relin
 quēdo: nīl quātū necessitas b̄ reqrit: desertionem meā qua ab
 oībus derelict⁹ fui p̄ hāc recōpensans: voluntariā abstractionē
 quotienscūq; tuos caros amicos vel cōsanguineos pp̄t amore
 saluatoris reliqueris discipulū et dilectū fratrē mibi iux*tū* crucez
 cōpacietē substituis. **E**xpoliatio quippe tue p̄pē volūtatis vesti
 6. mēta sūt nuditatis mee. **L**ucq; bis q̄ te ipugnat seu criminat et
 aduersa inferūt volūtarie cesseris: et eoz q̄ te v̄bis īportune iua
 dūt: irā et ipacientiam tā māfuite et cū tāta cordis dulcedine ac
 verboz suauitate ac vultus hilaritate r̄ceperis: vt tua dulcis be
 nignitas merito aduersarys verecūdiā iferre possit: vt eorū de
 beat tumor tua ex humilitate cōfrigi: tūc mortis mee ymago et
 filitudo in te veracis rellucebit. **I**te exēplo matris mee fidelissi
 me et discipuli dilcī sp̄ tibi mēoria passiōis assit ī corde p̄ mēoriā
 ī orōe p̄ ruminationē denotā: et ī opatiōe p̄ imitationē affectu
 osam. **Q**uicūq; b̄ fecerit yer⁹ ihu xp̄i imitator existit: et delicias
 ei apud se copiosas ministrabit. **S**ignū ḡ tue dilectionis sit exhibi
 bitio opis. **V**eri exhortaberis te velle mori p̄ me corporalit: nūc
 venit hora tua: accurre: festina: et recipe mortē p̄ me spūalit. **D**
 q̄ntū d̄ tali filio q̄ crucē hāc recipit p̄ celestis glābif. **O** q̄ntū de
 tali fidelissimo disciplo mīgr̄ mīgrōru iocūdabif: dilectū p̄ dilcō
 q̄q; morientē: eiusq; passioni r̄ndentē: vt videlicet b̄ sētiat in se
 qd̄ et ī xp̄o ihu. **L**ū q̄nta glā putas sublimabif ī cel: et q̄nto bono
 re dign⁹ habebif: socius nāq; magne tribulatiōis erit et socius
 immense. **D**iscipul⁹ Scio dñē qr̄ nō ē hois via ei⁹
 cōsolatiōis. **N**e nec viri est vt abulet et dirigat
 gressus suos. Quāobrez oculos ac man⁹ ad te sursū eleuo p̄fisi
 me redēptor: deuote supplicādo: q̄tinus venerāde passionis tue
 ymago et filitudo mibi famulo tuo efficacit īprimaſ: et suū ī me
 effectū salubrē iugūt opeſ ad laudē et glām nois tui bñdicti. **L**e
 terū vt vides aia mea tota ī excessu mētia posita: adhuc stat sus
 pēsa: tibi patiēti intēdēs: et audire cupiēs famē tā miserāde pas
 sionis. **S**cire insup cupiēs vtrū caro passa ex diuinitatis īfluxu
 aliq; tūc sēserit alleuia. **S**apientia **M**ota valde de
 tionem tanti doloris. **H**ac ītr̄rogatione
 qd̄ merito ex itimis te mouere debeat ad cōpassionem. **I**n illa
 hora cū mortis suppliciuz ptuli horrendum: aia verbo perfecte
 fruebat: et tñ diuinitas pmisit carni agere et pati que sua erant
 ppria: et qr̄ vires inferiores fibijspis relinquebantur: passibiles

valde reddebanſ. Attēde nūc glām toti⁹ orbis i cruce suspēſaz:
t miserys vltra modū angustiatā: pēndebā in patibulo crucis:
ligno ūmobilit̄ cōſixus: desolat⁹: t omni adiutorio humano pri
uatus. Sed t p̄ meus celeſtis me quodāmodo reliquifē vide
bae: cu nō iuuabat quē iuuare poterat: magnalia opa oīddēo.
Vidnera cruēta ſanguinē fūdebat. Ochli mei a fletu caligabāt:
t oia viſceř mea p nimio cruciatu stabescebant. Rugiebā a ge
mitu cordis mei: t nō erat q̄ respiceret: flebā amare: t nō erat q̄
lacrīmas abſtergeret: dolores t liuores me opp̄ſierat: t nō erat
q̄ foueret. Drātē male dicebat. Lacētē deridebat. Pacientē ſuſti
nētē blaſphemabāt. Et cu ſic vndiqz nie dolores mōtis circūde
diſſet: claimauit ad patrē dices. De⁹ me⁹: de⁹ me⁹ vt qd dereliqſti
me: t tñ volūtas pēdētis fili⁹ ſp fuit ſormis p̄ne volūtati. Si
tiui: t nō erat q̄ calicē aque frigide aie ſitiēti porrigeret: ſz aceto
mixto cu felle ſitim meā potabāt. Attū l̄ aia mea p ſitis angus
tia multū affigereſ: magis tñ feruide ſalutē būanaz ſitiebat: t
cu oia q̄ ſcripta erāt de me cōſūmarenſ: factus obediēs vſiqz ad
mortē: inclinato capite īdidi ſpiritu. Nec ſuffecit eis viuentē me
doloribus affigere: ſz t mortuū penis afficeř tēptabāt. Nā lat⁹
meū muerone dire lancee perforabant: ex quo ſanguis t aqua
exibant: que corpus mortuū pſundebant. Sicqz vita mundi p
mundo exticta fuit: t ſanguine ſuo precioso genus humānuz
redemit atqz veterum piacula peccatorum pio cruore deterfit.

Discipulus O vere magna t inestimabilis dilcio
tue ſanctissime paſſionis: qua nos miseros orbis conditor rede
miſti: vtinam nunc dignas laudes tibi exſoluere possem: vtinā
omnium hoīm q̄ ſunt ſup terraz: vel futuri ſunt vel p̄terierunt
p̄rogatiuis florebat: vt eas i tuo famulatu expenderet. O q̄s mihi
det ſapientiam ſalomonis: fortitudinem ſampsonis: abſolonis
pulcritudinē: omnīqz p̄cipū hui⁹ mudi diuitias t glām atqz
virtutē. Quatenus hec oia: t multa maiora bis libere offerrem
in obſequum mei ſaluatoris i odore ſuauitatis. Sed heu qd pōt
facere canis mortu⁹: aut quā gratiā preſtar pōt ſurdus t mut⁹:
Sapientia Si linguis hominuz loqreris t angelo
rum: si cūnctorum hominū bonis opib⁹
p̄dit⁹ eſſes: si oīm ſacrārū virginū puritate claresceres: si oīm
rū atqz doctoz p̄cursor: martirūqz vexillifer exiſteres: ſi oīm
creaturaz vītē haberes: repēdere vīcē tāto redēptori ex cōdig
no nō posses: nec p mīma gutta ei⁹ ſāguis p te ex amore effusa.

Discipulus Quid igit retribuaz dñō pro oib⁹ q̄
retribuit mibi. O mi deus doce queso
famulū tuū: qualif saltem ex grā placere posset: q̄ ex ifirmitate
et puitate operū. **S**apientia Memoriā passiōis mee
suum deficit. **S**apientia semp debes i corde tuo
habere: et oēs tribulatiōes et aduersitatis quas pateris ad ipm
referre: ipsq̄ similitudinē qntū possibile ē induere debes. Itē
ex occulta dispēsatione cū tibi cōsolatiōē internā substrabo: et
te desolatiū relinquo: debes adinstar veri crucifixi nō aliūde cō
solatiōē qrere: s̄ patien⁹ expectare: et sursū ad p̄em q̄ in celis
ē respectū habere: teipm deserēdo: et oēni cogitatū tuū in ipsum
iactando. Lunc absq̄ dubio qnto fuerit maior hois exterioris
pressura et desertio hois iteriois cū volūtate deo vnta tanto si
milior eris crucifixo et acceptior p̄i paniādo: q̄ reuera hoc est
punctū aduersitatis: p qd milites pbatisimi in acie xpī cōstituti
strictissime examinanſ. Post cōcupiscētias tuas nō abeas: sed
eas virilit frangas: tūc felle amaritudis cū dilco tuo potaberis
oīm hominū salutē sitias: superiorib⁹ tuis obedientiā deuotam
exhibeas: oīa opa tua ad vtū pfectiōē: et debitaz perducere
cōtendas cōsummationē. Itē oīa infortunia et cūcta tristabilia
clemētie dei debes cōmittere: et sic te libere in oīi facto tenere:
q̄si homo q̄ in pūcto migratur ē de hoc mūdo. Refugiu quoq̄
cōtinuū in vulnere lateris mei debes qrere: tanq̄ coluba in fo
raminib⁹ petre: q̄ i h̄ loco sp̄ iuenies copiosissima pctōp̄ remis
sionē: grāz pleitudinē: et a cōctis mal̄ iminētib⁹ securā pfectiōez

Discipulus Una adhuc petiunculā de hac mate
ria dulcissime passiōis tue porrigo de
hoc videlicet q̄ tam breui tangēs p̄trāisti. Qualif sc̄ se habu
erit nr̄ illa venerāda genitrix tua fidelissima quādo iuxta cru
cem stetit: et filiū suū dilectiūz corā oculis tuis suspensiū cōspexit.

Sapientia De hoc licētiatus ipam adeas: et eius ab
ore hoc quod vis diligētius inqras.

Mōndatio singularis beate viginis: et de dolore eius inest
mabili quē habuit in passione filij.

Etabat iuxta crucē Iesu ma
ter eius: tpe vernali cū ad alta celi sol icipit ascēdere: et
ēris infundere radioz suorū secundā luminositatē. Ec
ce vegetabilia cūcta hiemali glacie cōstricta icipiūt reuirescere
animātia q̄q̄ et volatilia in antris et specub⁹: ac diuersis qbusq̄

latilibus abscōdita: ad tante lucis nouitatē respirare īcipiūt: et
vires resumere ac cordis leticiā ostēdere cātibus vel plausibus
letabūdis: hoīm q̄q̄ gen⁹: senes cū iuniorib⁹ eius in aduētu ex
hilarant: t̄ tota superficies fr̄e decore induit: t̄ applaudat ac gra
tulat. **E**ya corda vniuersa: pura mēte deū amātia: pp̄edite nūc:
q̄m̄ simili⁹ nobis accidit cū sole amicta v̄go secūda: celi regina.
p̄electa vt sol: fines cordis n̄ri īgredit: t̄ memoria mētib⁹ n̄ris
rutilatibus ifundit absq̄ nube. **C**ontinuo nāq̄ duricia oīs ad
tante lucis īmensitatē resoluit: arida cūcta rore celestis ḡe irri
gant: fugant tenebre: nouū lumen exorit: t̄ gaudioz nobis ma
teria īmensa cumulat. **T**ibi ergo o spes n̄ra: gaudium t̄ leticia
cordis n̄ri: p̄ctōres miseri in vocē salutatiōis prumpim⁹. **T**e q̄
ex itimo cordis cū gemitu t̄ lacrimis t̄ deuota cordis genuflex
ione affectuosissime m̄rēz ḡe salutam⁹: gaudēt pueri ad sonitū
organī: t̄ ad letos rumores corda exhilarant vniuersa. **S**ic ad
tuā q̄z suauissimā memoriā tot⁹ estuo diuini amoris incendio
Te laudare cupiēs quā laudat orbis fr̄e t̄ plenitudo ei⁹: celi ce
loz t̄ omnis v̄tus eoꝝ. **O**mnis q̄ppe creature bonitas ad tuam
cōpata dignitatē: sic ē quasi noctiluce splēdor exiguus ad solis
claritatē īmensam. **T**e nāq̄ diuina sapia tam excellēt̄ sua ḡia
decorauit: t̄ bonitate tam multiplicit̄ īvestiuit vt sua incōprehē
sibilis in te relucēt̄ sapia desiderabilior nobis ex tua refulgen
tia reddat. **T**u mēte p̄tracto viros illustres q̄ te laudauerūt ab
inicio: p̄e stupore deficio: t̄ v̄ltra spiritū non babeo. **S**ed cū ad
meīpm̄ redeo: hec itra me reuoluo dices. **O**pia v̄go salue dec⁹
virginū: q̄cqd vñq̄ de tuo p̄conio lingua dicere potuit: calam⁹
scribere valuit: cor potuit cogitare: oībus illis simul collectis t̄
cōscriptis t̄ in vñū manipulū violariū cōgestis: cētuplicata t̄ in
finities multiplicata: corde deuoto: aureo cū decore: mellifluo
sapore: t̄ odore aromatico tibi porrigo: ad laudanduz t̄ glorifi
candū te v̄go beata nūc t̄ ineñū. **L**um te ītueor: celuz sydereo
micās splēdore mibi videor ītueri: padisum voluptatis me pu
to ihabitare: īmemor mei ex magnitudie tui: stupens ex īmensi
tate glē tue: t̄ p̄clamās cū v̄tute. **O** altitudo diuinciarū sapie t̄ sci
entie dei: q̄ letabūdo corde exultasti: cū hāc nobilē creaturam
tam p̄fecti decoris huic mūdo in gaudiū cōdidisti. **O**culi v̄gi
nales nimio fulgore micātes. **O** gene rubentes. o crines aureo
splēdore nitētes: felicissima labia tua crebris osculis filij difica
ta: t̄ licet totuz qđ in te ē circino diuine sapie prudentissime fit
formatū t̄ decētissime p̄ornatū: singulariſt̄ m̄ miseris ybera tua.

+7

que lactauerūt regē dñz dulcius nobis sapiūt: qm̄ ex eis vita p
cedit: t dulcedo emanat: q cūctos languidos sanat. **H**elix pide
mulier illa q tanī verā q̄ locundā de hac p̄tulit sententiā: i tur
ba exclaniās t dices ad saluatorē. **H**ūtū venī qui te portauit: t
vbera q̄ suixisti. **O** beata vbera q̄ lactauerūt xp̄m dñz: v̄a nāq̄
ab vbertate atq̄ vberima fecūditate celigene letat̄ atq̄ frige
ne: ac dulcib̄ v̄ris recreant̄ ex fructibus. **D**ic velut hinnuli ca
pree gemelli q̄ pascunt̄ in lilijs donec aspiret dies t inclinētur
vmbre. **E**n cōditor orbis corpora celestia ornauit syderib̄: corpora
elemētaria animātib̄ ac volatilib̄: nemora folijs virentib̄ pra
ta floribus ridentib̄. **G**z sup̄ hec oia ḥgo beata corpus tnū sanc
tissimis decorauit vberib̄. **H**ec sunt due oliue speciose t vber
rime: liquore ḡie lactis ac mellis superis ac iferis ppinātes po
meila nūei cādoris: q̄ a spū scō fecūdata: t in ligno qđ ē in me
dio padūi collocata: fructū imortalitatis cōserūt dgustata. **H**ec
sunt malogranata aurea: sperule ac lilia tēplū adornantia veri
salomōis. **M**ādragore odorifere i orto deliciarū plātate. **B**otri
vinearū engaddi: cordib̄ miseroz leticiā scrētes t tristiciā de
pellētes. **N**elioř q̄ppe s̄e vber tua vino fragrātia vngētis optis
In vino nāq̄ ē luxuria t delectatio frena. **I**n his aut fiolis au
reis cōcupiscētie noxie plenissima extincio: t celestis quedaz t
supnalis delectatio. **N**ouit q̄ gustauit q̄ citissime t pfecissime
ois voluptas carnalis euauit cū de lacte grārū tuarū gustauiz
fuerit: ad fragrātā quippe vngentoz supnoz virulēti serpētes
territi fugabāt: t sustinere nō poterāt p̄ntiam tāte puritatis.
Impleta tūc gaudebat visceri munere isolito faciata: lingua qđē
obmutuit: spus vero in dño exultauit. **O**culi flebāt: t dulces la
crimas deducebat. **O**s aut hūc suauissimū saporē t dīnissimuz
liquore diutius tenere t frequēti ruminare pio conamine con
tendebat. **S**lamabātq̄ oia iteriora piter dicētia qm̄ meliora sūt
vbera tua vino: fragrātia vngētis optimis: q̄ itelligit itelligat.
O mater venerāda: salua geniture tue videlicet etne sapientie
bonitate imēsa: cū h̄ totū qđ habes ab eo sit a quo òne bonum
pcedit: nihilomin' tñ aliquid ē qđ dulci' ac suau' inuenire sibi
videt aia misera cū ad vbera tua sfugit: dulcedine t ḡra plena
q̄ cū ad vinū spūale accedit qđ ppinat etna sapia. **I**bi nāq̄ pfec
te sentif suauitas. **V**ic aut mixta qđā acerbitas pcipif. **S**i qdež
illa sapia etna: baculo cōsolatiōis v̄gā subiūgit discrete correcti
onis. **E**n mī beata aduertere potuisti: quotiens me suauitate
vboz suoz: q̄si lactea quadā linijuit dulcedine t rursus dñatiōe

sua: q̄si austēritatē vīni sup ifundēdo mībi timorē incūssit. Hic
vība cōsolatiōis: illinc vībera exhibēs discrete correptiōis. Et cū
iām iā habere vt spōlīum carissimū gauderē: subito diuinitatis
eius recordatione stupefact⁹: vt iudicē meū deprecabar. Et cuž
interdū lac peterē: reppulit ⁊ q̄si ablactādo sup matre sua: aceto
sam exhibuit austēritatē. Tu aut̄ quid? Uere a plāta pedis vīsq̄
ad verticē nō ē i te quicq̄ amaritudis vel austēritatis: sed totū
qđ in te ē: est purissima dulcedo: incōpabilē bñs suauitatē oīm
aromatū: ⁊ vngentoꝝ superās fragrantia ⁊ preciositatē: tota
formosa es ⁊ suavis: nil habēs duricie vel austēritatis: facie be
nigna: vultu serena: verbis mellita: suavis ⁊ decora: bonitate
secunda: grā plena: in te nāq; oīs gratie via ⁊ vītatis: in te ónis
spes vite ⁊ vītatis: vīnū cū lacte sugis a sapia etīna: sed fauus cū
melle a te suscipit dulcedo purissima. Que sūt autē h̄ vībera tua
dulcissima. Prorsus sūt hec. s. q̄ oīs peccatores sinu recipis be
nignissimo: ⁊ receptos tuo fidelē recōcilias filio. O thesaurus
pciosus miseroꝝ: En cū sumū regē peccādo pdidim⁹: cū offen
dim⁹ angelos: cū etiā nobismetip̄is ḡues sum⁹: ⁊ oīo nescim⁹
qd agere debeamus. hoc solū restat miseris: vt oculos cordis ⁊
corpis ad te leuemus: cōfiliū querētes auxiliū petentes. O exul
tatio cordis mei vīica: spes ⁊ gaudiū vite mee: tu scis quotiēs
amaro aio: corde turbato: facie lacrimosa: cū deū offenderaꝝ ⁊
me filiū gehēne futurū estimabā: cū iūmīcis vīdicis vallat⁹ fue
rā: oculos ad te pīssimia virgo leuaui: ⁊ tuo adiutorio vīgo bītā
euasi picula cūcta. Gaudeat alij de sua īnocētia. Alij letentur de
meritoꝝ suoꝝ copia. Alij de dei mīa īmediate exaltēt. Tu māt
mea: tu spes ⁊ solaciū vīnicū vite mee: cū totus de deo ⁊ de me
ipso despero: te cogitādo: te cōmemorando: q̄si de pfundissimis
tenebris reuiuiscit spūs me⁹. Tu es gloriatio mīea salus honor
⁊ vita mea. Sed vī mībi h̄ o spes mea: nimirū q̄r mītos habes
dilectos filios: q̄s saluare poterit sua īnocētia: qbus pīpa suppe
tūt bona opa: qui dicere pīt cū viro iusto: neq; vīcīs rep̄hendit
me cor meū in óni vita mea. O meror ⁊ luctus cordis mei īmē
sus: mīr dulcissima mater nīra: māt inq; nīra singulariſ q̄ miseri
peccatores sumus: tu scis q̄ tota vita mea ē rep̄henſio pura. En
respice sup infirmū tuū: nō sū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹: fac mīhi sic
vīi ex miseriis egrotis tuis. Recordare pīa mīr: q̄ matres suos
fouere solent solliciti⁹ egrotos: eiq; cōpati magis: ⁊ diligētiorē
adhibere curā. Libi derelict⁹ est paup: orphano tu eris adiutor.
Libi nota sunt vulnera mater pīa: infirmos tu visita: mortuos

42

resuscita: et da mestis solacia. Accedat ad sapie lumen: qui iuste
et sancte vixerunt. Deu me: ego aut miser pector lacrimis totus per su-
sus sub tua protectione configio: non audeo ad pretiam tate lucis nu-
dus et egenus apparere: sed ad te matrem configio. Tu spes mea:
turris mea: in qua fine totius salutis mee constitui. Si quod absit iu-
dex iratus seruum suum pectorum damnum voluerit: per manus tuas pessimas
hoc faciat. Si autem ex gratia saluare decreuerit: te mediante sa-
lute mibi mittere dignet: ego a te neque vivus neque mortuus nec in
prosperis nec in aduersis vincitur volo separari: quoniam quod absit si di-
mei insanus ac reprobatus obliuisci voluero: vere tui nunquam ob-
lituscar: te nunquam dimittam: memoria tua super mel et fauum in ore
meo dulcorat: facies in te exhilarat: cor iocundat: et tota virtus
mea pariter exultat. Nec imerito: quoniam ab uberbis consolationis
tue satiatus sum: tu pia nosti: quoniam misero peccatori remedia salutis
talia contulisti. Eya ergo aduocata nostra: surge pia: surge propicia:
couerte illos tuos misericordes oculos ad nos: et placa tuum yni
genitum totiens a nobis offensum. Tu namque reor ut es aduocata: io-
accede propius: et pete pro nobis quoniam sumus: nihil enim filius tibi ne-
gare poterit gratiosus tibi dilectus. O eterna proxima sapientia ecce nunc in
patrocinium coram te adduco illam tuam matrem dulcissimam: tibi eas
presentans. me post tergum suum abscondens: oculos non audes leuare
quoniam faciem glorie tue: per ipsum cupientes exaudiiri. Ipse queso honora:
ipsum venerare: qualiter cum coueniencia talis matrem poteris repelle
re: quoniam si etiam millesies in die accesserit: repulsam non habebit. Ex
audi exaudi me domine propter tuam bonitatem: et miris tue dilectionis singu-
laris honoris. Nam sicut te celesti proximi ac genitori tuo aduocatum ex-
hibeo: sic tibi dilectam matrem ut mea exhibeo auxiliatrixem: ut im-
perfectum meum ei suppleat grata et acceptabilis pretie magnitudo.
Nunc ergo o pectora sapientia: attende matrem gloriosam. Respice ocu-
los huius dulcissime miris coram te pro nobis interpellantis: quibus te
materno in gremio gestas tam placite intuebas: genas eius roseo
colore pulsas: quibus faciem tuam delicatas materno affectu sibi socia-
uit. Ab ipsis felicia labia eius quibus os tuum benidictum: oculos prefulgi-
dos: ac singulos quosque nobilissimos artus creberreme poscula-
ta fuit: blanda miscens interdum oscula vobis. Cerne manus quae ti-
bi ministrauerunt: ybera dulcissima ac felicissima quae te lactauerunt
O pessima dulcedo: ecce fas non est ut hic inspicias et rememoras
tante matre a te quocumque neges: quae te dominum celi genuit: lactauit: sicut
et ad incremetum vobis produxit. Reminiscere quo oim seruiorum et
exhibitionum quae tuis infantilibus annis ab ea recepisti. Cum te in

i j

gremio infantē delicatū tenens: ocellos ridētes ad blandiētem
tibi matrē retoristi: t̄ brachys delicatissimis tibi arridentē am-
plexatus fuisti: eāq; pre cūctis tēnerrime dilexisti. Omniūq; do-
loꝝ recordare: quos sub cruce stans in pectore suo matnō pui-
lit pio compassionis affectu.

Stabat nāq; iuxta crucē iesu mat̄ eius. O verbū totius cō-
passiōis q̄uis enī o viscera mea ex itimis mouere vos de-
beat dolores t̄ afflictōes tā p̄ saluatoris in cruce pendēt]. Ju-
re tñ singulari nobis q̄ aliquādo pctōꝝ tenebris obuoluti: nūc
aut̄ adiutorio genitricis dei ad lucē reduci sum⁹: cōuenit tāte
m̄ris iuxta crucē stantis: t̄ imensū dolorē patiētis filij in corde
suo plenissime sustinētis: speciali⁹ quodāmodo ac peculiari⁹ cō-
pati ex medullis cordiū n̄roꝝ: per quā enī miseri cōtinue cōso-
lanur: iustū ē valde: vt ei q̄q; patiēti cōpatiamur. Et licet vt dig-
nū eēt sibi cōpati nō possim⁹: saltē eius dolorē ad memoriaz re-
uocādo: deuotionē cordis n̄ri put possum⁹ fideliter excitemus.
Magnitudinē luctus pie m̄ris nobis ignotā ex manifestis no-
bis doloribus velut a longe cōiecturādo inq̄ram⁹. Interroget
igif se vnuſq; amator: si illud amabile qđ intense amat igno-
miniose morti traditū videret: qntū ex hoc dolore cōtingeret t̄
q̄b vebemēti cōpassiōe moueret: licet tale qđ nō amās in se mi-
nime p̄ciperet. Hec pius anim⁹ reuoluat. t̄ ex his credibile ni-
mis erit quicqd de eius dolore dici poterit cū dilectū morte tur-
pissima cōdemnatū vidit. O maria qđ cordis erat tibi cuꝝ iuxta
crucē stabas t̄ iesum bñdictū fructū vētris tui suspēsū videbas
Utiq; ratio hoc dictat: expientia, pbat: vis amoris approbat: q̄
multū dolebas: qz multū diligebas. Si enī sola memoria passio-
nis filij tui nōnullos deuotos ob magnā cōpassionez q̄si exani-
mes reddit: qđ fecit crudelissima passionis p̄ntia in ea q̄ ipsū
mūdi saluatorē patientē generauit: si hec memoria tm̄ feruet in
corde pctōris: o qntū estuabat ī mēte sanctissime m̄ris: Virgo
beata veracit̄ scim⁹: qnto quis exptus amoris dilectū suū ferue-
tius diligit: t̄ qnto dilecti p̄ntia honorabilior t̄ delectabilior ac
utilior n̄bi existit: tāto eius p̄uatio maiorē tristiciā adducit. Sz
vere t̄ absq; omni dubitatiōe credo: q̄ dilecti tui grata p̄ntia in
omni ḡa cūctoꝝ mortaliū p̄sentia incōpabilit̄ excedebat. Refe-
rat ergo nobis mat̄: si filii in tāta dilcione habuerit: vt ex eo le-
tari potuerit vel etiā tristari: Procedat nūc in mediū: t̄ taliter
nobis respōdeat viua voce: corpe quidē absens: spū vero p̄sens
t̄ dicat. Qui me humilē ancillā ex ḡa dignatus ē in matrez eli-

gere: ip̄e cor meū ardētissimio amore sibi cōstrinxerat: vt nūsq̄
 nisi de ip̄o t̄ in ip̄o sp̄us me⁹ summā leticiā t̄ tristiciā posset re
 cipere. Nā in ip̄o cūcta possederā: eiusq; dilcio erat mibi totius
 orbis plena possessio. Anima mee ibi eſt vbi ih̄s erat: magisq;
 in eo q; in meīpa viuebā. Speciosū forma pre filys hoīm inspi
 cere erat cordis mei iocūditas. diuinitatē ei⁹ t̄ēplari dulcis sua
 uitas. Logitare de eo mibi prestabat gaudiū: de eo loq; dulcissi
 mū fuit solaciū: vba ex ei⁹ ore audire suauissimū mibi erat orga
 nū. Ip̄e cordis erat speculū: oculorū meoꝝ spectaculū: celestia si
 nūl t̄ freſtria q; bona sua mibi pñtia optata p̄bebat. Nūc er
 go filiū vnigenitū cordis mei theſaurū p̄ciosuz cū oculis eleua
 tis vidissem ſic t̄ēptibilis in cruce cū latronib⁹ ſuſpensi: t̄ dolo
 ribus mortis anguſtiatiū: ab q; itolerabilis mibi aspectus erat
 O q; lamētabilis t̄ penosa hec mibi viſio fuit. Anima mee pre
 dolore cruciabat: viſcera maſna fauciabant: t̄ cōmoriebantur
 oia oſſa mea: v̄tus ois euauit: ſenſus a me recessit: t̄ calamitas
 me oppreſſit imensa. Oculos lacrimosos ſurſu leuaui: dilectuz
 meū ſuſpensi vidi: nec ſibi in aliq; ſolaciū ferre potui. Respxi d
 orſum: t̄ cū imenſo dolore vidi eos q; meū theſaurū rapuerant:
 t̄ tam crudeliꝝ vexātes torquebat. O q̄ntū aia mee in me agu
 tiabat: q; magno cruciabat dolore. Onde p̄uata erā: quia ipſe
 mibi cor abſtulerat: t̄ ſimul ſecū crucifixū tenebat: vocē pre cla
 more t̄ eiulatu multo amiferā: q; vix loq; poteraꝝ: defeci pre do
 loꝝ: corrui p̄ merore. Resupto aut v̄t cūq; sp̄u: in hec t̄ ſimilia v̄
 ba p̄p̄ebā. O gaudiū t̄ exultatio sp̄us mei: lumē oculoꝝ meo
 rū: qndā vidi te cordis mei cū leticia t̄ exultatiōe: nūc aut cum
 imensa tristicia t̄ merore: heu heu q; miserabilis te nūc pendē
 tem intueor. O dimidiū aie mee. O consolatio vnicā vite mee
 tolle q; ſo tecū matrē mētissimā: q; mori valde cupio: viuere fi
 ne te ap̄lius nō potero: nō me fili dulcissime derelinq; ſz me pi
 ter tecū accipias. O quis mibi det vt ego moriar p̄ te: O dolo
 res incōpabiles m̄ris orbate: deſtitutio genitricis dſolate. Mo
 ri etenī video in quo vita mea t̄ tota ſalus mea cōſtitit. Lūq; h
 t̄ his ſimilia vba tristia miat mētissima pſeqref: filius doloris
 ſuypius quodāmodo oblit⁹: matrē dulcissime cōſolabat: mori
 ens t̄ recedēs me licēiauit: t̄ diſcipulo quē ſingulariter dilige
 bat recomendauit. Lūq; vocē fily loquētis cor matnū pcepit:
 dolore vehemētissimo eſtuare cepit: t̄ gladi⁹ meroris p̄trāſiuit
 aiam fideliffime m̄ris: leuaui man⁹ ſurſu pre cordis deſiderio:
 tangere cupiēs dilectū meū: vt yel ſic dolori yel amori melius

54

cōsolere potuissēm. **L**ūq; aliud solaciū nō haberē: sanguinē flu-
entē: t ex vulnerib; filiū ad terrā vscq; stillantē: nimia cuz audi-
tate deosculabat int̄n vt facies mīris de crōore filiū occisi sāgui
nolēta redderet. **O** si vidissēs in illa hora lamētabili miseriam
mīris filio cōpatiētis: dolorē filiū mīri cōdolentis: matrē p filio
morituro merentē: filiū matrē desolatā dulcīt cōsolantē: sine i
tno cōpassiōis vulnere hec audire t videre non potuissēs. **T**an
dē igit post expirationē filiū cū de cruce deponeret: o q; affectu
ofissime brachia ei dependētia suscipiebā: t mortuū filium gre
mio matnō colligebā: affectu matnō ipm āplexabar: rigau fa
ciē mortui lacrimis: t recētia vulnera frequētibus osculis lini
ebam. **R**es miserāda: vitā cordis mei ituebar: t ecce mortuus
erat. **R**espexi iterū atq; iterū: t nō erat vox neq; sensus: loqbar
ei: t nō respōdit mihi. **R**ugiebā a gemitu cordis mei. **A**stabant
nāq; q mībi mortuū meū: thesaurū meū auferre t sepelire vole
bāt: tūc flebā t gemebā: t voces lamētabiles dabā. **C**or pre do
lore cōcutiebat cū dilectū filiū brachis matnis cōstrictuz quel
lere conabant: faciē meā lacrimosam ipius vultui applicabam
faciē suā sepius int̄ manū accipiēs crebri spiciebā t gemebam
qñ amaritudine repleta era. **N**ec erat q; hec itueref: t mīri patiē
ti nō cōpateref. **D**emū post sepulturā filiū cuz magno valde do
lore reducta fui: s; in ei resurrectiōe cū ipm tam gloriosū vidi,
plena cōsolationē recepi: t sic materia dolor in materiā trāsūt
spūaliuz gaudioz. **V**icusq; viginis vba. **C**orro q; hec sine ge
mitu t flētu audire nō potuim: intrūpere sermonē tuum vgo
mat cogit cōpassiōis nrā vēbemētia t exuberātia tantarū lacri
marū: qbus tibi o vgo pia cōpatimur ex itimis viscerib; cordiū
nrō. **O** q; iduratū ē cor: qd tibi ex itimis compatit. **O** q; male
execinati oculi: q; te sic flētē vidētes: neq; queūt lacrimari: q;
frigidū pect qd ex his nō gemit: o vtinā cōmoranf tecū simul
etia ola ossa nrā. **B**ndicta brachia tua int̄ que dilectū iā reclina
tū video. **S**ene q; rosifere mīris felices: sanguineo colore vñā
tes. **P**ect tuū matnū supbndictū tanti doloris cōtentiuū super
quo iam oculis cordis video regē meū reclinatuz. **R** reclinato
riū aureū pre cunctis thronis eburneis sedibusq; deauratis pre
electū: ad hanc horā seruatū: vt autorē vite supportaret vita pri
uatū. **G**ed qd dicā: En corā te mat pūssima mēte lacrimosa iaz
positus te obsecro t adiuro in dño: vt mihi tuū carissimuz the
saurū t dñm meū p me passum t mortuū: sub hac formia q; ipz
iam in gremio tuo sub crucis ligno pallidum t liuore plenum

meditatiōis oculo intueor prebeas vt hocipm qd ē cōpassionis
t doloris: qd tibi corporalit t p̄sencialit tūc cōcessum fuit tanqz
niatri: mibi saltē spūaliē t memoraliē put cōpetit misero pctōri
concedat. **D**a mibi saluatorē meū: prebe quē diligo: qz expecta
re amplius nō valeo. **S**uscipe nūc aia mea dilectū de dilcā: t di
lectionis atqz cōpassiōis affectuosissima ei prebe idicia. **D**ilcē
mi: salutare meū: t liberator meus: amor meus: t gloriatio aīc
mee. **E**cce nūc affectu feruidissimo totus ab oībus abstractus:
oībus viribus aie mee sinul in ynū collectis: ad te cōuertor: te
attente ituor cū omni visu t conamine qntū vnqz possibile fuit
dilectū a dilcō amore p̄spectari. **E**n dilcē mi cordis mei tricli
nūi: tibi soli reseruatū: t huic mūdo clausū: ad hanc vocē resera
tur: te suscipe cupiēs per illapsū. **S**inus oīm desideriorū meorū
sic iā se ad te expandēs dilataſ veluti cū rosa ad gelu nocti clau
sa: ad solis radioꝝ splendorē se aperire festinat. **A**nima mea to
ta in amore calēs: brachia desideriorū suoꝝ amplissime expādit
t tibi gratanē occurrit: ac int̄ cadēſ lacrimas in amplex⁹ ruit
spūales. **E**ya tota salus mea: t sic tali ignito vehementē d̄siderio
affcū feruidissimo te nūc int̄ brachia aie mee suscipio: te cōplec
tor: tibi vnior: cū reuerētia t laude t ḡarū actiōe te obsecrās p
tua mīe viscera: vt hāc mortē p̄ciosam frustrari in me nō pmit
tas: s̄z me nūc ad grām receptuz tibi vniās tā efficacit: vt neqz
p̄spera nec aduersa mea te vnqz valeant separare. **E**cce oculi mei
pallidā faciē tuā fixe intuent̄: tota aia mea amore tuo resoluta:
vulnera sanguine tuo crūetata crebri⁹ posculat. **O**ninesqz vires
potētie mee fructū passiōis hui⁹ lacrimose pascut̄. **S**ub vmbra
nāqz illius quē dudū desiderabā nūc sedi: s̄z t fruct⁹ eius dulcis
gutturi meo. **N**ec imerito. **S**ūt etenī nōnulli q̄ de vite sue gau
det puritate: alij de meritorū suoꝝ p̄sumūt multitudie: aut exer
cicioꝝ spūaliū imēnsitate letant̄. **E**go aut̄ qd: vere tota spes t so
laciū meū ex tua depēdet passiōe: ex meritoꝝ tuoꝝ magnitudie
t p̄ciositate: t m̄ris tue benignissima pietate: vt tu solus nosti q̄
pauptatē mēā cōsiderasti. **E**t ideo hec dñice passiōis recordatio
mibi ē cordis in domicilio affectuose recōmodēda: t verbis ac
opībus opitulāte ḡa p̄sequēda: t omni honore t reuerētia ing
nificāda. **R**ex regū t dñs dñantiū. quē sic mortificatiū t miseri
is afflictū oculis fidei pleno affcū aia mea iā cōpleteſ: concede
mibi: vt t te gloriosū atqz sublimē t sup astra celi ad dexteram
p̄is sedentē phennit̄ videre merear. **S**z t tu v̄go beata mater
pyssima iuxta crucē filij tui stetisti: t doloris ei⁹ vulne ra in aia

tua efficacit̄ p̄sensisti: ac sanguinis eius aspgine rubricata fuisti
Eis̄ sola fidelitatē pfectā vsc̄ in finez seruasti: t magnō cū do-
lore a tumulo filii tui sepata fuisti: tibi hec oia cōpassiōis vulne-
ra p singulari ḡia ad memoriam reuoco vgo pia. Et sic nūc q̄q̄ af-
fectu deuoto int̄ cordis mei brachia o mat̄ venerāda te excipio
t cōpassiōis te lacrimas associās: p portā ciuitatis qndā hirlin
ad domū reduco: pteritoꝝ gestoꝝ sub exēplo. Sic o mat̄ ḡie: in
extreme hore examine aia mea: t cūctoꝝ eēne sapie discipuloꝝ
de corpī ergastulo exēuntiū: a te suscipiant̄: t ad illā celestem
bierusalē cū gaudio pducant̄. Amen.

Explicit liber primus.

Dicitur tabula huius secundi libri.
De diuersitate admirāda doctrinarū atq̄ discipuloꝝ. **D**e
sciētia vtilissima boni mortali q̄ ē sciī mori. **D**ormit
la cōpendiosa vite spūalis. **D**qualis xp̄us in sacramēto eucaristie
sit deuote recipiēdus. **D**uomō et̄na sapia sit ex toto corde
t ex tota aia iugis̄ omni tpe laudāda. **D**Informatio qualis pre-
missa sint trahēda ad sermones t collatioꝝ. **D**qualis multi fi-
deles possunt sapiam diuinā despōsare: t quō p quotidianā q̄
dam exercicia debeat se continue in eiusdem amore renouare.
Dfructus multiplex dñe bñdictionis quē discipuli sapie p̄me-
rent accipere ex eius despōsatione.
Explicat tabula.

Inspicit liber secūdus. **D**e diuersitate admirāda dactrinaꝝ
atq̄ discipuloꝝ.

Apientiā oīm antiquorū
exquirebat quidā audi⁹ sapie discipulus: t narra-
tionē viroꝝ nominatorū iuestigabat: versicias pa-
bolarū scire cupiebat: t occulta puerbioꝝ exq̄rebat.
Loꝝ suū tradidit ad vigilandū diluculo ad dñm q̄
fecit illū: supplicās vt ip̄ni de hac vita migrare nō
fineret. anteq̄ ad cognitionē vere t sume phie pueniret. Interi-
vero dū d studio ad studiū pgeret: t yndiq̄ hoc qđ sitiebat aui-
de q̄reret: nec vsc̄ idip̄m qđ q̄rebat s̄ eius imaginē inueniret.
Quadā vice videre sibi videbas q̄si qndā sperā aurea mira am-
plitudic diffusaꝝ: t pulcritudie gēmarū p̄ornatā: ybi cunctarū